

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Schmuck Erzsébet***

Az ülésnap megnyitása	6179
-----------------------------	------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	6179
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	6181
<i>Kulcsár Gergely</i> (Jobbik)	6183
<i>Hende Csaba</i> honvédelmi miniszter	6185
<i>Ikotity István</i> (LMP)	6186
<i>Soltész Miklós</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	6188
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	6190
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	6191
<i>Tuzson Bence</i> (Fidesz)	6193
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	6195

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat határozathozatala.....	6197
---	-------------

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyes kereskedelmi építmények engedélyezése fenntarthatósági szempontjainak érvényesítése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	6197
Zárószavazás	6198

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvénynek a tisztességes piaci magatartás megvalósulása érdekében a vállalkozások működésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	6198
--	-------------

Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	6198
--	-------------

A biztosítokról és a biztosítási tevékenységről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	6203
Zárószavazás	6203

Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	6203
---	-------------

A honvédek jogállásával, valamint a hadigondozással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	6204
Felszólalók:	

<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	6204
<i>Dr. Staudt Gábor</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	6205
<i>Demeter Márta</i> (MSZP)	6206
<i>Kónya Péter</i> (független).....	6209
<i>Kulcsár Gergely</i> (Jobbik)	6210

<i>Hende Csaba</i> honvédelmi miniszter válasza	6210
---	------

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	6213
Felszólalók:	

<i>Hadházy Sándor</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	6213
<i>Nyitrai Zsolt</i> (Fidesz).....	6214

Dr. Szél Bernadett (LMP).....	6215
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	6217
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	6217

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az

összegző módosító javaslat vitája.....	6219
--	------

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	6219
Dr. Völner Pál (Fidesz).....	6220
Tóth Csaba (MSZP)	6220
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	6222
Dr. Schiffer András (LMP).....	6223
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	6225
Tuzson Bence (Fidesz) előterjesztői válasza.....	6226

Egyes építésügyi és területrendezési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....

.....	6227
-------	------

Felszólalók:

Tuzson Bence , a Törvényalkotási bizottság előadója	6228
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	6228
Sallai R. Benedek (LMP)	6230
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	6231

A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az

összegző módosító javaslat vitája.....	6232
--	------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	6232
Ikotity István (LMP)	6233
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	6234

A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító

javaslat vitája	6235
-----------------------	------

Felszólalók:

Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6235
Dr. Schiffer András (LMP).....	6235
Demeter Márta (MSZP)	6237
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	6240
Szilágyi György (Jobbik).....	6241
Kucsák László (Fidesz).....	6242
Szilágyi György (Jobbik).....	6243
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	6244

A dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

.....	6245
-------	------

Felszólalók:

Dr. Tóth Bertalan , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	6246
Dr. Lukács László György , a kisebbségi vélemény ismertetője	6247
Gelencsér Attila (Fidesz).....	6248
Dr. Józsa István (MSZP).....	6249
Szilágyi György (Jobbik).....	6251
Dr. Schiffer András (LMP).....	6252
Dr. Józsa István (MSZP).....	6253

Szilágyi György (Jobbik).....	6254
Demeter Márta (MSZP)	6256
Szatmáry Kristóf (Fidesz) előterjesztői válasza	6256

Napirenden kívüli felszólalók:

Demeter Márta (MSZP)	6259
Ander Balázs (Jobbik)	6260
Ikotity István (LMP)	6262

Az ülésnap bezárása	6264
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter és ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECÉ és SOLTÉSZ MIKLÓS emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
25. ülésnapja
2014. december 9-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gelencsér Attila és
Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 25. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Még nem késő” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt akarta a nép - mondta Orbán Viktor a Fidesz miniszterelnök-jelöltjeként, amikor kétharmados felhatalmazást kapott a 2010. évi választásokon. Ezt akarta a nép - mondta Orbán Viktor a Fidesz miniszterelnökeként, amikor az új Alaptörvény elfogadásával egyidejűleg eltörölte a Magyar Köztársaságot. Ezt akarta a nép - mondja most is Orbán Viktor a Fidesz miniszterelnökeként, amikor a centrális politika részeként a demokrácia minden alapelvét megtagadva dönti romokba demokratikus vívmányainkat, és ránk erőlteti azt az illiberális Magyarországot, amiben élnünk kell.

Orbán Viktor a Fidesz kétharmados támogatásával olyan torz országot alakít ki, ahol a törvényeket, jogszabályokat saját és kiszolgálói érdekei szerint módosítja, akár naponta, és ha szükségesnek látja, visszamenőleg is. Ahol nem létezik a fékek és ellensúlyok rendszere, mert az Alkotmánybíróság tagjai, a legfőbb ügyész, az Országos Bírósági Hivatal elnöke csak az lehet, aki bírja Orbán Viktor bizalmát. Ahol a miniszterek meggazdagodnak, több tízmillióért vesznek házat, lakást maguknak, gyermekeiknek, de vagyonyilatkozataikban nem szerepelnek ezek forrásai, mégsem történik semmi.

Ahol a nemzeti adóhivatal elnöke korrupciós botrányba keveredik, és most már azt halljuk, lehet, hogy tevékeny résztvevője is volt, ámde kormányzati vizsgálat nem indul. Ahol köztörvényes bűncselekmény miatt jogerősen elítélt képviselő lehet önkormányzatban, és büntetlenül hazaárulózhatja azokat az embereket, akik állampolgári jogaikkal élve nemtetszésüket fejezik ki egy legitim tüntetésen. Ahol termőföldhöz csak azok juthatnak, akik a Fideszhez kötődnek, bár semmi közük nincs a mezőgazdasághoz. Ahol az oktatási rendszert Orbán Viktor a Fidesz kétharmados segédletével úgy alakítja át, hogy ne is legyen lehetősége tanulni másnak, csak a gazdag protekciós gyermekeknek, ahol a miniszterelnök a tömegsport fontosságáról beszél, de stadionokat épít

néhány kivételezett településen, egy kivételezett sportág néhány profi sportolójának.

Tényleg ezt akarta a nép?

És önök még ezt tetézik a 2015. évi költségvetéssel, azzal a költségvetéssel, amelynek megvalósulása esetén azok, akik jobb módban élnek, további segítséget kapnak, a szegénységben élők sorsa pedig tovább romlik. Persze, Lázár Jánostól tudjuk, hogy önöknek mindenki annyit ér, amennyije van. Azok, akik nem tudnak dolgozni, önök szerint ne is egyenek, sőt gyerekeik se egyenek, mert nemhogy segílyt sem kapnak, de családi pótlékot sem. Persze, tudjuk, hogy ez életforma kérdése önöknél.

Önök lehetetlen helyzetbe hozzák az önkormányzatokat, és bűnbakot csinálnak belőlük. Drasztikusan lecsökkentik az önkormányzatok gyermekjóléti, közgyógyellátási, lakhatási támogatási, jövedelempótló támogatási kiadásait, és arra kényszerítik őket, hogy adót emeljenek, ingatlanadót vessenek ki. Ezzel a lépéssel tovább növelik a létminimum alatt élő szegény emberek milliós számát, valódi szociális katasztrófába sodorhatja ez az országot.

Látjuk, önök valóban senkit nem hagynak az út szélén. Belökik az árokba, és még arra is gondosan ügyelnek, hogy esélye se legyen onnan kimászni senkinek. Közben épülnek a stadionok, folytatódik az államosításmutyi, a földmutyi, a trafikmutyi, sőt már lesz dohánymutyi, italmutyi, gázmutyi és még ki tudja, milyen mutyi. A nép, az istenadta nép meg csak fizesse az újabb adókat!

Valóban ezt akarta a nép?

Tisztelt Képviselőtársaim! A nép ezt soha nem akarta, és most már hangosan ki is mondja az utcákon, tereken. A Magyar Szocialista Párt meghallja a nép hangját, ezért két módosító csomagot terjesztünk be a költségvetéshez, 400 milliárd forint értékben, ami nem veszélyezteti a költségvetési egyensúlyt. Ebben a módosító csomagban mi megemeljük a családi pótlékra szánt összeget, pluszforrással támogatjuk az önkormányzatok szociális segélyezési feladatait, megemeljük a rászoruló gyermekek ingyenes étkeztetésére fordítható összegeket. Mi támogatjuk a szociális szférában dolgozók bérfeljesztési programját, a szociális életpályamodell, és további kiegészítő támogatást javasolunk a pedagógus-életpályamodellhez.

Megemeljük a rokkantsági rehabilitációs ellátások összegét, támogatjuk a családokat, megemeljük a gyermekgondozási segílyt, az anyasági támogatást, a gyermeknevelési támogatást. Támogatjuk a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatását, támogatjuk a közgyógyellátás rendszerét, támogatjuk a gimnáziumi férőhelyek megtartását, az önkormányzati óvodák fejlesztését, iskolákban tornatermek és tanuszodák létesítését. Mert azt akarja a nép: egyenlő esélyeket gyermekeink taníttatásában, jobb minőségű egészségügyi ellátást, szociális biztonságot, szolidaritást. A nép békességet akar, szabadságot és biztonságot.

A nép demokráciát és tiszta közéletet akar, amely ma, a korrupcióellenes világnapon kiemelt

jelentőséggel bír. Ideje lenne meghallani a nép hangját. Még nem késő. Köszönöm szépen. (Egy MSZP-s képviselő tapsol.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Nagyon szép szónoklat lenne ez az MSZP részéről, ha nem lett volna már az MSZP-kormányon, és nem tudnánk, hogy mit csinál valójában akkor, amikor ilyenekről beszél. Hasonló terveik voltak a szocialistáknak, sohasem sikerült megvalósítani. A demokráciáról és a választási rendszerről elég érdekes az MSZP-s felfogás, hiszen akkor, amikor három választást tartunk az egész országban, országgyűlést, európai parlamentit vagy önkormányzatit, akkor folyamatosan azt mondják, hogy ez egy nem szabályszerű választás olyan szempontból, hogy a választási szabályok nem elfogadhatóak a Szocialista Párt számára. De amikor Újpesten ugyanezen szabályok alapján a szocialisták nyernek, vagy pontosabban megőriznek egy mandátumot, akkor rögtön ezek a szabályok teljesen európaiak és demokratává válnak. Ebből látszódik, hogy a szocialistáknak csak az a választási szabály nem tetszik, amikor a nép őket nem választja, de ez nem a szabályokon múlik, tisztelt képviselő úr, hanem a hitelességen.

Ami pedig a milliárdosokat illeti, mondjon egy olyan szocialista miniszterelnököt, aki a rendszerváltás óta miniszterelnöke volt Magyarországnak, ma is köztünk él, és nem milliárdos. Mondjon egyet! Nem tud mondani. Önök, akik itt a parlamentben a kisemberek nevében szólalnak fel, csak és kizárólag milliárdosokat juttattak Magyarország miniszterelnöki székébe. Ráadásul ugye, a rendszerváltás kicsit zavaros időszakában lettek milliárdosok. *(Mesterházy Attila: Orbán!)* Nyilván azok az ügyek már réges-rég jogilag a feledés és az elévülés homályába vesznek, de ettől függetlenül azért sokak érdeklődését kíváncsítaná, hogy azok az úriemberek, akiket a Magyar Szocialista Párt most itt, a hétköznapi bérből és fizetésből emberekre hivatkozva miniszterelnöki székbe juttatott, milliárdos vagyonukat vajon hogyan szedték össze *(Mesterházy Attila: Orbán Viktor hogyan?)*, és vajon hogyan és miként éltek a rendszerváltás előtt és után.

Ha a politikusok és a büntető törvénykönyv viszonyát vizsgáljuk, tisztelt képviselő úr, ha valaki elolvassa a híreket, ha valaki megnézi a híradókat, milyen párt jelenlegi vagy volt politikusait látja a vádlottak padján? *(Dr. Tóth Bertalan: Felmentés.)* Nézze végig, tisztelt képviselő úr, akár bármelyik híradót! Melyik párt politikusai ülnek a bíróságon a vádlottak padján? *(Közbeszólások az MSZP sorából.)* Zuschlag János, Simon Gábor, Hagyó Miklós, Hunvald György - ők fordultak meg a bíróságon. A Fidesz-KDNP esetében, bár ötödik éve kormányoz a

Fidesz-KDNP, szerencsére egyetlenegy ilyen ügy sem derülhetett ki, mert nem valósult meg. Ha megnézi, már öt éve nem önök kormányoznak, de még mindig az önök korrupciós ügyei futnak a bíróságokon. Ezen el kéne gondolkodni, mielőtt mást hamisan vádolnak bűncselekménnyel, hogy a saját politikusaik ülnek a vádlottak padján.

Itt, a parlamenti patkóban persze könnyű a másik oldalt korrupcióval vádolni, nyilvánvalóan sok ellenzék megteszi ezt sok országban. Talán nincs is olyan ellenzéki párt, amely a kormánypártokra ne mondaná, hogy korrump. De ha valaki megnézi ezekben a feltételezett bűncselekményeknek a valós tartalmát, valahogy eddig, bár már öt éve nem önök kormányoznak, de még mindig az önök korrupciós ügyeiről szólnak a bírósági tudósítások.

(9.10)

Ami a szociális támogatások világát illeti, amit a képviselő úr itt elmondott az elmúlt percekben, az ismételtelen egy ellenzéki hoaxgyűjtemény olyan szempontból, hogy önök generálnak híreket, amelyeknek valóságalapja nincsen, a költségvetésből ki nem olvashatók, és utána önök úgy próbálják feltüntetni magukat, mint akik felszólalnak ezzel kapcsolatban, megvédik ezeket a kérdéseket.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hogyan tudja garantálni a gimnáziumi férőhelyeket abban a költségvetésben, amelyben erre vonatkozóan semmifajta sor nincsen; természetesen a jövő évi költségvetés ugyanúgy tartalmazza a középfokú iskolák támogatását. Ön is nagyon jól tudja, hogy bővülő sorral tartalmazza, hiszen a 2014-es 196 milliárd forint helyett a jövő évre 209 milliárd forint, tehát 13 milliárd forinttal több szerepel a középiskolások támogatására. Erre a korosztályra a következő évben többet fog költeni a magyar kormány, többet fogunk költeni mindnyájan, mint amennyit ebben az évben költöttünk.

Amikor a szociális támogatásokról beszél, tisztelt képviselő úr... - és most már nyilvánvaló mindenki számára a betervezett és hamarosan elfogandó törvényjavaslatunkból, és a Fidesz-KDNP a jövedelempótló, állam által garantált, automatikus támogatásokat a járási kormányhivatalokon keresztül biztosítja, míg a kiadási költségekben segítő, helyi méltánylást igénylő, a helyi személyes viszonyok ismeretén alapuló méltányossági kérelmeket pedig az önkormányzatok fogják osztani. Minderre az önkormányzatoknak forrása van, hiszen egyrészt míg a feladatai közül több mint hetvenet a járási kormányhivatalok átvettek, addig az önkormányzati alkalmazottak létszáma bővült, tehát nyilvánvalóan ebből is van forrása az önkormányzatnak, az adókievetési szabadságából is van az önkormányzatoknak erre fedezete.

Látom, a képviselő urat a válaszom nem érdekli, mert jól eldiskurál a képviselőtársaival. Így könnyebb lesz legközelebb is meggyőződéssel felszólalnia, ha nem hallgatja meg a válaszukat, mert akkor nem tudja, hogy mik a valóságok, mik a számok.

(Dr. Tóth Bertalan: *Többfelé tudok figyelni!*) És így sokkal inkább... - ha osztott figyelme van, akkor ahhoz gratulálok persze önnek. (Lukács Zoltán: *Van, aki képes rá! - Az elnök csenget.*) Tehát másrésről pedig ebből is fedezete van az önkormányzatoknak. (Lukács Zoltán: *El kell sajátítani!*)

Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, amiket ön mond (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret letelét. - Lukács Zoltán: *Ilyen válasza minnek figyeljünk oda?*), azok valótlan állítások voltak a költségvetésből egytől egyig. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban. - Lukács Zoltán: *Legjobb lesz, ha elmentek drogtesztre! Furcsán beszéltek.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Most elsőbbséget élveznek a biztonsági kiadások, háború van a szomszédban” címmel.

Megadom a szót, képviselő úr.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásommal arra szeretnék rávilágítani, hogy mennyire vagyunk biztonságban mi, magyarok, amikor az egyik szomszédos államban komoly fegyveres konfliktus van, illetve mit kellene tennie a magyar kormánynak azért, hogy a magyar emberek továbbra is békében élhessenek. Ehhez alapvetően két dologra van szükség: erős, ütőképes hadseregre, ami szavatolja hazánk biztonságát, és olyan kül- és honvédelmi politikára, ami nem sodorja veszélybe Magyarországot.

„Most elsőbbséget élveznek a biztonsági kiadások, háború van a szomszédban” - ezt a címet adtam a felszólalásomnak, ez egy idézet Orbán Viktor miniszterelnök úrtól, Vilniusban mondta ezt nemrégiben, éppen a költségvetési törvény tárgyalása idején. Ezzel a mondattal teljesen egyet lehet érteni, csak az a gond, hogy nem látjuk azokat a biztonsági kiadásokat, amelyek hazánk nagyobb biztonságát szavatolnák. Sokszor emlegette Hende miniszter úr is a nemzetközi kötelezettségvállalásokat, viszont attól a NATO-elvárástól nagyon messze vagyunk, hogy a GDP 2 százalékát költsük honvédelemre: a teljes hadügyi költségvetés mindössze a GDP 0,75 százalékát teszi ki. Ezzel hazánk a 25. a 28 tagállam közül a NATO-főtitkári jelentés szerint. Ha valóban prioritást élveznek a biztonsági kiadások, akkor ezen kellene sürgősen változtatni, és most kevés az a cél, hogy 2022-re érijük el a 1,5 százalékot, amit a miniszter úr is többször hangoztatott.

A honvédség felszereltsége minden tekintetben fejlesztésre szorul, gyenge a gyalogsági fegyverzet, kevés a harcokci, nincs harci helikopterünk. A rendszerváltáskor még több mint 100 ezer fős hadseregünk mára az egynegyedére zsugorodott, ami mindössze körülbelül 5 ezer bevethető katonát jelent; ez a békében szükséges létszám alig 10 százaléka. Az önkéntes tartalékos állomány 8 ezer fős keretlétszámmal jelenleg csak 5500 főt számlál, aminek mindössze

13 százaléka 30 év alatti; több fiatalra lenne szükség ezen a téren.

Komoly probléma a szakképzett, nagy szaktudással rendelkező katonai állomány leszerelése, pályaelhagyása, komoly véderőt, értéket veszít ezzel a Magyar Honvédség. Ezt meg kellene állítani, illetve vonzóvá kellene tenni a katonai pályát a fiatalok számára. Az örvendetes, hogy 2015-ben a katonák bérét emelni kívánja a kormányzat, de annak mértékét kevésnek tartjuk, és a katonáink fizetése ezzel együtt is igen alacsonynak mondható mind nemzetközi, mind hazai viszonylatban.

Szakértők egybehangzóan állítják, hogy a Magyar Honvédség még arra az időre se lenne képes megvédeni az országot egy esetleges külső támadás esetén, amíg a NATO katonai gépezete beindulna. Ez persze nem a magyar katonák részére kritika, hiszen ők maximálisan teszik a dolgukat, a szaktudásban, szakképzettségben nem szenvednek hiányt, de az alulfinanszírozottság miatt ezek sajnos tények.

Komolyan elhibázottnak tartjuk azt, hogy Magyarország részt vesz az iraki, afganisztáni és egyéb harmadik világbeli missziókban: egyrészt az iszlám fundamentalisták célpontjává válhatunk, másrészt magyar katona idegen érdekekért ne menjen külföldre. Ezek szerepeltetésük, amik nem kötelezettségek, nem szolgálják hazánk érdekeit. Nem tartjuk helyesnek azt sem, hogy a V4 harccsoportba pont ebben a kritikus időszakban szeretné a honvédelmi kormányzat bevonni Ukrajnát.

A 2015-re esedékes, balti országok légvédelmének biztosítását is újragondolásra javaslom, hisz jobb nem belegondolni abba, hogy mi történne, ha eszkalálódna az orosz-ukrán konfliktus. De erre sajnos minden esély megvan, erről beszélt nemrégiben északi szomszédunk miniszterelnöke, Robert Fico is német forrásokra hivatkozva.

Kerülni szeretnék mindenféle rémhír- és pánikeltést, de ezzel sajnos számolni kell. Az orosz-ukrán konfliktusként emlegetett háború valójában egy geopolitikai konfliktus, ami az Egyesült Államok és Oroszország között zajlik. Magyarországnak nem lehet semmilyen oka, semmilyen indoka arra, hogy egy esetleges NATO vagy EU és Oroszország között kirobbanó fegyveres konfliktusban részt vállaljon. Fontos lenne, hogy mind a parlamenti pártok, mind a kormány kinyilvánítaná, hogy a béke és a semlegesség oldalán áll, és semmilyen nemzetközi szerződés nem kényszeríthet minket arra, hogy részt vegyünk egy esetleges, kiszélesedő konfliktusban.

A keleti helyzettel kapcsolatos aggasztó jelek sajnos napról napra nőnek, ezért kérem azt - amit már Vona Gábor elnök úr az elmúlt héten megtett -, hogy minden politikai párt sorakozzon fel a béke és a semlegesség deklarálása mögé, közösen lépünk fel, és már jó előre közöljük a szövetségeseinkkel, hogy ebben a konfliktusban Magyarország nem kíván a jövőben semmiféle szerepet vállalni egyik oldalon sem.

Ez a nemzeti érdekünk, ez a nemzeti minimum, ami elvárható a politikai szereplőktől. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, miniszter úr!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Mindenekelőtt arra szeretném megkérni - bármilyen nagy és csábító is legyen a késztetés -, hogy ne áldozzák fel hazánk biztonságát, biztonságpolitikáját az aktuálpolitikai csatározások oldalán. Természetesen megértem, ha a Jobbik frakciójának a kérdés felvetésével az a célja, hogy valamiféle hajánál fogva előrángatott ürügyet találjon a kormány kritizálására. Értem ugyan, de engedje meg, hogy emiatt nemtetszésemet fejezzem ki, hiszen Magyarország biztonsága ennél azért sokkal fontosabb kérdés. Ha azonban nem ilyen önös, vagyis pártérdek vezérli a felszólalását, akkor inkább nem is keresem a téma felvetése mögötti motivációt, mert talán súlyos, akár biztonsági kockázatok is rejtő következtetésekre juthatnék.

Őn azt mondja, hogy nem kíván rémhírterjesztő lenni, és kerülni szeretné a pánikkeltést. Képviselő úr, tegye azt! Ne terjesszen rémhíreket, és ne keltsen pánikot, legfőképpen ne mondjon valótlanosságokat itt a Ház előtt! Őn azt mondta az imént, hogy hiba iraki misszióban részt venni. Magyarország nem vesz részt iraki misszióban pillanatnyilag, tehát majd még vegye át ezt az anyagrészt a tankönyvben, kedves képviselő úr.

Azt köszönöm, hogy a miniszterelnökünkkel egyetértett abban, hogy elsőbbséget élveznek a biztonsági kiadások, mivelhogy háború van a szomszédunkban. Őn azt mondja, hogy nem látja ennek nyomát a költségvetésben; meg kell tanulni olvasni a költségvetést, tisztelt képviselő úr.

(9.20)

Ha rátekint az idei kiadási főösszegre, rátekint a jövő évi kiadási főösszegre, és megnézi a költségvetés más során egyelőre a tartalékban szereplő azon 11 milliárd forintot is, amely a honvédek jövő júliustól esedékes, átlagosan 30 százalékos illetményemelésére kerül felhasználásra, akkor azt fogja látni, tisztelt képviselő úr, hogy több mint 20 milliárd forinttal nő jövőre a költségvetés, ami a kiadási főösszeget illeti. Ez közelíti a 10 százalékos növekményt, kedves képviselőtársam. Ahhoz képest, hogy egy más biztonsági helyzetben 2012-ben a magyar kormány a NATO által is elfogadottan arra vállalt kötelezettséget, hogy a 2016-os költségvetési évtől kezdődően fogja ütemesen, fokozatosan emelni a honvédelmi költségvetést és ezzel megalapozza az igen ambiciózus haderőfejlesztési céljainkat, akkor azt is látni fogja, hogy a megváltozott körülmények között éppen amiatt, mert most valóban elsőbbséget adunk a biztonsági kiadásoknak, ezt a kötelezettségvállalásunkat előrehoztuk, és más nagyon fontos ügyeket is megelőzve, remélhetőleg nem azok rovására több mint 20 milliárd forinttal növeljük jövőre a költségvetésünket.

Őn azt mondja, hogy nincs 8 ezer tartalékosunk, csak mintegy 5300. Amikor 2010-ben hivatalba léptünk, kedves képviselő úr, egy darab tartalékosunk se volt. Azt mondja, hogy kevés a fiatal a tartalékosok között. És mondja, az ön baráti, ismerősi köréből hányan jelentkeztek eddig tartalékos katonai kiképzésre? Hívunk és várunk mindenkit, tehát ne a kormányon kérje számon, hogy mások nem jelentkeznek.

Kevésnek találja az illetményemelést. Nos, a kormány arról döntött, hogy a honvédek illetményét a következő esztendőben a jövő évtől kezdve - amikor 30 százalékot emelünk, és a további négy évben is évi 5 százalékkal felemeljük az illetményt - 50 százalékkal fogja felemelni. Mindezt egy új életpálya keretei között valósítja meg. Őn azt mondja, tisztelt képviselő úr, hogy ez kevés. Hát ez a régi játék, nincs az a szám, aminél az ellenzék ne tudna eggyel nagyobbat mondani. Példátlan a honvédségnél ilyen mértékű béremelésnek a végrehajtása. Engedje meg, hogy nagyon büszkék legyünk arra, hogy ezt végre tudjuk hajtani.

Nem javaslom, hogy a honvédség képességeit, harcértékét ilyen nyilvánvalóan alaptalanul járassa le. Kérem, hogy bízson katonáinkban, bízson a katonai vezetőkben, akik felelősek az Alaptörvény és a honvédelmi törvény alapján hazánk fegyveres védelméért. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Ferenc pápa az EU Parlamentben” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A katolikus egyházfő Európai Parlamentben mondott beszéde kapcsán különböző értékelések láttak napvilágot a hazai nyilvánosságban. Legtöbbször a bürokratizmus és a multinacionális gazdasági érdekek érvényesítését bíráló mondatokat emelték ki, azt érzékeltetve, mintha Ferenc pápa mondanivalója a Fidesz-szabadságharc jogosságát támasztaná alá. Ezzel szemben azt gondolom, hogy az egyházfő gondolatainak áttanulmányozása után egy magát a keresztény értékek képviselőjének kikiáltó kormánynak inkább nagyon mély önvizsgálatot kellene tartania, keresztény szemszögből ugyanis szinte az összes lényeges témában alapos kritika illeti meg a 2010 óta folytatott kormányzást, legyen az a jogállamiság kérdése, gazdaságpolitika, szociálpolitika, oktatáspolitika, környezetvédelem vagy a munka világát érintő kérdések. Vegyük hát sorra ezeket!

Ferenc pápa a modern Európa egyik legfontosabb vívmányaként értékelte az emberi méltóságért folytatott küzdelmet, azt, hogy az európai közösség politikája középpontjába állította a szabadságjogok érvényesítésének kérdését. Az elvontnak tűnő szabadságjogokért való küzdelem persze elsőre nem sokakat hoz lázba. A politikusok egymás közti civa-

kodásának tűnhet csak, de az egyházfő nagyon jól megvilágítja azt, hogy miért is fontos mégis ezeknek az értékeknek a képviselése, mit is jelent ez gyakorlatilag. Elsősorban azt, hogy a hatalom nem lehet korlátlan, a mégoly nagy többséggel megválasztott törvényhozó sem tehet meg bármit, rá is vonatkoznak az emberi méltóságot védő alapvető értékek. A szabadságjogok semmibevétele és az azok védelmére létesített garanciák leépítése teszi kiszolgáltatottá az embereket, mert nem tudnak hova fordulni, ha elveszi a hatalom a nyugdíjukat, nem tud szembeszállni a hatalommal az egyén, ha a vállalkozását és ezzel a családját megélhetését egyik napról a másikra ellehetetleníti a hatalom; vagy ha a földjeire teszi rá a kezét, vagy a nyugdíj-megtakarítását államosítja hirtelen.

A gazdasági globalizáció nagy veszélye a nemzetállamok fölötti multinacionális vállalatok rettentő anyagi ereje, amivel szemben az egyes országok kiszolgáltatottak, és amiket csak egy jól működő demokratikus Európai Unió és nemzetközi összefogás tud megzabolázni. Idézem: „Nem szabad engedni a multinacionális érdekeknek, amelyek meggyengítik a demokráciát, és olyan uniformizáló pénzügyi hatalmi rendszerekké alakítja át, amelyek a háttérben rejlő erőket szolgálnak.” Jogosan merül fel a kérdés, hogyan áll ebben a kérdésben a magyar kormány, amely retorikájában ugyan multiellenes, de gyakorlatilag pártolja az EU és az USA közti szabadkereskedelmi együttműködés bővítését, az a kormány, amelyik nem támogatta nemzetközi szinten a pénzügyi spekuláció megadóztatását, és amelyik stratégiai partnerségben áll a multikkal, és aktívan közreműködött a külföldi tőke idevonzása érdekében, a munkavállalói kiszolgáltatottság növelésében. Úgy gondolom, ezen a téren sem lehetünk büszkéek a kormányra.

Úgy gondolom, hogy keresztény szemszögből a legsúlyosabb kritika a szegénységpolitika, a szociális védőháló leépítése és a gazdagokat jutalmazó adópolitika kapcsán érheti a kormányt. Úgy tűnik, Orbán Viktor kedvenc idézete a Szentírásból az, hogy akinek már van, annak még adnak, akinek pedig nincs, attól még azt is elveszik, amiye van. Az elmúlt évek kormányzati politikája egy urizáló, kiváltságos réteg helyzetbe hozásáról szólt a szegények hátrányára. A szegényebb rétegeket sújtja a kormány oktatáspolitikája is, amikor a tankötelezettség határát leszállítják, vagy amikor a gyerekeket erőszakosan a felemelkedési lehetőséget biztosító pályákról egy olyan pályára akarják állítani, terelni, ami a leszakadásukat nem állandósítja, hanem a kiszolgáltatottságukat növeli. Természetesen vannak ennek ellentmondó jó intézkedések is, mint például a tankönyvek ingyenessé tétele, de az általános irány sajnos ellene mutat.

S végül, de nem utolsósorban nem hagyhatjuk ki Ferenc pápa számunkra leginkább fontos szavait, ami a jövőnkéről szól, ami a fenntarthatóságot illeti. Idézem: „Nem urai, hanem őrzői vagyunk a természetnek, amit tisztelnünk és szeretnünk kell. Jól kell gazdálkodnunk a ránk bízott ingyenes ajándékkal, amelyet Isten az ember kezébe helyezett. Az ember is

szerves része a természetnek, ezért a környezetvédelem mellett humán ökológiára van szükség.” Annak a kormánynak, amelynek feje a fenntarthatóság kérdését a gazdasági fejlődés érdeke mögött csak másodlagosnak tekinti, joggal vethető szemére gyermekeink, unokáink jövőjének a felélése.

Az a kormány, amelyik drasztikusan leépíti a környezetvédelmi intézményrendszert, amelyik a nemzeti parkok kiüresítésére készül és amelyik mindent alárendel a beruházó tőke érdekeinek, nem keresztény értékeket képvisel, hanem éppen azok ellen küzd. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen önnek egyrészt, hogy liberális képviselőként figyelemmel kíséri Ferenc pápa és a katolikus egyház, illetve az egyházak működését és gondolatát. Azt is köszönöm, annak ellenére, hogy önök a 2010-es programjukban egyetlen mondatlall sem említették meg a vallás, az egyház szerepét a társadalomban, most hirtelen felébredtek, és most hirtelen ebbe próbálnak belekapaszkodni. És örülök annak is, hogy liberális és egyéb zöldpárti párttársaik kint a strasbourgi parlamentben végre nem az egyház támadására használták fel a strasbourgi pápai látogatást, hanem sokkal inkább felismerték, hogy igenis hatalmas nagy baj van Európában. Amit Ferenc pápa elmondott, az Európában egy olyan követendő út és olyan követendő cél, amit nemcsak Magyarországnak, nemcsak az egyes személyeknek, hanem adott esetben a pártoknak, illetve a pártok programjának is követnie kell.

Engedje meg, hogy tételesen cáfoljam - amennyi időm és lehetőségem van most - azokat a mondatokat, amelyeket ön elmondott.

(9.30)

Egyrészt Ferenc pápa a család, a társadalom alapvető és legkifinomultabb alkotórészére hívja fel a figyelmet. Az elmúlt négy évben ennek a kormánynak a családpolitikája kiemelkedő szerepet játszott mindazon emberek számára, akikre oda kell figyelni, és hogy az egész társadalmon belül a családra oda kell figyelni, ez biztos. Nem véletlenül kaptuk meg egyébként a Nemzetközi Nagycsaládosok Szervezetének díját az elmúlt évek során, nem véletlen az, hogy az elmúlt évek során sok-sok kormány követte azt a családpolitikát, amely akár az adórendszerben, akár a támogatási rendszer bármely más területén is megvalósult. Ehhez szorosan kapcsolódik Ferenc pápának az a gondolata, amely valóban a szegényekkel kapcsolatos gondolat. Jó lenne, tisztelt képviselő

úr, ha ön is és az ellenzéknek egy jó része is felfogná és észrevenné, hogy mi az az aktív szegénység elleni politika - és nem szegényellenes politika, mint sokszor a baloldal egyes pártjai mondják -, jó lenne, ha ebbe önök is bekapcsolódnának és támogatnák. Nem véletlen, hogy az egyik legfontosabb területe ennek az, hogy - amennyire lehet - segély helyett munkát adjunk. Nem véletlen az, hogy nagyban megnövekedett azoknak a száma, akik segély helyett most már munkával viszik haza a jövedelmüket a családjuknak, és ezzel egyébként a gyermekeiknek is mintát adnak, ami talán a legfontosabb.

Nem véletlen az, hogy bármennyire is próbálja a baloldali liberális média lehozni azokat az eredményeket, amelyek a gyermekétkeztetés területén és a gyermekszegénység elleni küzdelemben az elmúlt években megtörténtek, de a tények azok a számok, amelyeket önök sem tudnak letagadni, miszerint 2010-ben 29 milliárd, ebben az évben már 53 milliárd, és jövő évben újabb 5 milliárddal növekszik a gyermekétkeztetésre fordított támogatás. Magyarán, 2010 és 2015 között megkétszereződik ez a támogatás, és ez is a szegénység elleni küzdelemnek a része.

Önök teljesen igaza van abban is, hogy akár a zöldterületen, akár a természetvédelemben amit meg kell tenni, azt meg kell tenni, nemcsak Magyarországon, hanem szerte a világban. Nem véletlenül hívta fel erre is Ferenc pápa a figyelmet. Én azt gondolom, hogy a magyarországi zöldpolitika - a civil szervezetek és a kormány együttes munkájának eredményeképpen - igenis példaadó, és igenis azt célozza, hogy a természet megmaradjon nemcsak nekünk, hanem a gyermekeinknek, unokáinknak és dédunokáinknak egyaránt.

Tisztelt Képviselő Úr! Önökkel szemben, akik eddig az egyházi jelenlétet folyamatosan csak sérelmezték liberális és baloldalon, pontosan arra hívja fel Ferenc pápa a figyelmet, hogy az egyházi jelenlét Európát több szempontból is erőssé teszi - erőssé és ellenállóvá teszi a szélsőségekkel szemben. Segítsenek ebben, hogy igenis az egyházi jelenlét akár hitéleti területen, akár pedig intézményfenntartásban, szociális, gyermekvédelem területén vagy pedig oktatási fenntartásban erős legyen, és ott az a jelenlét lelki erőt is adjon a fiatal nemzedékek számára, hogy azokkal az izmusokkal szemben, amelyeket szerintem semelyik társadalom nem akar vissza a XX. századból, fel tudjuk venni a küzdelmet.

Megköszöném azt is, hogy abban a küzdelemben, amire Ferenc pápa szintén felhívta a figyelmet, de a nagyhatalmak még késlekednek, miszerint azok a keresztények, akiket üldöznek most, szélsőségesek üldöznek szerte a világban, közösen lépünk fel, és közösen tegyünk értük. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Azt hiszem, megérdemlik, hogy végre ők is tisztességes és normális életet tudjanak élni, ne rettegetés legyen az életük. Köszönöm szépen, hogy felvetette ezeket a kérdéseket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelent-

kezett Harrach Péter frakcióvezető úr, a KDNP képviselőcsoportjából.

Megadom a szót, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Minden ember felelős minden emberért, és ha az embertárs szegény, akkor a felelősségünk arra irányul, hogy enyhítsük ezt. Természetesen nem azonos mértékű mindenki felelőssége, mert ha valaki arra vállalkozott, hogy hivatásszerűen ezzel a kérdéssel foglalkozik, annak jóval nagyobb a felelőssége. Ilyen a politikus is. Természetesen nem a pártpolitikai vitákra gondolok, mert ha a szegénység problémájának a kezelése napirendre kerül, akkor három szinten szoktunk ehhez nyúlni.

Az első, amit az előbb említettem, a pártpolitikai viták, biztos, hogy nem hoznak eredményt, hiszen azoknak nem az a célja, hogy enyhítsék a szegénységet, hanem az, hogy a másik oldalt hiteltelenségek. A következő szint a kormányzati intézkedések, parlamenti döntéssel megtámogatva, és a harmadik a karitatív szervezetek, egyházi közösségek és a felelős polgárok szintje.

Az elsőről csak néhány mondatot hadd szóljak! Nyilvánvaló, hogy az a törekvés, ami a politikai vitákban megjelenik, ma Magyarországon fokozott. Az előbb, amikor az ellenzék, az MSZP képviselője a napirend előtti felszólalását mondta, jól látszott az a kommunikációs stratégia, ami kezdetben csupán a demokrácia hiányáról szólt, és mivel ez nem hozott eredményt, egy új stratégia lépett életbe. Ennek a lényege az, hogy be kell bizonyítani: a jobboldali politikusok gazdagodnak, és az ország szegényedik. Ennek érdekében valótlanságokat is mondanak, eltorzítják a hozzászólásokat, és azt kihangsúlyozzák. Igazi eredményt azonban csak a következő szint, a kormányzati intézkedések hoznak, és ahogy említettem, a harmadik szint, a karitatív szervezetek.

Mi történt a kormányzati intézkedések kapcsán - néhány példát mondanék erre. A segély helyett munka irányába terelés azt jelenti, hogy a munkabér több, mint a segély, nemcsak nominálértékben, hanem emberi szempontból is, hiszen az önértékelést növeli. A kirekesztettség egyik eleme a munkanélküliség. Ennek érdekében, azt hiszem, vannak eredményeink, amelyekre büszkéek lehetünk, mármint a munkanélküliség csökkentése, illetve a foglalkoztatás növelése. A romló mutatók között szerepel az energiaszolgáltatóknak való tartozás növekedése. Ez azt mutatja, hogy az energiaárak csökkentése az egyik fontos eleme a szegénység elleni küzdelemnek. Ehhez tartozik a tűzifaprogram is, amely 2014-ben 268 önkormányzat részvételével zajlott, és természetesen a rezsicsökkentés, ami gyakorlatilag 20-25 százalékos csökkenést eredményezett a családoknak.

Van egy terület, amiről sok szó esik, és itt szeretnék megállni néhány percre: a gyermekszegénység kérdése. Elsősorban az ingyenes, illetve kedvezményes étkeztetésről kell szólnunk. 2009-ben, a szociálliberális kormányzat utolsó teljes évében 26 milliárd forintot fordítottak erre a célra. 2014-ben

ennek a dupláját, közel 53 milliárd forintot, és 2015-ben 58 milliárd forint lesz.

Sok szó esik a nyári gyermekétkeztetéséről. El kell mondanunk, hogy minden hátrányos helyzetű település nyert azon a pályázaton, amely erre irányult. 120 ezer gyermek étkezett ingyen a nyári szünet ideje alatt, év közben 275 ezer gyermek ingyen kapta az iskolai, óvodai étkeztetést, és 150 ezer gyerek fél áron. Ezt a számot jelentősen emelni kívánjuk a következő időszakban. Szólhatnánk az ingyenes tankönyvről, a rendszeres gyermekvédelmi támogatásról, amely 160 ezer gyermeket érintett, de említhetnénk a szülei részére akár a közmunkaprogram alakulását, amely, ha jól néztem a számokat, 270 milliárdot jelent jövőre.

Úgy gondolom, hogy ezt sorolni lehetne tovább *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, de az időm letelt. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! A szocialistáknak azokat a vádjait, miszerint Magyarországon egyre több ember él szegénységben, nem pusztán a kormánypártok és az intézkedések cáfolják, hanem maguk azok a statisztikai hivatali adatok, illetőleg Eurostat-adatok is, amelyek - kis késleltetéssel, hiszen egy év után hozza ki az Eurostat a statisztikáit - megjelennek, hiszen azokból már kiderült, hogy miután 2013-ban Magyarországon elindult a gazdasági növekedés, elindult a rezsicsökkentés, elindultak abban az időben a családokat támogató adókedvezmények és más segítségek, érezhető mértékben csökkent a szegények száma.

(9.40)

Van egy eléggé bonyolult számítási képlete az Eurostatnak, amely különféle módon vizsgálja a szegénységet: van munkaszegénység, akik az idejük 20 százalékánál kevesebbet dolgoznak; vannak, akik más módon kerülnek be ebbe a kategóriába, nyilván alacsony egy főre eső jövedelemmel vagy más módon. Ezek össz-száma, tehát a teljes társadalmi kirekesztettség veszélyében levők száma, a szegénységben élők száma 2012-ről 2013-ra 241 ezer fővel csökkent. 241 ezer fő volt az, aki abból a nehézségből kikerült, hogy hétköznapi anyagi gondjai legyenek, akik a szegények taborából vagy a szegénységgel veszélyeztetettek taborából immár a középosztály felé vehették stabilan az útjukat.

Nem véletlenül történt ez a 241 ezer fős javulása ezeknek a statisztikáknak, hiszen sokféle kormányzati intézkedésre volt szükség mindehhez. Nagyon sok mutató van, amely vizsgálja, hogy ki mit nem tehet

meg anyagi okokból. Talán ha azt nézzük, hogy ki az, akinek anyagi okokból nincs mobiltelefonja, akkor ez 1 százalék körüli arány, tehát az emberek 99 százaléka ezt megteheti, ugyanúgy mosógép vagy tévé esetében szintén 1 százalék körüli azok aránya, akik azt mondják ma Magyarországon az Eurostat adatai alapján, hogy nem tudja megengedni magának anyagi okokból, hogy mobiltelefonja, mosógépe vagy tévéje legyen.

De más adatok is vannak. A magyarországi összképet egyik legnagyobb mértékben az rontotta korábban, hogy a hirtelen kiadásokat valakik nem tudták fedezni. Ennek a problémának az orvoslására pontosan a parlament által elfogadott devizahiteles mentőcsomagok jelentik az egyik megoldást, hiszen azok számára, akik a devizahitelek megnövekedett törlesztőrészei miatt nem tudtak hirtelen kiadásokat fedezni - ez körülbelül 60 ezer forintot jelent -, azok számára most már ez a lehetőség a tartalékolásra megnyílik, a kormányzati intézkedések ebben nekik segítettek.

De szintén érezhető azok számának a növekedése, akik el tudnak menni nyaralni. Itt a korábbi számok nagymértékben javultak. Ez többek között az Erzsébet-programnak is köszönhető, aminek a keretében negyedmilliónyian tudtak elmenni, 250 ezer ember tudott elutazni az Erzsébet-program támogatásával, akik egyébként nem engedhették meg maguknak, hogy nyaralni menjenek, és talán még életükben sohasem voltak a Balaton partján.

Kellett ezeknek a mutatóknak a javulásához az, hogy a kormány munkahelyteremtő politikája révén, akár a munkahelyvédelmi akciótervet, akár a Start-munkaprogramot mondhatjuk, 400 ezerrel több ember dolgozik most, mint négy évvel ezelőtt. A munkanélküliek száma pedig 150 ezerrel kevesebb.

Akinek munkája van, aki munkajövedelmet tud szerezni - akár közmunka-jövedelmet, akár piaci munkajövedelmet -, nyilván sokkal inkább van lehetősége, hogy tartalékoljon, anyagi biztonságot szerezzen magának, és ne kerüljön a szegénység veszélyébe. Ezért költünk a Start-munkaprogramra a jövő évben 40 milliárd forinttal többet. És ha megnézzük és a szociális kiadások részének tekintjük a Start-munkaprogramot - márpedig annak tekinthetjük, hiszen a leginkább nélkülözők számára nyújt lehetőséget, akiknek még munkahelyük sincsen -, akkor azt láthatjuk, hogy bővül a szociális ellátások köre, igencsak nagy mértékben. Ez a 40 milliárd plusz munkaerő-piaci hozzájárulással is párosul, képzéssel is párosul, tehát a munka világába is segíti átjutni a Start-munkásokat, közmunkásokat: 30-40 ezer ember azok aránya, akik a Start-munkából kerülnek évről évre át a munkaerőpiacra, szereznek piaci munkahelyet maguknak.

Az is fontos, amiket a képviselő úr említett, hogy a gyermekéhezéssel szemben föllépően kétszer annyit költünk a gyermekek étkeztetésére a jövő évben, mint költött a szocialista kormányzat kormányzása utolsó évében. Ha valaki kritikával illeti a kormányzatot ezen a téren és megnézi a számokat, talán ezek

a számok - a 29 milliárd és az 58 milliárd - megadja a súlyát az egyes szavaknak. Pillekönnyű a szocialisták érvelése, hiszen anyagi áldozatvállalással az ő idejükben nem párosult, és a kormánypártok érvelése mögött pedig igenis van súly, ez pedig a költségvetési kiadás sora, amely hitelt ad a mi elképzeléseinknek.

A szociális rendszer változtatása pedig, bízunk benne, hogy célzottabbá teszi a szociális rendszert. Az, hogy az önkormányzatoknak nagyobb szerepük lesz benne, ők nyilvánvalóan egy 30 milliárdos plusz állami kiegyenlítő alapot kapnak, hogy akinek nincs elég adóereje, az abból támogatást kaphasson, és abból fizesse ki ezeket a segélyeket. Ez pedig segít, hogy a helyi ismeretekkel rendelkező helyi önkormányzati rendelet szerint eljáró tisztviselők (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a valóban rászorulóknak adják ezeket a segélyeket, amelyek forrása (*Az elnök ismét csenget.*) szintén bővül a következő évi költségvetésben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Gazdaságunk jövője” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szép adatok, jó számok láttak napvilágot az utóbbi időszakban. Ezek az adatok az ország teljesítményét dicsérik. 3,2 százalékos növekedés lesz ebben az évben várhatóan, és ha hozzávesszük az előző évi adatot, az 1,8 százalékos növekedést, valamint a várható óvatos becslést, egy 2,5 százalékos körüli gazdasági növekedést, akkor ebben a három évben a következő évvel együtt már 7,5 százalékos lesz az a gazdasági növekedés, amit együttesen láthatunk.

Igen, ezek fontos számok, és fontos, ami ezek mögött a számok mögött van. Az a fejlődés, ami első sorban a termelőipar fejlődésének köszönhető, az egy jó út; jó úton indult el 2010-ben a magyar kormány, és jó út volt az, hogy befektettünk, csábítottuk ide azokat a vállalkozásokat, akik termelni - igen, termelni -, nemcsak pénzt kivinni, hanem termelni akarnak Magyarországon, értéket előállítani.

Akkor juthatunk egyről kettőre, ha ezek a vállalkozások Magyarországon értéket állítanak elő, mert ez nemcsak munkahelyeket teremt, munkahelyeket egyik oldalról, de nemcsak munkahelyeket teremt, hanem a másik oldalon növeli a gazdaság teljesítményét, növeli a gazdaság exportját, így összességében hozzájárul a magyar gazdaság növekedéséhez.

Természetesen ilyenkor meg kell említenünk az autóipart, hiszen autóipar, a gépjárműipar az, aminek a teljesítménye igen fontos, és nagyban hozzájárul a gazdaság teljesítményéhez. Ma már 700 olyan vállalkozás van Magyarországon, ami ebben a szektorban működik, és 125 ezer embernek ad munkát ez a terület. Ez egy jó irány, és ebbe az irányba kell továbbmenni. Ha a járműiparról beszélünk, akkor meg

kell emlékeznünk nemcsak a gépjárműiparról, hanem más ágazatokról is.

Vannak olyan innovációk Magyarországon, magyar vállalkozások részéről, amiket érdemes felkarolni. Érdemes felkarolni azokat a kezdeményezéseket, amelyek akár a buszgyártás, az egyébként nagy hagyományú magyar buszgyártás újraélesztésében vannak, és érdemes felkarolni azokat a kezdeményezéseket is, amelyek a vasútgyártás és az ottani vonat-, vasútyártásban, a kötött pályás járművek gyártásában vetődik föl.

Igen, ezen a területen is komoly előrelépések vannak, hiszen pont az én választókerületemben, Dunakeszin vásárolt meg az állam egy üzemet, a MÁV Bombardier üzemet. Ez az üzem ma már mint járműjavító szerepel, de én magam mint országgyűlési képviselő is javasolni szeretném, hogy itt járműgyártásra utaljon majd a név, és keressünk egy olyan nevet hozzá, ami méltó a vasúti járműgyártáshoz - mondjuk, a Kandó nevet -, amellyel ez gyár mint a vasúti járműgyártásnak - mint a kötött pályás járművek gyártásának - a fellegvárává válhat Magyarországon.

Ebbe az irányba kell elindulni, és meg kell jegyezni azt, hogy nagyon sok pénz - nagyon sok pénz, 3400 milliárd forint - volt, ami az utóbbi időszakban Magyarországra áramlott. Ekkora volt az az összeg, ami a legutóbbi háromnegyed évben Magyarországra bejött; és ez egy nagyon beszédes szám, mert ez több, mint a Magyarországon a jövő évben várható áfabevétel.

És ha az áfáról beszélünk, akkor meg kell említenünk egy nagyon fontos dolgot is, azt, hogy vannak bizony akadályok. Vannak olyan akadályok, amelyek akadályozzák a teljesítményünket, és ezek általában a múltban keresendők: bizony, csontvázak esnek ki a szekrényből. Most, az utóbbi időszakban megint egy ilyen csontvázal talákozhattunk, amikor egy határon átnyúló, nagymértékű áfacsalásra derült fény; egy olyan áfacsalásra, ami minden idők legkorruptabb kormányzati időszakára, a Gyurcsány-Bajnai-kormány időszakára utal vissza. (*Közbeszólás a Fidesz padosoraiból: Úgy van! - Moraj az MSZP padosoraiban.*) Ebben az időszakban 18-20 milliárd forint volt az az áfacsalás, amit egy sorozattal - egy sorozattal! - elvittek az államkasszából (*Gőgös Zoltán: Szánalmas! Szánalmas!*), és ezt a pénzt valamilyen formában vissza kell szerezni. (*Gőgös Zoltán: Szerezd!*)

Egy szlovákiai vállalkozó vallomása igen beszédes. Ez a szlovákiai vállalkozó, aki egyébként részt vett ebben az áfacsalásban, mind a naplójában, mind pedig a vallomásában arra utalt, hogy (*Gőgös Zoltán: Ez tők hiteles, ugye?*) ezekből a pénzekből bizony juthatott az MSZP pártkasszájába is. (*Felzúdulás, hangok a kormánypárti padosorokban: Húú! - Nagy zaj. - Az elnök csenget.*) Juthatott oda is, sőt ez a folyamat mérnöki pontossággal volt megtervezve. Egy mérnöki pontossággal megtervezett folyamat volt (*Folyamatos nagy zaj és közbeszólások az MSZP padosoraiban: Mi van Vida Ildikó-*

val? - Lukács Zoltán: *Huhogjatok még egy kicsit! Huhogjatok, olyan jól áll! - Az elnök csenget.*), aminek a tervezési helye ma is kétséges (*Dr. Bárándy Gergely közbeszól. - Az elnök csenget.*), és utalt rá, hogy ezt esetleg valamelyik pártiroda sötét kis zugában tervezték meg az egész áfacsalási folyamatot. (*Harangozó Gábor István: A Lendvay utcában, nem?!*)

Egy ilyen folyamatról beszélünk, és egy ilyen folyamat részesei voltak a szocialisták az utóbbi időszakban. (*Lukács Zoltán: Bence, te nagyon kemény vagy! - Nagy zaj, közbeszólások az MSZP padsoraiban.*)

(9.50)

Kérem önöket, szocialista képviselőtársaim (*Folyamatos nagy zaj. - Az elnök csenget.*), nyúljanak a zsebükbe (*Közbeiktáltások az MSZP soraiból, köztük Lukács Zoltán: Ne mutogass! - Az elnök csenget.*), nyúljanak a zsebükbe azok, akiket illet, és fizessék vissza ezt a 20 milliárd forintot az államkasszába... (*Zaj, közbeiktáltások. - Lukács Zoltán az elnök felé: Vezessük az ülést!*)

ELNÖK: Képviselő úr...

TUZSON BENCE (Fidesz): ...mert ez hiányzik mindenkinek (*Közbeiktáltások. - Az elnök csenget.*), hiányzik a magyar gyerekeknek. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), mert ez akkora összeg, mint amekkora...

ELNÖK: Képviselő úr...

TUZSON BENCE (Fidesz): ...egyébként...

ELNÖK: ...lejár az időkerete.

TUZSON BENCE (Fidesz): ...az egyharmada annak, amit önök elvettek tőlük. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeiktáltások az ellenzék padsoraiból. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni. (*Taps, derűtség, felzúdulás és közbeiktáltások az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt államtitkár úr megkezdi a válaszadást, megkérem önöket, legyenek szívesek képviselőhöz méltó módon meghallgatni. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! (*Közbeiktáltások az MSZP és a Jobbik soraiból, köztük: Mi van? Előre meg van írva? - Most jegyzetelte - De le van gépelve! - Derűtség az ellenzék soraiban.*) Zárjuk le az áfacsalás ügyét, jó? Nem az áfa- és az adócsalás az első olyan dolog, amiről

kiderül, hogy a szocialista kormányok csináltak, generáltak, és a Fidesz-kormány fogja egyenesbe hozni és rendbe hozni.

Mondok három olyan intézkedést, amely kormányzati intézkedés (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Máskor beszéljétek meg a frakcióülésen!*), és a gazdaság fehéritését eredményezi. (*Folyamatos zaj.*) Egy: az online pénztárgépek bevezetése, több mint 180 ezer pénztárgép van már az adóhatóságokhoz kötve, eredményei mutatkoznak; a fordított áfa kérdése éppen a gabonakereskedés terén, amit az Európai Unió rendkívülként engedélyezett Magyarország számára. Ezzel ezt a féle áfacsalási lehetőséget kiszűrtük, és január 1-jétől pedig a közúti áruforgalmazási rendszernek az ellenőrzése, amikor az országból ki- és belépő árukhoz egy nyomon követése fog megtörténni, amely teljes egészében ki fogja zárni az áfacsalás esetét.

Több ilyen politikai üggyel, tényezővel is találkozunk, az eladósodás kérdését is az MSZP-kormány hozta Magyarországra, a Fidesznek kellett megoldani. (*Dr. Schiffer András: Hol van a vizsgálóbizottság? - Zaj. - Az elnök csenget.*) A devizahitelek kérdését úgyszintén a jelenlegi kormány fogja egyenesbe hozni.

Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon bízom abban, hogy az ön által említett konkrét áfacsalási ügy is teljes egészében ki fog derülni, ki fog derülni, hogy kik okozták, és méltó büntetésüket el fogják nyerni, és a költségvetés kasszájába is visszakerülnek ezek az elcsalt, ellopott adóbevételek. (*Bangóné Borbély Ildikó és Demeter Márta egy-egy sárga rózsát oszt ki az MSZP-s képviselőknek.*)

Ami felszólalásának másik érdemi részét illeti, az a magyar gazdaság teljesítménye. A magyar gazdasági növekedés Európában is kiemelkedő, a 3,2 százalékkal az első háromban van az Európai Unióban. Érdemes valóban a teljesítmény mögé nézni, hogy hogyan tudott Magyarország a 2014-es gazdasági évben két és félszer akkora teljesítményt nyújtani, mint mondjuk, az Európai Unió átlaga. Úgy gondolom, érdemes az ipari termelés kérdését felvetni, és azt nemcsak szakértői szinten, hanem a politika szintjén is egy kicsit elemezni, hogy mit is jelent ma Magyarországnak az ipari termelés, ezen belül pedig a járműgyártás.

Az ipari termelés 2010 óta folyamatosan növekszik: 2010-ről '13-ra mintegy 20 százalékkal, 2014-ben pedig az eddigi adatok alapján 11,1 százalékkal; minden hónapban jelentősen emelkedett. (*Folyamatos zaj.*) A járműgyártás kérdésében pedig egészen kiemelkedő eredményeket tud Magyarország felmutatni, hiszen 2013 (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) egy növekedési fordulat volt, és lényegében Magyarország regionális központtá vált, hiszen nemcsak összeszerelésben, hanem autóipari alkatrészek gyártásában is kiemelkedő teljesítményt nyújtott Magyarország. 2012-ben a járműgyártás 7,8 százalékkal, egy évvel később már majdnem háromszorosával, 19 százalékkal növekedett. Alapvetően a külpiaci, tehát az exportértékesítések húzzák a teljesít

ményt, de a hazai értékesítés is jelentősen, mintegy 48 százalékkal növekedett.

Az utóbbi években Magyarországon négy autógyártó cég telepedett meg, az Audi, a Mercedes, az Opel és a Suzuki, 2013-ban ezek a cégek 17 400 munkahelyet biztosítottak munkavállalóknak több mint 2 ezer új munkahelyet teremtve *(Folyamatos zaj. - Dr. Szél Bernadett: Nem hallani. - Az elnök csenget.)* 229 magyar beszállítónak adnak munkát, hat felső- és hét középfokú oktatási intézményt tartanak fenn. Lényegében Magyarország az európai gépjárműgyártásnak egyik központjává vált, hiszen Szlovákia és Csehország mögött a legnagyobb szerepe van az Európai Unióban. 2014-re összesen mintegy 400 ezer darabot tudunk előállítani, ez mintegy 20 százalékos növekedést jelent.

Magyarországnak meghatározó szerepe van és lesz az Európai Unió járműgyártásában. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok sorában. - Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. *(Zaj.)* Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatechnáca 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat határozathozatala.** A Kulturális bizottság önálló indítványát H/1947. számon kapták kézhez. Mivel a határozati javaslathoz módosító javaslat nem érkezett, és részletes vitára nem került sor, most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/1947. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 114 igen, 59 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyes kereskedelmi építmények engedélyezése fenntarthatósági szempontjainak érvényesítése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1995. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1995/9. számon, összegző jelentését pedig T/1995/10. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a Házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportjának vezetője a T/1995/4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről

határozunk. A T/1995/4. számú módosító javaslatban Sallai R. Benedek indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az LMP kérésére. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen, 117 nem szavazattal, 30 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslathoz döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1995/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 122 igen, 53 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1995/12. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen, 39 nem szavazattal, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.00)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kereskedelemlről szóló 2005. évi CLXIV. törvénynek a tisztességes piaci magatartás megvalósulása érdekében a vállalkozások működésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Az előterjesztést T/2086. számon kapták kézhez. Mivel a törvényjavaslathoz nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére sem került sor, a zárószavazás során a törvényjavaslathoz döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2086. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 116 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslathoz történő döntés.** Az előterjesztés T/1794. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/1794/557. számon, összegző jelentését pedig T/1794/558. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Emlékeztetem önöket, hogy múlt heti ülésünkön házzsabálytól való eltéréssel döntöttünk arról, hogy bármely képviselőcsoport vezetője legfeljebb tíz, a határozati házzsabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti kérést nyújthat be.

Az ellenzéki frakciók vezetői a módosító javaslatok fenntartáskérésének lehetőségével éltek. Ezekről képviselőcsoportonként, a módosító javaslatok iro-

mányszáma szerinti emelkedő sorrendben határozunk. A fenntartásra kért módosító javaslatok egymás mellett is elfogadhatók.

Tisztelt Országgyűlés! Most az MSZP képviselőcsoportja által indítványozott fenntartásokról határozunk.

A T/1794/20. számú módosító javaslatban Gőgös Zoltán és mások indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/22. számú módosító javaslatban Gőgös Zoltán és Mesterházy Attila indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/24. számú módosító javaslatban Heringes Anita és Hiszékeny Dezső indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/64. számú módosító javaslatban Demeter Márta és Harangozó Tamás Attila indítványát teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/69. számú módosító javaslatban Teleki László indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 135 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/413. számú módosító javaslatban Tóbiás József és mások indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/414. számú módosító javaslatban Tóbiás József és mások indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/421. számú módosító javaslatban Hiller István és mások indítványát teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 116 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/422. számú módosító javaslatban Hiller István és mások indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/423. számú módosító javaslatban Gúr Nándor indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 117 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Jobbik-képviselőcsoport által indítványozott módosító javaslatok fenntartásáról határozunk.

A T/1794/14. számú módosító javaslatban Sneider Tamás indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/35. számú módosító javaslatban Mirkóczki Ádám indítványát teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/114. számú módosító javaslatban Z. Kárpát Dániel indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/201. számú módosító javaslatban Szilágyi György és mások indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/223. számú módosító javaslatban Hegedűs Lorántné és mások indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/279. számú módosító javaslatban Hegedűs Lorántné és Gyüre Csaba indítványát teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/284. számú módosító javaslatban Dúró Dóra és mások indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 20 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 40 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/302. számú módosító javaslatban Sneider Tamás és mások indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/305. számú módosító javaslatban Sneider Tamás és mások indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.10)

A T/1794/345. számú módosító javaslatban Szávay István indítványát teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen, 117 nem szavazattal, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP-képviselőcsoport által indítványozott módosító javaslatok fenntartásáról határozunk.

A T/1794/458. számú módosító javaslatban Schiffer András és mások indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen, 115 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/489. számú módosító javaslatban Schiffer András és más képviselők önálló indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen, 114 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/497. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és más képviselők indítványát teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen, 114 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/506. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és más képviselők indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen, 114 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/507. számú módosító javaslatban Schiffer András és más képviselők indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen, 115 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/508. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és más képviselők indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen, 115 nem szavazattal, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/510. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és más képviselők indítványát teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen, 115 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/514. számú módosító javaslatban Schiffer András és más képviselők indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen, 116 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1794/517. számú módosító javaslatban Schiffer András és más képviselők indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen, 116 nem szavazattal, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1794/523. számú módosító javaslatban Schiffer András és más képviselők indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen, 115 nem szavazattal, 20 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/1794/557. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen, 40 nem ellenében, 20 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A stabilitási törvény és a házsabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/1794/561. számú egységes költségvetési törvényjavaslatot megküldi a Költségvetési Tanács elnökének. A tanács három napon belül tájékoztatja az Országgyűlés elnökét a törvény 25. § (3) bekezdés szerinti véleményéről.

nyéről. A zárószavazásra várhatóan jövő heti ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1760. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1760/6. számon, összegző jelentését pedig T/1760/7. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a képviselőcsoportok vezetői fenntartáskérési és külön szavazási igényt sem terjesztettek elő, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1760/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen, 4 nem szavazattal, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1760/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes módosító javaslatot 147 igen, 4 nem szavazattal, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy ezek vitáját a tegnapi ülésnapon már lefolytattuk. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András, LMP, képviselő által az egyes törvényeknek a közhatalmat gyakorló politikusok és közpénzekkel gazdálkodók vagyonynyilatkozat-tételi szabályainak átalakítását szolgáló módosításáról címmel T/1559. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 59 igen, 115 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András, LMP, képviselő által a gazdasági érdekérvényesítés nyilvánosságáról, valamint egyes törvények antikorrupciós tárgyú módosításáról szóló, T/1793. számon előterjesztett törvényjavaslatát.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 60 igen, 115 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

(10.20)

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most a második olvasatos vitával folytatjuk munkánkat. Előtte kettő perc technikai szünetet rendelék el. Köszönöm munkájukat. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem a teremben tartózkodó képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédek jogállásával, valamint a hadigondozással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/2084. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Honvédelmi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2084. számon *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, 2084/11. számon, a jelentését pedig 2084/12. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2084/14. számon, összegző jelentése pedig T/2084/15. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2014. december 4-i ülésén megtárgyalta a honvédek jogállásával, valamint a hadigondozással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/2084. számú törvényjavaslatot. E javaslat először is azzal a céllal került benyújtásra, hogy a hadigondozásról szóló 1994. évi törvényben a hadiözvegyeket megillető havi rendszeres járadék meghatározott mértékét 50 százalékkal megemelje. A javaslat módosítja továbbá a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló törvényt. Ennek legfőbb indoka, hogy kül- és biztonságpolitikai környezetben bekövetkezett változások bizonyos alkalmakkor szükségessé teszik, hogy a Magyar Honvédség szervezete az egyes válsághelyzetekben a válság jellegétől függően ideiglenesen megváltoztatható legyen. Ehhez szükséges, hogy a miniszter rendelkezzen azzal a jogkörrel, hogy a főként központi igazgatási, illetve műveleti vezetési döntések meghozatala és támogatása érdekében az adott feladatkörhöz igazodó szervezeti elemek létrehozásáról dönhessen.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Honvédelmi bizottság módosító javaslatát, amelyet bizottságunk egyhangúlag támogatott. A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további jogtechnikai módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amely 23 igen és 3 tartózkodás mellett került támogatásra. A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 23 igen és 3 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: *(Nem szól a mikrofonja.)* Bedugtam, elnök úr, de nem látom magam a táblán. *(Derültség.)*

ELNÖK: Képviselő úr, valószínűleg nem helyezte el a kártyáját, vagy elmozdult. Legyen kedves ismét ellenőrizni.

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Történelmi jelentőségű felszólalásomat szeretném elmondani, de nem tudom.

ELNÖK: Kérem, segítsenek a képviselő úrnak, egy mikrofont kérek.

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Köszönöm, most már működik. Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogom kihasználni a hét percet, lévén a bizottság előtt nagyjából azok az ellenérvék hangoztak el, amelyek itt az Országgyűlésben is. Az ellenérv természetesen nem a hadiözvegyek juttatásainak a megemelésére vonatkozott, hanem hiányoltuk a bizottság ülésen is, az ellenzék hiányolta, hogy ezzel együtt például a hadiárvaik esetében nem kerül megemelésre ez az összeg, amely egyébként jóval alacsonyabb, mint a hadiözvegyek esetében. Ha 30 százalékról 50 százalékra emelnénk ezt az összeget a hadiárvaikra vonatkozóan, akkor az alig több mint 4 ezer forintot jelentene havonta.

Úgy gondolom, akkor kellett volna hozzányúlni a területhez, ha kielégítő és teljes szabályozást tudunk hozni, és minden érintett csoportnak legalább egy picivel meg tudjuk emelni a pénzét, a juttatásait.

Természetesen ettől függetlenül örülünk neki, ahogy elmondtam, hogy a hadiözvegyek esetében ez bekövetkezik, de méltánytalan például a hadiárvaikkal szemben.

Elhangzott még a bizottsági ülésen a tisztképzéssel kapcsolatosan az, hogy Magyarországon külföldi állampolgárok a tisztképzésben részt vehetnek, ez nem okoz-e problémát, biztonsági kockázatot, vagy hogy miért pont most kellett ezt bevezetni. Erre vagy a felvetett kérdésekre a Honvédelmi Minisztériumból jelen lévő államtitkár úr csak részben tudott kielégítő választ adni, de nem ismételném meg, ami az általános vitában a Ház előtt elhangzott. Látom, miniszter úr jegyzetel, gondolom, ezekre a kérdésekre is reagálni fog.

Nagyjából ennyiben tudom összefoglalni, elnök úr, a bizottságban a kisebbségi véleményként elhangzottakat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Hende Csaba honvédelmi miniszter urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Hende Csaba: Most nem.)* A miniszter úr jelezte, hogy a későbbiek során kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Honvédelmi bizottság nem kíván előadót állítani. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként felszólalásra következik Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, és amelynek a módosító javaslatairól beszélünk most, abból egy pozitívumot mindenféleképpen szeretnék itt az elején kiemelni, hiszen ennek a javaslatnak egy rendkívül fontos eleme a hadiözvegyeket megillető havi rendszeres járadék megemelése. A jelenlegi járadék a mindenkori legkisebb öregségi nyugdíj 75 százaléka, és a javaslat ezt 112,5 százalékra emeli. Ezt egyébként nagyon helyénvalónak és üdvözlendőnek tartjuk a javaslatban.

(10.30)

Több módosító javaslatot is adtunk be. Ezeket szeretném önökkel röviden ismertetni. A honvédelmi törvénynek jelentős változtatása lett volna, hogy a válságkezelés időszakában a döntés-előkészítési folyamatok hatékonyságának növelése érdekében a honvédelmi miniszter dönthet a különleges jogrendi időszakban alkalmazandó vezetési rendszer egyes szervezeti elemeinek ideiglenes működtetéséről. Ez szerepelt a törvényjavaslatban, mi ehhez adtunk be Harangozó Tamás képviselőtársammal módosító javaslatot. Ennek pedig az volt az oka, hogy sem az Alaptörvény, sem pedig a honvédelmi törvény nem határozza meg a válságkezelés időszakának a fogalmát, ezért ez a módosítás nem felelt volna meg a normavilágosság alkotmányos követelményének.

A továbbiakban azt is hiányoltuk ebből a passzusból, hogy a honvédelmi miniszter jogkörei sem voltak pontosan definiálva ebben az időszakban. Pedig azért adott volna felhatalmazást ez a passzus, hiszen az állt benne, hogy válságkezelés időszakában a honvédelemért felelős miniszter döntése alapján a honvédség szervezetei tekintetében a különleges jogrendi időszakban alkalmazandó vezetési rendszerének egyes szervezeti elemei a döntés-előkészítési folyamatok hatékonyságának növelése érdekében ideiglenesen működtethetők.

Nagyon örülök neki, hogy a bizottságok támogatták ezt a módosító javaslatunkat, én azt gondolom, ha a kormánynak van olyan szándéka, hogy a honvédség működését hatékonyabbá tegye, akkor azt gondolom, hogy az ellenzéki pártok és köztük az

MSZP eddig is partner volt abban, hogy tényleges párbeszéd folyjon, hogy ez hogyan történhet meg. Én azt gondolom, hogy ez a jövőben is így fog maradni.

Kiemelném a törvényjavaslatból azt, hogy módosítja a közalkalmazottak jogállásáról szóló '92. évi törvényt, és a Magyar Honvédségnél dolgozó közalkalmazottak esetében kizárja annak a garanciális szabálynak az alkalmazását, miszerint a munkaszerződéstől eltérő munkakörben, munkahelyen legfeljebb csak évi 44 napot foglalkoztatható a munkavállaló. E garanciális szabálytól a felek írásbeli megállapodás alapján térhetnek el.

Nem értettünk egyet ezzel a passzusával a törvénynek, és ezért ehhez is adtunk be módosító javaslatot, figyelemmel a munkavállalók kiszolgáltatott helyzetére. Azt gondoljuk, hogy magának az írásbeli megállapodásnak az előírása nem jelent érdemi garanciát. Eddig, 44 napig lehetett ilyenformán foglalkoztatni; a bizottsági ülésen miniszter úrral tudtunk erről pár szót váltani, és indoklása szerint erre azért elsősorban a gyakorlatok miatt van szükség, hogy ezen a 44 napon túl lehessen nyúlni. Mi azt gondoljuk, hogy eddig is működtek a Magyar Honvédségnél gyakorlatok, természetesen, ha volt rá pénz, én azt gondolom, hogy a jövőben ez remélhetőleg javuló tendenciát mutat, és eddig sem jelentettek ebben a gyakorlatok semmilyen problémát. Sajnos, egyébként nem támogatták ezt a módosító javaslatunkat, hogy maradjunk a 44 napnál.

Azt szeretném kiemelni, hogy bár üdvözlendő a hadiözvegyek járadékának a növelése, azonban azt nem tudjuk szó nélkül hagyni, hogy a járadék összege azért elfogadhatatlanul alacsony, mert 2008 óta egyetlen fillérrel sem nőtt az öregségi nyugdíj legkisebb összege, ami jelenleg is csak 28 500 forint. És hiába harsogja évek óta a kormánypropaganda, hogy Magyarország jobban teljesít, a kisnyugdíjasok és a leginkább elesett rétegek ebből sajnos semmit nem tapasztalnak, és arra is következtethetünk a javaslatból, hogy a kormánynak egyáltalán nem áll szándékában az öregségi nyugdíj legkisebb összegét megemelni. Inkább az ehhez kötött ellátások szorzóit növeli azokban az esetekben, ahol a döbbenetes alacsony mértéket politikai szempontból már vállalhatatlannak tartják.

És hát a kormány évek óta ígéri az életpályamodell bevezetését, és hónapok óta azt ismételtetik, hogy hamarosan elkészül az életpályamodell. Hát ezt szeretnénk már látni, és csalódás, hogy nem a megígért illetményfejlesztést megalapozó törvénymódosítást láthatunk, hanem csak a jelenlegi szabályozásnak a farigcsálását. Mindazonáltal itt mindenképpen szeretném kiemelni, hogy az, hogy reményeink szerint meg fog valósulni, hogy jövő év közepétől a fegyveres szervek hivatásos állománya 30 százalékos bérfejlesztést kapjon, az egyébként mindenféleképpen támogatható. Szeretném kiemelni - mert miniszter úr már nézett rám, gondolom, hogy erre gondolt, viszont azt is szeretném kiemelni -, hogy gondoljunk a honvédségi dolgozókra is, akiknek még mindig ebből a 38 650 forintos illetményalapból - és ugye,

mindannyiuknak ebből - történik a bérük számítása, őket nem fogja érinteni ez az emelés. De nagyon remélem, és bízom benne, hogy a kormány erre fog gondolni a jövőben.

Itt szeretném kiemelni, hogy a törvénymódosításban ez csupán lehetővé tenné, de nem írja elő kötelező díjazás biztosítását, ha belföldi kiküldetés során az utazás vagy annak egy része a szolgálati időn kívül esik. Ehhez is adtunk be képviselőtársammal módosító javaslatot. Szerintünk ilyen esetben az állomány tagja miniszteri rendeletben meghatározott összegű díjazásra lehetne jogosult, és akkor ezzel meg lehetne oldani ezt a helyzetet, hogy vagy van díjazás, vagy nincs.

Elfogadhatatlannak tartjuk annak a szabályozásnak a fenntartását és megerősítését, hogy a tényleges szolgálati járandóságban részesülő önkéntes tartalékos katona évente 60 napig díjazás nélkül köteles tényleges szolgálatot teljesíteni. Ezzel kapcsolatban beadtunk módosító javaslatot, hiszen jelenleg a szolgálati járandóságban részesülők a 60 napon túli szolgálatteljesítés esetén is csak az önkéntes tartalékos katonákat egyébként megillető illetmény és a szolgálati járandóság különbözetére jogosultak. Erről is beszéltünk a bizottsági ülésen. Ezzel egyrészt az a problémánk, hogy ha a 60 napot meghaladja ez a szolgálatteljesítés, akkor azt gondoljuk, hogy az önkéntes tartalékos katonákat megillető illetményre igenis jogosultak lennének ezek a katonák, akkor is, ha ez ugye, a szolgálati járandóságnak az összegét meghaladja. És egyébként az egésznek az alapproblémája pedig az, hogy egyáltalán létezik ilyen szabály.

Az az alapprobléma, hogy egyáltalán olyan embereket, akik életüket a haza szolgálatába állították, olyan embereket fosztottak meg a nyugdíjas státusuktól, az a probléma, hogy járandósággá alakították ezt az ellátást úgy, hogy még az egykulcsos személyi jövedelemadó mértékével megegyező levonással is sújtották, tehát nem is megadóztatták, hanem a mértékével megegyező levonással sújtották, ami ugye, itt az adózási szabályoknál is hátrányt jelent nekik. Mondta miniszter úr, hogy ez egy választható dolog volt, hogy valaki önkéntes tartalékosnak elmegy-e, és hogy ez egy ösztönző rendszer. Hát ez maximum annyira lehet ösztönző, mint a magánnyugdíjpénztáraknál, mikor megfenyegették a tagokat, hogy egyébként nem lesz nyugdíjuk, ha nem lépnek az állami rendszerbe. Itt az a 16 százalékos igenis nagyon sokat számít, és azt gondolom, hogy ezt rá kellett volna bízni azokra, akik egész életükben a hazát szolgálták, hogy egyébként ilyen szolgálatot vállalnak-e. Nincsen szükség ilyen ösztönzőkre, én ezt sokkal inkább érzem zsarolásnak, miniszter úr, tudom, hogy nem egyezik a véleményünk. Én ezt zsarolásnak érzem, nem pedig ösztönzésnek.

Nagyon gyorsan tehát, azt szeretném kiemelni, hogy várnánk azt, hogy a katonai életpályamodell ténylegesen látsszon. Azt, hogy a hadiözvegyek járadékát növelik, azt nagyon dicséretesnek tartjuk. Az összegző módosító javaslatot abszolút támogatható-

nak tartjuk. Azt gondolom, hogy azért, mert ez a törvény nagyon sok anomáliát, amit maga a kormány az előző ciklusban okozott, és lehetetlen helyzetbe hozott olyan embereket, akik a hazát szolgálják, ezeket nem módosítja ez a beadott törvényjavaslat sem, úgyhogy ezt nem fogjuk tudni jó szívvvel támogatni. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kónya Péter független képviselőnek, kétperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagy örömmel hallgattam tegnap miniszter úr felszólalását, ahol elmondta, hogy milyen hatékonyan léptek fel a Magyar Honvédségben tapasztalható korrupcióval szemben, illetve ma reggeli felszólalásában is elmondta, hogy milyen jó dolga van a katonáknak Magyarországon.

(10.40)

Bízom benne, hogy ez a törvénymódosítás majd választ ad arra, hogy egyébként a Honvédelmi Minisztériumot az ön vezetése alatt miért kellett föltölteni a Magyar Honvédséghez nem értő, de csinos, miniszoknyás hölgyekkel, és bízom abban is, hogy arra is magyarázatot ad majd ez a törvénymódosítás, hogy miért kell, mondjuk, egy ötfős osztály élére tábornokot kinevezni. Ugyanakkor ez a törvénymódosítás is egyértelmű bizonyítéka annak, hogy elég problémás szakmai munkát végeznek önök.

Egy konkrét példát szeretnék mondani - úgy néz ki, hogy a fürdővízzel együtt a gyereket is kiöntik -, ugyanis ez a törvénymódosítás szabályozza azt, hogy a jövőben hogyan lehet a név és rendfokozat között a végzettségre utaló kifejezést használni, magyarul megtiltja, tehát a korábban használható, például mérnök ezredes kifejezést a jövőben nem engedélyezi a törvény. Ezzel nem is lenne talán probléma, csak hogy nemcsak arról szól, hogy végzettségre utaló kifejezéseket használnak a katonák, hanem beosztásra utaló kifejezéseket is, utalnék itt arra, hogy például a hadbíróknál vagy akár az orvosoknál is ez nem a végzettségre utaló kifejezés, hanem a beosztásra utaló kifejezés. Ezt a törvénymódosítás nem kezeli, hanem ugyanúgy kezeli, mint a végzettségre vonatkozókat, magyarul megtiltja az orvosoknak, de a hadbíróknak is a jövőben, hogy használják azt, hogy X. Y. hadbíró ezredes vagy X. Y. orvos ezredes.

Egyébként pedig türelmetlenül várom majd az új életpályamodellre vonatkozó, a rendészeti és a katonai életpályamodellre vonatkozó előterjesztésüket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ott talán részletesebben fogok tudni beszélni, mert itt két percem volt. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely

képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. Öné a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Rövid leszek, nem használom ki a rendelkezésemre álló időkeretet, hisz az általános vitában részletesen elmondtuk a kritikáinkat, és az is elhangzott, hogy az egész törvényjavaslatot nagyjában-egészében támogatni tudjuk. A hadiözvegyek járadékának emelése egy fontos kérdés, és ezzel természetesen egyetértünk. Azt viszont sajnáljuk, hogy nem támogatták a módosító javaslatainkat.

A hadiárvakkal kapcsolatos javaslatról Staudt Gábor beszélt már előttem, illetve említette a közszolgálati egyetemmel kapcsolatos részt, amit ki szeretnénk volna venni a törvényjavaslatból. Nem tartjuk helyesnek, hogy a külföldieknek is megnyitják azt a lehetőséget, hogy a honvédtiszti képzésben részt vegyenek.

A támogatott módosító javaslatot jónak tartjuk, azt is tudjuk támogatni; és mindent mérlegre téve, annak ellenére, hogy nem támogatták, nem fogadták be a módosító javaslatainkat, a törvényjavaslatot a Jobbik támogatni fogja.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pont keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, miniszter úr.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örömmre szolgál, hogy többen támogatták a törvényjavaslat egészét, illetve fontos részletrendelkezéseit. Azt természetesnek tartom, hogy más kérdésekben az ellenzék és a kormánypártok között politikai, illetve szakmai nézetkülönbség van. Ez egy többpárti demokrácia keretei között teljesen normálisnak minősíthető.

Mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy a honvédelmi tárca, amely a mögöttünk hagyott több mint négy évben, szinte kivétel nélkül, elfogadott módosító javaslat nélkül vitte át magas szakmai színvonalon előkészített jogszabályait, törvényeit - és ezért utólag is hálával tartozom az Országgyűlés minden képviselőjének -, természetesen bármely olyan kérdésben, amely felveti, felvetheti a bizalom hiányát vagy annak csökkenését a Ház különböző oldalai között, a lehető legudvariasabban meghátrál, és felajánlja a szakmai egyeztetés, konszenzusteremtés lehetőségét.

Engedjék meg, hogy a leglényegesebb kérdésről szóljak. Persze minden fontos ebben a törvényjavaslatban, hiszen csak fontos ügyek tartoznak a törvényalkotás tárgykörébe, de mégis van egy olyan kérdés, amely a bizottsági módosító javaslat tárgyát képezi, ez pedig a válságkezelésre vonatkozó szabályozás.

A tervezett szabályozásról röviden. A Magyar Honvédség egyik fő feladata, hogy lehetőleg sose kelljen alkalmazni, hogy a prevenció legyen a legfontosabb szerepe; ha mégis, akkor elsősorban úgy, hogy a honvédség tevékenysége a lehető legminimális mértékben befolyásolja az állampolgárok mindennapi életét. Jelen esetben cél, hogy még ki nem alakult, olyan konfliktus esetén, amikor a nemzetközi helyzet feszültsége megköveteli, de még minősített helyzet kihirdetésére nem kerülhet sor, a honvédség gyorsított, a lehető legkevesebb bürokratikus akadállyal terhelt módon és úton készülhessen fel.

Ez a könnyítés azonban - erre irányult a törvényjavaslat eredeti szövege - kizárólag a döntések előkészítésére vonatkozott volna, egyszerűsített döntési jogról szó sem lehet; itt alkotmányos garanciák vannak, amelyek áthághatatlanok, és amelyeket az első demokratikus kormány idején, az 1990 és 1994 közötti időszakban lefektetett honvédelmi jogrendszer, az új honvédelmi törvény és az alkotmány akkori módosításai alapoznak meg, ezek konszenzust tükröznek. Ezen konszenzus fenntartása olyan fontos érték, amely még félreértések felmerülése esetén is azt a kényszert rója a Honvédelmi Minisztériumra, hogy világítsa meg, alaposabban dolgozza át, és mindenki számára elfogadható formában hozza ide a haza védelméhez egyébként szükséges szabályokat.

Tehát ebben az eredeti javaslatban az alkotmányjogi szempontok szerint az ország és a közigazgatás működése változatlan maradt volna, a döntési jogkörök az Alaptörvényben és a honvédelmi törvényben békeidőszakra meghatározottak maradtak volna. Az így meghozott döntések, a módosítás alapján lehetővé vált döntések kizárólag a Magyar Honvédség vonatkozásában és a honvédelmi törvényben meghatározott feladatai keretén belül érvényesülnének. Valamennyi garanciális elem és a polgári irányítás alkotmányos követelménye azonban változatlanul marad.

A törölt javaslat kulcselemeiről még egyszer: tehát csak krízishelyzetben, célhoz kötöttséggel, mikor még azonban nem szükséges az állampolgárok életét részben befolyásoló vagy azt módosító, különleges jogrend bevezetése, csak ideiglenesen és csak a döntések előkészítésének meggyorsítására lehetne felhasználni a válsághelyzetre vonatkozó, új szabályozást. Így tehát sem önkényes, sem illegitim, sem illegális döntéshozatal kérdése nem merülhet fel.

A válságkezelés lényege pontosan az, hogy ez nem egy nevesített, különleges jogrend, például a kialakult ukrán helyzet vagy akár az ebolajárvány miatt nem kell különleges jogrendet kihirdetni, a lakosságot frusztrálni, nem szükséges a magyar állampolgárokat mindennapi életükben érintő, különleges szabályozás bevezetése, ugyanakkor célszerű a rugalmas válasz alapjának a megteremtése. A válságkezelést - és most egy NATO-szabványt, egy NATO-dokumentumot idéznék - "a NATO alapvető biztonsági feladatának tekinti, amely magában foglalja a katonai és nem katonai intézkedések lehetőségét a fenyegetés elhárítására, a nemzetközi béke és

biztonság megőrzése vagy helyreállítása érdekében. A NATO értelmezésében a válság lehet politikai, katonai vagy humanitárius, és oka lehet politikai vagy fegyveres konfliktus, ipari vagy természeti katasztrófa."

Erről beszélünk. Ezekre a helyzetekre kell felkészülnünk úgy, ahogy azt az élet és a történelem elénk hozta.

(10.50)

Ha még folytathatom: a Magyar Honvédség Műveletszabványosítási és Doktrinális Bizottsága 2014 novemberében szintén elfogadott egy definíciót a válság kapcsán, amely úgy hangzik: „A válság olyan helyzet, amely a nemzet biztonságát, érdekeit vagy a nemzetközi békét, a stabilitást veszélyezteti, és amely döntéshozatalt vagy tevékeny fellépést igényel. A válsághelyzetek a feszültségek olyan eszközökkel történő növelésével jönnek létre, amelyek még a háború szintje alatt maradnak.” Ennyi tehát a szakmai indokolása annak a javaslatnak, amely ellenzéki oldalról némi értetlenséggel lett fogadva. Mi ezt megértjük, ezért felajánljuk a szakmai egyeztetés lehetőségét, és azt, hogy a lehető legcélszerűbb keretek között alkalmas időben térjünk vissza erre a problémára. Mindazonáltal köszönettel tartozom az ellenzéki képviselőknek azért, hogy behatóan foglalkoztak a javaslatunkkal és elemezték azt. Bizom abban, hogy módosító javaslatunknak bizottsági módosítóként a kormány részéről való támogatásával a bizalmatlanság legtávolabbi jele vagy szikrája is eltűnt, és készen állnak - ahogy ezt képviselő asszony hangoztatta is - a további egyeztetésekre.

A további felszólalások tekintetében: Kónya Péter vicces felszólalására nem feltétlenül szeretnék reagálni. A Honvédelmi Minisztériumban 511-en dolgoznak, részben katonák, részben kormánytisztviselők. A ruházati előírások a kormányzat egészére irányadó dresszkódnak felelnek meg. Az pedig, hogy a munkatársak esztétikai szempontból kielégítik Kónya Péter kényes ízlését, örömmel tölt el engem.

Az életpályamodell, illetve az illetményemelés kapcsán szeretném még felhívni a képviselőtársak figyelmét arra, hogy legyenek kedvesek a költségvetési törvényt tanulmányozni. Az a 11 milliárd forint, a július 1-jétől, jövő év nyaratól sorra kerülő illetményemelés, amely 30 százalékos lesz a bértömeget tekintve - tehát átlagosan ekkora emelést jelent a katonák illetményében -, benne van a költségvetési törvényben. Ne próbáljanak úgy tenni, mint ha ez egy bizonytalan kérdés lenne, ami vagy lesz, vagy nem lesz, ki tudja, hogyan lesz! Lesz illetményemelés, ennek a törvényi garanciái rendelkezésre állnak, a kormány a szükséges döntéseket meghozta, és mindennek a szabályozás nyelvére fordítása jelenleg folyamatban van. Úgyhogy tessenek megnyugodni, az Orbán-kormány jövőre 30 százalékkal, aztán a 2016-17-18-19-es év január 1-jével további 5-5 százalékkal emelni fogja a katonák illetményét, így összesen 50 százalékos emelést hajt végre, nagyjából

ugyanakkorát, amekkorát 2002-ben; akkor is az Orbán-kormány hajtott végre ilyen mérvű katonai illetményemelést. Fájdalom, hogy az önök nyolc éves kormányzása alatt nem volt mód, nem volt lehetőség ezek szerint vagy szándék hasonló mértékű javításra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a jövő heti ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/2077. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Nemzetbiztonsági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2077/27. számon, jelentését pedig T/2077/28. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2077/30. számon, összegző jelentése pedig T/2077/31. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Hadházy Sándornak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben.

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2014. december 4-én megtárgyalta a T/2077. számon benyújtott, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 26 igen és 4 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Nemzetbiztonsági bizottság 11 pontos módosító javaslatát tartalmazza. A Törvényalkotási bizottság előtt a képviselők beszámoltak arról, hogy a módosító javaslat benyújtása előtt ötpárti egyeztetések zajlottak, amelynek eredményeképpen valamennyi frakció előremutatónak értékelte a most beterjesztett indítványt.

Az előző ciklusban elfogadott „egyes törvényeknek a nemzetbiztonsági ellenőrzés új szabályainak megállapítása érdekében szükséges módosításáról” című törvény ugyan számos szükséges, időszerű módosítást és újítást tartalmazott, de az Alkotmánybíróság a törvényben foglalt nemzetbiztonsági ellenőrzés új rendszerének két elemét, a folyamatos nemzetbiztonsági ellenőrzést és a külső, azaz a kormánytól független jogorvoslati lehetőség hiányát Alaptörvénybe ütközőnek ítélte, és ezeket a fő passzusokat megsemmisítette.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A kialakult inkoherens helyzet megszüntetése érdekében nyújtotta be a Belügyminisztérium az új átfogó módosítást. A benyújtott javaslat finomítására - ahogyan említettem - ötpárti egyeztetés után a Nemzetbiztonsági bizottság tett javaslatot, amit a Törvényalkotási bizottság támogatott.

Az alkotmánybírósági határozat fényében engedjék meg képviselőtársaim, hogy felhívjam a figyelmet a módosító javaslatnak arra a részére, amely a bírói utat nyitja meg a már jogviszonyban álló személyek nemzetbiztonsági ellenőrzése esetében. A módosító javaslat megeremti annak lehetőségét, hogy azok a személyek, akiknek jogviszonyát nemzetbiztonsági kockázatot megállapító biztonsági szakvélemény alapján szüntetik meg, kezdeményezhessék a Nemzetbiztonsági bizottság panaszt elutasító döntésének bírósági felülvizsgálatát. A módosító javaslat szerint a bíróság köteles megvizsgálni a biztonsági szakvélemény kiadásának alapjául szolgáló eljárás kereteit.

A módosítások másik fontos eleme a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatokhoz mint szolgáltató szervezetekhez kötődik. A szakszolgálat alapfeladata a titkos információgyűjtésre, illetve a titkos adatszerzésre feljogosított szervek tevékenységéhez történő szolgáltatásnyújtás. A módosítással e tevékenység részeként biztosíthatná a megrendelők számára annak lehetőségét, hogy ilyen igényük esetén csupán az adatkezelő szerv megjelölésével, személyes adat átadása nélkül, gyorsabbá és pontosabbá váljon az adatkérési, adatelérési mechanizmusuk. Úgy gondolom, hogy ez utóbbi adatvédelmi korláttal, illetve a korábban ismertetett jogorvoslatihoz való jog rögzítésével egy olyan törvényjavaslatot fogadhat el a Ház, amely kiállja az alkotmányosság követelményét, ugyanakkor továbbra is szavatolja hazánk biztonságát. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Kontrát Károly: Köszönöm, nem.)* Nem kíván szólni.

Ebben az esetben megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, Fidesz. Parancsoljon!

(11.00)

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget, röviden kívánok felszólalni a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítása kapcsán. Alapvetően dicsérni fogom a törvényjavaslatot, valamint azt a metódust, ahogy idekerült a bizottságok elé és az Országgyűlés elé, hiszen a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény, illetve annak módosítása akkor egy jó törvény és jó módosítás, ha azt konszenzus övezi, mert

azt gondolom, egy jó törvény minden párt érdeke, hiszen az ország biztonságát segíti elő elsősorban.

Ezért is üdvözlöm, hogy a Belügyminisztérium kezdeményezésére ötpárti egyeztetés jött létre erről a javaslatról, és ez egyértelműen egy szakmailag jó törvényjavaslat, jó módosítás, szakmailag kiváló előterjesztésnek nevezhető. Azt is fontosnak tartom egyébként, hogy több ellenzéki módosító javaslat befogadásra, illetve meghallgatásra került az előterjesztő által, ilyen például a jogorvoslat kérdésköre. Nyilvánvalóan a jogszabálytervezet elfogadásának célja a nemzetbiztonsági ellenőrzés hatékonyabbá tétele.

Én egy pontot emelnék ki a törvényjavaslatból, ami, azt gondolom, napjainkban különösen fontos: a külügyi bizottsági tagokra is kiterjeszti a nemzetbiztonsági ellenőrzést a törvénytervezet. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a módosítást. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérőként megadom a szót Szél Bernadett képviselő aszszonyának, LMP. Tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan javaslatról egyeztetünk ötpárti egyeztetés során, ami kiemelten fontos az ország szempontjai alapján, viszont azért azt fontosnak tartom elmondani, hogy az elmúlt években nagyon sok olyan javaslat volt, amit hasonló módon kellett volna megvitatni, hiszen fontos lett volna, hogy kikérjék az ellenzék véleményét. Azt gondolom, harmonikus lett volna az együttműködés abban az esetben több kérdésben, ha egy picit is figyelembe veszik azt, amit az ellenzék mond, és esetleg jobb törvények is tudtak volna születni.

Mindenesetre az üdvözlendő, hogy e törvény kapcsán volt egyeztetés az ellenzékkel, és az is üdvözlendő, hogy megfontolták, sőt igazából a Törvényalkotási bizottság egy az egyben átvette a Nemzetbiztonsági bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatának rendelkezéseit; így bekerült a javaslatba több olyan ellenzéki felvetés is, ami fontosnak tartunk. Az egyik legfontosabb a bírói út megnyitása volt a már jogviszonyban álló személyek nemzetbiztonsági ellenőrzése esetében.

Ugyanakkor azt is fontosnak tartom elmondani, ami kimaradt ebből a törvényjavaslatból. Tudvalevő, hogy a Lehet Más a Politika kiállt azért, hogy közreműködési kötelezettsége legyen azoknak a személyeknek, akik a beutazási tilalomhoz hasonló botrányban érintettek, és kiemelt felelősségük van ebben az országban. Azt szeretnénk volna elérni, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság előtt ezeknek az embereknek kötelezettsége legyen megjelenni. Tarthatatlannak tartjuk, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság meghatározó nemzetbiztonsági érdekeket érintő ügyek tekintetében nincs abban a helyzetben, hogy ellenőrzési tevékenységét hatékonyan gyakorolja, és a bizottság előtti személyes megjelenésre kötelezzen az ügyben érintett állami tisztségviselőket. Azt gon-

doljuk, ez egy olyan fontos lépés, aminek meg kell történnie, és azt gondolom, akkor fogunk egy nagyot előrelépni, ha ezt sikerül a törvényben kodifikálni.

Hozzá tartozik ehhez az egész ügyszög - szemléleti kérdés, de talán abban egyetérthetünk -, hogy mindig a jogalkotó felelőssége, hogy olyan szabályozást alkosson, amely a személyes adatokat és a magánszférát is megfelelően védi. A képviselőtársam már elmondta, hogy a 2013. évi törvény, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisített, brutálisan szembe ment ezzel a gondolkodással. Most az, hogy ezt második nekifutásra korrigálják, méghozzá elfogadható mértékben, mindenképpen fontos, és igazából nem is volt nagyon más lehetőség a kormányban, viszont azt hozzáteszem, hogy ez nem ad felmentést az alól, hogy más esetekben ezt ne tegyék meg.

A kétharmad folyamatosan túlterjeszkedik azokban az esetekben, amikor személyes adatokról van szó. Napi szinten is hallunk olyan újabb és újabb ötleteket, amelyek azt irányozzák elő, hogy megpróbálnak az emberek magánszférájába elfogadhatatlan módon behatolni. Azt gondolom, ez is egy olyan pont, amikor önöknek szembe kell nézni saját magukkal, és figyelembe kell venni azt, hogy van egy olyan szint, amit önök sem léphetnek át, és senki más nem léphet át.

Úgyhogy azt gondolom, ezen törvény kapcsán is fontos arról megemlékeznünk, hogy az összes olyan aránytalan jogkorlátozást korrigálniuk kell - hogy most csak a témánál maradjak -, amit a nemzetbiztonság álarca alatt az elmúlt években bevezettek. Gondolok itt például a TEK titkos megfigyelésre vonatkozó szabályaira, itt is - hasonlóan a most tárgyalt törvényhez - hiányzik a hatékony külső kontroll; a megfigyelésekre is gondolok, amelyeket - ellentétben a rendőrségi törvénnyel - nem kötnek tényállásokhoz. Tehát azt gondolom, van itt még mit korrigálnia a Belügyminisztériumnak, ha a személyes adatok védelméről van szó.

Az mindenesetre fontos, hogy most sikerült ebből a törvényből kivenni azokat a legsúlyosabb jogkorlátozó és jogsértő intézkedéseket, amelyeket az Alkotmánybíróság is annak minősített, viszont fontosnak tartanám, hogy ne csak ilyen kiemelt ügyekben, úgymond, ilyen piros betűs ünnepekkor legyen egyeztetés az ellenzéki frakciókkal, hanem tanulja meg a Fidesz azt, hogy egy jogalkotás akkor működik hatékonyan, ha figyelembe vesszük egymás véleményét.

Amellett újfent kiállok, hogy a Lehet Más a Politika benyújtott módosítója, azt gondolom, komoly minőségi ugrást jelentene ebben a törvényben. Az elmúlt időszak kifejezetten arról szólt, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság bizonyos helyzetekben nem tudott hatékonyan fellépni. Azt gondolom, felkészülten kell várnunk a következő ilyen eseteket, és a bizottságnak felkészültnek kell lennie arra, hogy ha ilyen történik, akkor a lehető leggyorsabban tudjon pontot tenni a mondat végére. Sajnos ez a módosítónk nem került bele a törvényjavaslatba, én ezt továbbra is hiánynak érzékelem. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Most pedig Molnár Zsolt képviselő úr következik, MSZP. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ez a törvény jelentős előrelépés a másfél évvel ezelőttihez képest. Kicsit sajnálatos, hogy az Alkotmánybíróság véleménye is közrejátszott abban, mégis azt mondom, hogy most ez támogatható, hiszen abban a legfontosabb kérdésben, ami a jogállamiság egyik legfontosabb ismérve, azaz a bírói út megnyitása a nemzetbiztonsági ellenőrzés területén, azt mondatja velünk, hogy ebben a Belügyminisztérium, illetve a kormánypárti frakciók elfogadták azt a javaslatunkat, hogy lehessen bírói felülvizsgálati utat megnyitni, és ez kétségteljesen azt jelenti, hogy a legfontosabb kritériumnak megfelel, sok más részletkérdésben is előremutató. Vannak alapvetően kisebb hiányosságai a törvénynek, ezek azonban talán orvosolhatóak lesznek majd a gyakorlatban, és lehetséges, hogy majd apróbb módosításokra később az élet korrekcióra fogja sarkallni a törvényhozót.

Egy dolgot azért a tények kedvéért el kell mondani: az ötpárti egyeztetést - és ebben vitába kell szálljak Nyitrai képviselőtársammal - baloldali szocialista képviselők kezdeményezték. Köszönjük a Belügyminisztériumnak, hogy lehetővé tette, de alapvetően a javaslat innen érkezett, tehát mi javasoltuk, hogy legyen ilyen kezdeményezés vagy ilyen ötpárti egyeztetés, ami tényleg nagy sok mindenben előremutató eredményt hozott. Ez a törvény most már ebben a formában megfelel annak, amit jogállami keretek között el kell tudni érnie egy ilyen törvénynek; sajnálatos, mondom, hogy ehhez ennyi időre és az Alkotmánybíróság eljárására volt szükség.

Most mégis azt mondom, hogy a bírói út megnyitása, a nemzetbiztonsági kockázat meghatározása mind olyan előremutató kezdeményezések, amelyek azt mutatják, hogy ez a törvény betöltheti azt a célját, amit egy jogállamban be kell tölteni. Természetesen lesznek olyan kérdések, amelyekre felhívtuk a figyelmet, és majd az élet fogja eldönteni, hogy azokban a részletkérdésekben lehetséges-e majd később változtatni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a rendelkezésre álló időkeretben kíván-e még valaki szólani. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Kontrát Károly jelzésére:)* Kontrát Károly államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy felidézsem itt a tisztelt Ház előtt a törvényjavaslat általános vitájának lezárása során tett hozzászólásomat, amelyben azt mondtam, azt ígértem, hogy minden módosító javaslatot meg fogunk vizsgálni. Azt ugyan nem részleteztem, hogy

ennek a kerete ötpárti egyeztetés lesz, de úgy gondolom, az az eredmény, amihez a december 1-jén megtartott ötpárti tárgyalás vezetett, illetve az ott született megegyezés mindenképpen hozzájárult ahhoz, hogy ez a törvény jó törvény legyen, jól szolgálja Magyarország biztonsági érdekeit, azokat a célokat, amelyeket a törvényalkotó a törvényjavaslat benyújtása során célul tűzött ki.

(11.10)

Engedjék meg, hogy ezúton is köszönetet mondjak a módosító javaslatok benyújtásáért.

Ahogy elhangzott a mostani vitában, több ellenzéki módosító javaslatot is támogattunk, és végül konszenzusos bizottsági összegző módosító javaslat alakult ki; Hadházy Sándor képviselőtársam ismertette a Törvényalkotási bizottság állásfoglalását. Köszönöm a bizottság munkáját, ez is hozzájárult ahhoz, hogy jó törvény szülessen, így a javaslat része lett, a felülvizsgálati eljárás jogintézményének kialakítása az Alkotmánybíróság határozatában foglalt minden követelménynek megfelel.

Az Alkotmánybíróság által kifogásolt másik szabályozási elem, a jogorvoslati rendszer is átalakul a törvényjavaslat alapján. A törvényjavaslat egyrésztől visszaállítja a Nemzetbiztonsági bizottság mint kormánytól független szerv jogorvoslati fórum szerepét, és meghatározott körben biztosítja a bírói út igénybevételét. Pontosításra került a biztonsági kockázatokat definiáló rendelkezés, és rögzítésre került, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság jogorvoslati jogkörében eljárva betekinthez a nemzetbiztonsági ellenőrzés irataiba. Úgy gondolom, hogy ez is egy nagyon fontos garanciális eleme lett a javaslatnak.

A törvényjavaslat - a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvényt kiegészítve - a Külügyi bizottság tagjaira is kiterjeszteni javasolja a nemzetbiztonsági ellenőrzési kötelezettséget. A törvényjavaslat, visszatérve a 2013 előtti szabályozási megoldáshoz, a miniszterek számára felhatalmazást ad, hogy a vezetősük, irányításuk alá tartozó szervekre nézve meghatározzák a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkaköröket.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett hozzászólására is szeretnék reagálni. Egyrésztől a kitiltással kapcsolatos tényre az általános vitában reagáltam, hogy erre vonatkozóan milyen nyilatkozatot kell tenni, illetve a másik javaslata nem ennek a törvénynek a hatálya alá tartozik.

Jelen törvényjavaslat elfogadása esetén összességében olyan törvény születhet, amely a nemzetbiztonsági ellenőrzés hatékonyabbá tételét segíti, megfelel az alkotmányos követelményeknek, és koherens módon szabályozza a jogintézményt. Ezért ismételen kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogassa. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a jövő héten kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az azt összegző módosító javaslat vitája**. Rogán Antal, Tuzson Bence, Csizi Péter, Fidesz, képviselő urak önálló indítványa T/1168. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát a T/1168/4., jelentését pedig a T/1168/5. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1168/7. számon, összegző jelentése pedig T/1168/8. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Most megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2014. december 4-én megtárgyalta a T/1168. számon benyújtott, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 16 igen és 7 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

2012. december 28-ai hatállyal törvényi szinten bevezetésre került a nemzetgazdasági célú tartózkodási engedély, majd az erre tekintettel kibocsátott letelepedési engedély intézménye. Az ezt követően eltelt idő alatt leszűrt tapasztalatok teszik szükségesé a beterjesztett törvényjavaslatban meghatározott változtatásokat. Ennek megfelelően az indítvány elfogadása esetén pontosításra kerülnek a jóváhagyás visszavonásának esetei, valamint a javaslat előírja az idegenrendészeti hatóság értesítési kötelezettségét az Országgyűlés gazdasági ügyekért felelős állandó bizottsága felé.

Azon harmadik országból érkező állampolgárok esetén, akik a letelepedés kérelmezését közvetlenül megelőzően legalább hat hónapja rendelkeznek tartózkodási engedéllyel és vásárolnak államkötvényt, nincs törvénybe foglalva a kötvényjegyzési határidő. Ezen hiányosságok kiküszöbölésére indokolt a kiegészítés.

A befektetői letelepedési program az Európai Unió tagállamainak programjai közül messze a legversenyképesebb, így nem okoz gondot és indokolt is a letelepedés feltételéül szolgáló államkötvény 250 ezer eurós névértékének 300 ezer euróra történő emelése, ezzel is növelve az államháztartás bevételeit.

A benyújtott javaslat értelmében a letelepedési engedélyt az idegenrendészeti hatóság visszavonhatja, ha a harmadik országbeli állampolgár Magyarország területét hat hónapnál hosszabb ideig elhagyta,

kivéve, ha ezt külön nem engedélyezték, illetve visszavonható akkor is, ha az állampapír lejegyzésére kötelezővé tett 45 napos határidő betartását elmulasztották. Ekkor ugyanis nem valósul meg a letelepedés célja, a nemzetgazdasági érdek.

Az összegző módosító javaslat, amely tulajdonképpen a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslata, egyrészt pontosítja az eljárási és a letéti szabályokat, másrészt rögzíti az átmeneti rendelkezéseket, és jogtechnikai módosításokat hajt végre. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy az előterjesztők közül kíván-e valaki szólni. *(Jelzésre:)* Nem. Ebben az esetben a munkánkat, mivel a kijelölt Gazdasági bizottság nem kíván előadót állítani, képviselői fel-szólalásokkal folytatjuk.

Elsőként előre bejelentett felszólalók következnek, ezek sorában is legelőször Völner Pál képviselő úr, Fidesz. Tessék!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A befektetői letelepedés jogintézményének bevezetése óta folyamatosan nő az érdeklődés ezen lehetőség iránt.

A magyar befektetői letelepedési program az Európai Unió tagállamainak programjai közül messze a legversenyképesebb, így mindenképpen indokolt a letelepedés feltételéül szolgáló államkötvény 250 ezer eurós névértékének 300 ezer euróra történő emelése. A hazai program összehasonlító áron még így is az egyik legversenyképesebb marad Európában.

Az Államadósság Kezelő adatai szerint az első letelepedési kötvénysorozatot 2013 nyarán bocsátották ki, tavaly 430, idén augusztus végéig 672 letelepedési magyar államkötvényt értékesített az ÁKK a közvetítő vállalkozásoknak. Ugyanakkor az év második felében jelentős élénkülés tapasztalható a letelepedési kötvény iránti keresletben. A befektetői letelepedési program nemcsak jelentős tőkebeáramlást eredményez, de a hazánkban letelepedő külföldi üzletemberek várhatóan további befektetéseket is eszközölnek nálunk.

Ezért kérem, támogassák a javaslatot a szavazás során. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Tóth Csaba képviselő úr következik, MSZP. Tessék!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény módosítása igazából, ahogy elhangzott a bizottsági ülésen és az előzetes vitákban is, csak technikai módosításokat tartalmaz, valójában azonban a legfontosabb kérdést továbbra sem rendez. Elhangzott itt az előbb, hogy a letelepedési kötvényt az Államadósság Kezelő Központ bocsátja ki, illetve

rajta keresztül kell lejegyezni. A probléma a közvetítő cégekkel van, amelyeken keresztül ez történik.

Az, aki letelepedési kötvényt kíván jegyezni, egy közvetítő céghez kell hogy forduljon. A közvetítő cégeket a Gazdasági bizottság veszi nyilvántartásba, és ezek a cégek jogosultak arra, hogy ezeket a kötvényeket jegyezzék, illetve értékesítsék. Ha megnézzük ezeket a cégeket, azt látjuk, hogy szinte kivétel nélkül offshore cégek - Máltán, Szingapúrban, a Kajmán-szigeteken, Cipruson bejegyzett cégek.

(11.20)

Az igazi üzlet - azon túl, hogy ez jó a magyar nemzetgazdaságnak, hogy nem kell külön kötvényt kibocsátani jövőre, ahogy ez elhangzott, hanem ebből kívánják finanszírozni - ezeknek a közvetítőcégeknek a szerepében van. Ezek a cégek ugyanis diszkontáron kapják meg ezeket a kötvényeket. A 250 ezer eurós kötvényt 220-225 ezer euróért kapják diszkontáron, tehát kamatokkal csökkentett áron kapják meg, majd a letelepedni szándékozókna a jutalékával együtt értékesítik. Egy-egy ilyen közvetítői jutalék egy-egy kötvény esetében 40-45 ezer euró. Ez azt jelenti, hogy ez a közreműködő cég egyetlen letelepedés kapcsán 60-70-75 ezer eurós díjra tesz szert.

Nemrég jelent meg egy internetes portálon azon cég vezérigazgatójának az interjúja, akik a legnagyobbak jelenleg ezen a piacon. Ők a kínai és a vietnami piaccal foglalkoznak, és az elmondása szerint 2200 ilyen kötvényt, letelepedési értékpapírt értékesítettek az elmúlt időszakban, ebből csak 2014-ben 1800-at. Ha kiszámoljuk, hogy mekkora hasznuk volt ezeknek, érdekes számokat fogunk látni, mert ez azt jelenti, hogy ha 60-70 ezer euró kötvényenként az ő jutaléka, illetve a haszna ezen az értékesítésen, ez körülbelül 20 millió forintot jelent. Ha 2200-szor 20 milliót számolunk, körülbelül 40 milliárd forint volt csak a jutalék, amit ez az offshore cég bezsebelt a kötvények értékesítések kapcsán. Habár elmondta ennek a cégnek a vezérigazgatója, hogy azért nehogy azt gondoljuk, hogy ez olyan óriási bevétel számukra, mert hát promotálni, népszerűsíteni kell az országokban az üzletet, ennek jelentős költsége van, és ez elmegy erre.

A problémánk tehát mégis csak az ezzel a törvénymódosítással, hogy ezt nem kezeli. Nem értjük, hogy miért nem magyar cégek végzik a kötvény kibocsátását, ha már ekkora üzlet és ekkora jutalék van mögötte, miért nem magyar cégek működnek közre ezeknek a forrásoknak a bevonásába. Nem értjük azt, hogy miért offshore cégekre van természetesen szükség.

Fölmerül még egy kérdés ezzel kapcsolatban: ha 250 ezerről 300 ezer euróra lesz fölemelve a letelepedési kötvény értéke, vajon ezeknek a cégeknek mennyivel fog megnőni a jutaléka? Mert ha eddig ennyit kerestek rajta, akkor ezután még nagyobb lesz, bizonyára. És ehhez kapcsolódik, hogy ha már egyszer ekkora jutalékkal lehet ezt értékesíteni, miért nem a magyar állam zsebében landol ez a jutalék, ez

a bevétel. Biztos, hogy sokkal jobb célokra lehetne ezt fordítani.

Úgyhogy míg ez nem rendeződik, ezt a törvénymódosítást ilyen formában nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most normál szót kérő képviselők felszólalásai következnek. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik, tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Voltak hiú reményeink azt illetően, hogy az általános vitát követően egyes kételyek majd eloszlanak vagy akár eloszlataásra kerülnek kormánypárti részről, de továbbra sem kapunk válaszokat olyan alapvető, a témába vágó és hűsbavágó kérdésekre, amelyek megválaszolása nélkül nem lehetne jó szívvel támogatni egy hasonló előterjesztést.

Az, hogy a kormányzat a költségvetés bevételi oldalának felduzzasztására törekszik, és nyilván tízmilliárdos nagyságrendű bevételre számít letelepedési kötvények értékesítéséből, tisztán látható. Akkor lehetne érdemben tárgyalni egy ilyen javaslatot - mert álláspontom szerint így nem lehet -, ha tudnánk, hogy eddig letelepedési kötvények értékesítése tekintetében kik jöttek Magyarországra; milyen célból jöttek Magyarországra; tevékenységük által milyen ágazatban hány munkahely jött létre; ebből kifolyólag milyen ágazatokban hány magyar munkahely szűnt meg; adott esetben hány magyar beszállító ment tönkre. Ha tehát a hatástanulmányoknak legalább a minimumával találkozoznánk, akkor lehetne értékelni azt, hogy milyen eredményekkel, milyen multiplikátorhatással jár az a folyamat, hogy a kormány pénzért árusítja Magyarországon a letelepedési lehetőséget, akár kötvény formájában, akár máshogy.

Látható tehát, hogy mivel a kormányzatot sem előterjesztésében, sem indoklásaiban nem érdekli az, hogy hány magyar munkahely került veszélybe, adott esetben hány munkahely jött létre Magyarországon, tehát milyen mérleggel rendelkezünk a program tekintetében, megint csak azt látjuk, hogy mint ahogy egyéb új típusú adófajták esetében - több mint tíz adótípus emelkedik 2015-ben -, itt is egy bevételi feltupírozási folyamatot láthatunk. Tehát a 250 ezer-ről 300 ezerre történő emeléssel nyilván a bevételi várakozások növekednek, ugyanakkor az áttételes hatásokkal mintha nem foglalkozna a kormányzat.

Egészen elképesztő indoklás szerint ugyanakkor az államadósság elleni harc egy lépéséről van vagy lehet szó. Erről a harcról egyetlen idézet mindent elmond. Pontosan az itt felvetett és érintett Államadósság Kezelő Központ 2010-es adata szerint akkor 20 041 milliárd volt az államadósság mértéke, a legfrissebb, a Magyar Nemzeti Bank által publikált adatok szerint most 25 432.

A különbség, a szakadék ordító és tátongó, tehát az államadósság elleni harc, mindenféle izzadságszagú kormányzati kommunikáció dacára, eddig teljes

kudarccal. Sem a magán-nyugdíjpénztári vagy a bérszabályozás, sem pedig az elöttünk fekvő javaslat módosításai nem képesek az államháztartáshoz nemhogy csökkenti, növekményét sem állították meg az eddigiekben.

Látható tehát, hogy ami elöttünk fekszik, az nem egy átgondolt, hatástanulmányokkal alátámasztott, jól meggondolt módosítókkal ellátott javaslatcsomag, amiből mondjuk, magyar munkahelyek keletkezhetnek; amiből magyar munkavállalók megtalálhatnák a helyüket; amiből gazdasági ágazatok lehetne akár sikerpályára állítani. Még csak azt sem látjuk, hogy ezen, sok esetben nyilvánvalóan kétes hátterű üzletemberek, üzleti csoportok Magyarországra beengedését, tehát egy kapu kinyitását követően bizony milyen károk érik a magyar nemzetgazdaságot. Hiszen nem állunk távol a valóságtól, ha azt feltételezzük, hogy bizony hasonló érdekcsoportok és üzleti körök megjelenése a már itt kialakult nemzetgazdasági struktúrában károkat, sérüléseket okoz.

De a legfontosabb talán mégis az, hogy látjuk, hogy a költségvetés bevételeinek növelése elsősorban szempontra az önök szemében, de mégsem biztos, hogy a letelepedést, akár a későbbiekben az állampolgárságot árucikként kellene kezelniük. Szigorúan tilos lenne árucikként és pénzért adható-vehető jogként kezelniük azt, amiért itt Magyarországon évszázadokon keresztül honfitársaink harcoltak, és aminek következtében mi most magyarul vitatkozhatunk a magyar parlamentben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő úr következik, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elöttünk fekvő törvényjavaslattal, illetve egész pontosan a letelepedési kötvénnyel mint intézménnyel kapcsolatban természetesen felvethető az az érdekes kérdés is - és sajnálom, hogy eddig erről viszonylag kevés szó esett -, amit az előbb Z. Kárpát Dániel a felszólalása végén elmondott.

A konkrét javaslattal kapcsolatban én annyit szeretnék elmondani, hogy a probléma nem magával az elöttünk fekvő módosítással van, illetve ami ebben a módosító javaslatban van, hanem azzal, ami ebben nincs benne.

Már az általános vitában két nagy dolgot hiányoltunk. Az egyik, hogy elmondtuk: más országokban, ahol alkalmazzák a letelepedési kötvény intézményét, amivel kapcsolatban valóban nagyon súlyos erkölcsi aggályok fogalmazhatók meg jogilag, az egyik célja a munkahelyteremtés. Ha valamiért egyáltalán értelme van letelepedési kötvényt kibocsátania egy államnak, ha az valóban új munkahelyeket tud teremteni. Elmondtuk a vitában, hogy más országokban a letelepedési kötvény intézményét úgy szabályozzák, hogy kifejezetten előírják meghatározott számú új munkahely létesítését. Jelenleg az elöttünk fekvő módosítás sem gondoskodik arról, hogy szigo-

rú munkahely-teremtési szabályok kerüljenek előírásra.

És még valami: nem elég az, hogy új munkahelyek létesítését kötelezően előírjuk, hanem azt is meg kell valóban vizsgálni, hogy azok az új munkahelyek, amiket egy letelepedési kötvényt lejegyző személy létesít vagy az ő vállalkozása létesít, hogyan hat egyébként a hazai kis- és középvállalkozásokra. Hiszen érdemes szerintem néhány lépést hátrébb lépni magától a letelepedési kötvény intézményétől, és szembenézni azzal, hogy a magyar gazdasági fejlődés rákfenéje a rendszerváltás óta az, hogy kialakult egy kettéosztott gazdaság, ahol egyik oldalon van egy óriásira duzzadt multinacionális tőke, illetve a vele szövetséges mindenkor kormányzati beszállítók; a másik oldalon meg van egy nagyon gyenge lábakon álló hazai kis- és középvállalkozói szektor, gyenge lábakon álló helyi gazdaság szerte az országban.

Más országok, akik felívelő, felzárkózási pályára álltak az elmúlt fél évszázadban, azt a stratégiát folytatták, hogy először a belső gazdaságot, a belföldi tőkeképző képességet erősítették meg, utána a külföldi tőke a belső gazdaság, a helyi gazdaság szerves igényeihez képest telepedett be, eszközölt különböző befektetéseket. Magyarország szerencsétlen módon az elmúlt negyed században nem ezt a pályát futotta.

(11.30)

Éppen ezért akkor, amikor egy ilyen intézményről beszél az Országgyűlés negyedszázad múltán, amelyik mégiscsak azt jelenti, hogy külföldi tőkebefektetés érkezik be egy sajátos módon a magyar nemzetgazdaságba, akkor azt is szemügyre kell venni, hogy ez a fajta külfölditőke-beáramlás mennyiben segíti vagy éppen mennyire torzítja a helyi gazdaság megerősödését, ezek a befektetések fognak-e igazodni a helyi gazdaság szerves igényeihez. De ami a legfontosabb ezen a téren, ma az emberek számára az első számú kétség, aggály és félelem, hogy mi lesz a munkahelyekkel; nem a közfoglalkoztatással, hanem a közmunkával, a valós, tényleges olyan munkahellyel, ahol az alkotóképességüket ki tudják teljesíteni.

Tehát ha és amennyiben egy ilyen intézményt szükségesnek tart a kormányzat, illetve a parlament, nagyon szigorú munkahely-teremtési előírásokat kell fogantatni, de úgy, hogy ez a munkahelyteremtés valós munkahely legyen, olyan valós munkahely, amely a helyi gazdaság fejlődését szolgálja.

A másik probléma, a másik hiányosság pedig az, amiről Tóth Csaba képviselőtársunk is már beszélt, hogy semmilyen szabály nincsen ebben a törvényben az offshore lovagok távol tartására.

Az imént szavazta le a Fidesz-KDNP az LMP-nek azt az antikorrupciós törvénycsomagját, amiben újra, most már sokadik alkalommal tettünk javaslatot az offshore lovagok kiseprűzésére. Ennek az országnak a megkárosítása jórészt offshore csatornákon keresztül folyt az elmúlt negyedszázadban; a lopott holmit, a lopott vagyont offshore paradicsomokba pumpálták ki, a magyar államháztartás két és

félszeresét. Ehhez képest sem a letelepedési kötvények forgalmazásából, sem pedig ezek közvetítéséből az offshore lovagok nincsenek kizárva.

Továbbmennék: ez a törvényjavaslat, illetve a letelepedési kötvény intézménye akkor szolgálná a magyar nemzetgazdaság érdekeit, ha egyébként előírnánk azt, hogy letelepedési kötvényt lejegyezni csak olyannak van joga, aki igazolja azt, hogy mindenféle gazdasági érdekeltisége átlátható.

Magyarországnak nincs szüksége arra, hogy akár letelepedési kötvény lejegyzése fejében újabb offshore lovagok jöjjenek ide. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát túl azon, hogy valóban nemzetbiztonsági érdekek is vannak a világon, azt gondolom, hogy van egy olyan nemzetgazdasági érdek, hogy nem lehet újabb offshore lovagokat beengedni a magyar nemzetgazdaságba. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kénytelen vagyok a hátralévő perceket is kihasználni, hiszen a kormánypárti képviselők, államtitkárok nem reagálnak érdemben az elhangzott felvetésekre. Ugyanakkor korábbi felszólalásban itt elhangzott, hogy büszkék arra, hogy a legversenyképesebb letelepedési kötvényformát tudják prezentálni az európai uniós piacon.

Én magam erre nem lennék annyira büszke, hiszen ez lényegében azt jelenti, hogy az Unió tagállamai közül a legolcsóbban a magyar piacra lehet betörni, és a legolcsóbban Magyarország viszonylatában lehet letelepedési joghoz hosszú távon hozzájutni; nyilvánvalóan bizonyos feltételek betartása mellett, de akkor is ez annyit jelent tisztességes olvasatban, hogy önök az európai uniós tagországok kormányai közül a legolcsóbban árusítják ki a Magyarországra való behatolás jogát, még akkor is, ha ez a költségvetés bevételeit, még egyszer mondom, átmenetileg növeli, de hosszú távú hatásai önök előtt sem ismeretesek.

El kell mondjuk, hogy két körnek biztos, hogy kedveznek ezen javaslattal. Az egyik a már említett offshore cégek köre, amelyekkel szemben semmiféle korlátozást nem tudtak, nem akartak állítani, a másik pedig azon közvetítők társasága, akik egyébként szintén bizonytalan háttérű csapatot alkotva, bizonytalan százalékos vagy jutalékrendszerben most további haszonhoz juthatnak azáltal, hogy Magyarország piacára önök kétes háttérű üzleti köröket engednek be. Nyilvánvalóan tisztességesek is érkeznek, de azért ne felejtjük el, ahogy a menekültkérdés kapcsán, ott is nyilvánvaló, hogy vannak politikai, gazdasági, szociális menekültek, és vannak közéjük keveredett közönséges bűnözők, akiknek semmi helyük nem lenne akár, mondjuk, lakott területen, akár magyar állampolgárok közelében.

Éppen a menekültkérdést szeretném egy gondolat erejéig felhozni, hiszen ott tökéletesen elmérte

magát a kormányzat. Látható, hogy idén már húsz-ezer fölött van azok száma, akik illegálisan lépik át a határt, pontosabban azoknak a száma, akik a zöldhatáron keresztül az Európai Unióba Magyarországon átlépve szeretnének bejutni, és az is látható, hogy miközben államtitkár úr is azt ígérte, hogy szó sem lesz itt menekülttáborok építéséről, azért csak ment egy körlevél az önkormányzatokhoz, hogy ugyan már, hasonló célból ajánljanak fel területet adott esetben kormányzat vagy más közvetítő szerv számára.

Tehát ahogy a menekültek tekintetében elmérte a kormányzat és nem tudja kezelni a helyzetet - hiszen most még rendvédelmi eszközökkel csak-csak, de ha tovább szaporodik a menekültek létszáma, akkor talán ő maga sem tudja, hogy mit csinál -, egy hasonló behatolási formán keresztül itt most a fehérgalléros közelítésről beszélhetünk, hiszen megint csak nem tudjuk, hogy milyen üzleti körök, milyen célból, milyen gazdasági károkat okozva és mely ágazatokban okozva ezeket a károkat érkeznek Magyarországra.

Éppen ezért továbbra is csak azt tanácsolhatjuk önöknek, hogy ne verjék dobra Magyarországon akár a letelepedési jogot, akár hosszú távon az állampolgárságot. Ez nem egy pénzért árusítható jogosultsági kör, ezért magyar emberek generációkon keresztül nagyon keményen megharcoltak, egy olyan szuverén országért, ahova pénzért nem lehet a hazánknak, a magyar nemzettestnek és a magyar polgároknak ártó köröket beengedni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, Tuzson Bence képviselő úr a szó. Parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy pár szóval szeretnék reagálni az itt elhangzottakra. Az alapkérdés az, hogy ez most egy jogszabály módosítása, tehát nem ez az alapjogszabály, így a módosítással kapcsolatban szeretnék reagálni a felvetett kérdésekre. Az egyik legfontosabb kérdés ebben a jogszabályban ennek az összeghatárnak a megemlése 250 ezerről 300 ezer euróra. Tehát arról van szó, hogy ha valaki Magyarországon szeretne átmenetileg tartózkodni, akkor ennyit kell neki fizetnie.

Az átmenetiség ebből a szempontból nagyon fontos, és egy félreértést szeretnék eloszlatni: ez a jogszabálytervezet és az egész jogszabály maga nem az állampolgárságról szól. Nem azt jelenti, hogy valaki fizet 300 ezer eurót, és ezért állampolgárságot kap, hanem átmenetileg öt évet tartózkodhat Magyarországon. Ez a lényege ennek a jogszabálytervezetnek, és az, hogy itt még néhány pontosítást tartalmaz a jogszabály. Az előterjesztők nevében szeretnék arról is nyilatkozni, hogy természetesen a Tör-

vényalkotási bizottság módosító javaslatát támogatjuk, az eljárásjogi pontosításokat tartalmaz.

Felvetődött a munkahelyteremtés kérdése. Valóban, az egyik legfontosabb dolog Magyarországon a munkahelyteremtés, és arra kell törekednünk, hogy egyre több munkahely legyen Magyarországon, az eszközeit viszont meg kell válogatni, meg kell azt nézni, hogy mi az az eszköz, amivel egyébként ez hatékonyan elérhető, hogy vajon ez az eszközrendszer a munkahelyteremtésre alkalmas-e vagy nem alkalmas. Nem vagyok benne biztos, hogy ez lenne a legalkalmasabb eszköz, de egyébként, ha az országba pénz áramlik, az mindenképpen elősegíti azt, hogy a munkahelyek száma is növekedjen Magyarországon.

Az alkotmányunk, illetve az Alaptörvényünk garantálja azt, hogy Magyarországon közpénz kiáramlása milyen irányba történhet, és az átláthatóságot a magyar alkotmány előírja. Ezt mindenkinek be kell tartania, be kell tartania a Gazdasági bizottságnak is, amikor a döntését meghozza, és ennek megfelelően kell azokat a közvetítőket is kijelölni, akik jogosultak a tevékenység ellátására. Ezt mindenkinek szem előtt kell tartani, és ennek megfelelően kell a jogszabályt is értelmezni, és ennek megfelelően kell a jogszabály szerint eljárni.

Tehát még egyszer kiemelve, ennek a jogszabálynak a lényege az, hogy itt növeljük az államháztartási bevételt, és 250 ezer euróról 300 ezer euróra növeljük azt az összeget, amiért ilyen típusú kötvényt lehet vásárolni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kontrát államtitkár úr kér szót, de sajnos tájékoztatnom kell, hogy a házszabály értelmében a szavazás előtt tudok szót adni, most nem kaphat szót. *(Kontrát Károly: Köszönöm szépen.)*

Folytatjuk munkánkat. Határozathozatalra a jövő héten kerül sor. Köszönöm az előterjesztő véleményét.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következék **az egyes építésügyi és területrendezési tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/2078. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2078/3. számon, jelentését pedig T/2078/4. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2078/6. számon, összegző jelentése pedig T/2078/7. számon a honlapon elérhető.

(11.40)

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

TUZSON BENCE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. A bizottságunk megtárgyalta a T/2078. számú törvényjavaslatot. Ez a törvényjavaslat négy jogszabály, négy törvény módosítását tartalmazza. Bizonyos pontosításokat tartalmaz ezekkel a jogszabályokkal kapcsolatban, elősegíti ezeknek a jogszabályoknak az alkalmazhatóságát az önkormányzatok részére. Ezzel a céllal került benyújtásra ez a jogszabály, és meg is tárgyalta a bizottság. Nem volt hosszú tárgyalás, Hiszékeny Dezső volt, ha jól emlékszem, az egyetlen hozzászóló, aki hozzászólott ebben a vitában. Egyes pontosításokat megkérdőjelezett a tekintetben, hogy ezek valóban szolgálják-e azokat az érdekeket, amelyeket a jogszabály, a jogszabály egésze szolgálna.

De ennek ellenére a bizottságunk 28 igen és 8 tartózkodás mellett fogadta el ezt a módosító javaslatot, illetve ezt a csomagot és az ehhez kapcsolódó bizottsági határozatokat, úgyhogy ellenszavazat nélkül döntött a bizottság 28 igen és 8 tartózkodás mellett. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdem L. Simon László urat, a Miniszterelnökség államtitkárát, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Nem. Ebben az esetben, minthogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem kíván előadót állítani, képviselői felhívások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség, a vita időkeretben folyik.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, elsőként Hiszékeny Dezső képviselő úr jön, MSZP. Tessék!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Képviselőtársam az előbb említette, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén is elmondtam az álláspontunkat ezzel a törvénymódosítással kapcsolatban. Röviden itt is szeretnék ehhez hozzáfűzni néhány gondolatot.

Az egyik az, hogy a kormányzati szándék jól érzékelhető a törvénymódosítás kapcsán, egyszerűen valahogy úgy lehetne megfogalmazni, hogy az önkormányzatok számára kívánja azt lehetővé tenni, hogy végrehajtható legyen ez a törvény. Azt gondolom, hogy ez világosan kiderül abból az indoklásból is, ami az általános indoklásban szerepel, ahol azt írják, hogy a tervezet lehetővé teszi a törvények egyes önkormányzatokra feladatot telepítő szabályai alkalmazhatóságát. Tehát a kormányzati szándék az volt, hogy alkalmazható legyen az a törvény, amelyet korábban, mintegy másfél esztendővel ezelőtt fogadtunk el. Nincs is ezzel semmi baj; ha egyszerűsíteni akarom, akkor ezt úgy lehetne megfogalmazni, hogy tulajdonképpen egy korábban elfogadott törvény hibáinak a kijavítása az, amin a kormányzat dolgozott, és ezt javasolja behozni törvénymódosítás kapcsán.

Azt mondtam, hogy ezzel nincs is semmi baj, bár megnéztem ennek az előzményeit. Akkor, amikor az Alaptörvényt - tehát azt, ami eredetileg volt - mint-

egy másfél évvel ezelőtt elfogadták, akkor sem előzte meg a törvényt elfogadását egy szélesebb körű egyeztetés, és nyilván ennek a következménye az, hogy ma, másfél év után vesszük észre azt, hogy az önkormányzatok nem tudnak ez alapján a törvény alapján dolgozni. Tehát a szándék helyes: jó, ha kijavítjuk azt, ami alapján a jövőben várhatóan jobban fognak tudni dolgozni.

Ami viszont baj az én megítélésem szerint, az az, hogy most sem érzékeltem azt a kormányzati akaratot, hogy szerette volna ezt egy szélesebb szakmai körben megvitatni, esetleg az érintettekkel is megbeszélni. Amiket elmondok az elkövetkezendő időszakban, azok gyakorlatilag mind erre vezethetők vissza. Ezért nem vagyok benne biztos, hogy ez a törvénymódosítás az elkövetkezendő időszakban azt fogja lehetővé tenni, hogy simán, minden rendben működjön ezen a területen.

Mik azok, amikre gondolok? - és van egy olyan sejtésem, hogy várhatóan az elkövetkezendő időszakban nekünk lesz még dolgunk ezzel a törvénnyel. Az egyik ilyen észrevételem az volt, és ezt most is elmondanám: a törvény azt mondja, hogy a beruházás lebonyolítói és az építésügyi igazgatási szakértői tevékenység gyakorlását nem köti az elkövetkezendő időszakban semmilyen jogosultsághoz. Ez a következő észrevétellel együtt az én megítélésem szerint veszélyhelyzetet jelent. A következő pedig úgy szól, hogy a hatóság a jövőben már nem tilthatja meg az építési tevékenység folytatását, ha az az állékonyságot, az életet, az egészséget vagy a közbiztonságot közvetlenül veszélyezteti.

Azt tudnám javasolni mindenkinek, hogy ha ezt a törvényt elfogadjuk, és sétálunk az utcán, és valahol építkezést látunk, akkor azt valahogy széles ívben kerüljük el. Fogalmunk nincs arról, hogy ott egy olyan építkezés zajlik-e, amelynek az állékonysága veszélyes, vagy esetleg közvetlen egészségkárosodást okozhat bárkinek, vagy esetleg a közbiztonságra is veszélyes lehet. Tehát az, hogy semmilyen jogosultság nem köti az építésügyi igazgatási szakértőt, és a másik, amit az előbb említettem, hogy a hatóság a jövőben nem tilthatja meg az építési tevékenység folytatását, ha ilyen kirívó szabálytalanságokat vagy veszélyhelyzetet érzékel egy adott építkezés kapcsán, azt gondolom, hogy nem biztos, hogy helyes irány. Én szívem szerint a hatóságoknak adnék olyan jogkört, hogy ha ilyet észlel, akkor ezt a fajta tevékenységet megtilthassa. Jelenleg a törvényjavaslat módosítása szerint csupán bírságot szabhat ki, vagy felszólíthatja az érintettet arra, hogy ezt a veszélyhelyzetet szüntesse meg. Azt javasoltuk, hogy ezt érdemes lenne talán még egyszer végiggondolni, hogy ez így rendben van-e.

A harmadik észrevételem pedig a településrendezésekkel kapcsolatos. Arra irányul a szándék... - és itt egy határidő-hosszabbításról van szó, hiszen eredetileg az önkormányzatoknak szabott határidőt nem tudták betartani. Itt Budapest és az agglomeráció közötti településrendezési tervek elkészítésére szabtuk ezt a határidőt. Ez idén lejárt, ennek a meg-

hosszabbításáról van gyakorlatilag szó. Előfordul ilyen, hogy a határidőt nem lehet betartani, bár azért az megkérdőjelezhető, hogy ha szabunk egy határidőt az önkormányzatok számára, amit ők nem tartanak be, akkor a következő esemény az lehet, hogy akkor szabunk egy újabb határidőt. Két lehetőség van, azt gondolom. Az egyik az, hogy kikényszerítjük az önkormányzatokból, hogy ezeket a határidőket tartsák be, ha már törvénybe foglaltuk. A másik pedig az, amivel most találkozunk, az pedig úgy szól, hogy nem tudták végrehajtani, akkor határidőt módosítunk. De amiért én tulajdonképpen szót kértem, az nem ez, mert ilyen nyilván előfordul az államigazgatásban.

Amiért szót kértem, hogy nagyon helyesen az eredeti törvénymódosítási szöveg azt tartalmazta, hogy Budapestnek, a budapesti kerületeknek és az agglomerációban található környező településeknek ezt együtt kell végiggondolniuk, hogy összhangot teremtsenek ezek között a településrendezési tervek között. A problémám az, hogy az Igazságügyi bizottság valamilyen megfontolásból, nem voltam jelen, nem tudom, miért, de ebből a megfogalmazásból kivette a kerületeket. Tehát gyakorlatilag ma úgy néz ki, hogy Budapestnek és az agglomerációban található településeknek kell összhangot teremteniük a különböző településrendezési tervek között.

Aki a mindennapokban él és a gyakorlatot ismeri, az pontosan tudja, hogy Budapest peremkerületeinek... - akik közvetlenül határosak az agglomerációs településekkel, ez egy nagyon fontos történet lehetne, hiszen nekik kellene elsősorban az összhangot megteremteni, nem pedig magának a fővárosnak. Félek kicsit attól, hogy ismét egy olyan helyzetet állítunk elő, hogy nem fogják tudni végrehajtani ezt a feladatot, amelyet kaptak. A fővárosi kerületeket, amelyek ezen a területen érintettek, kizártuk ebből az egész történetből, Budapest fog ezzel küzdeni. Az én megítélésem szerint előre borítékolható az, hogy egyes peremkerületek bizonyára ódzkodni fognak attól, hogy rájuk kényszerítsék valamilyen - vagy fővárosi, vagy agglomerációban található - település településrendezési tervét. Ezt javasoltuk megfontolásra.

Mivel ez nem talált meghallgatásra, ezért támogatni nem tudjuk a törvényjavaslat módosítását. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most normál szót kérő képviselők jönnek, elsőként Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Megkérdezném az előterjesztőket, hogy mi a gond ezzel a mondattal, ami szemlátomást valami miatt nem tetszik az előterjesztőknek: „Az országos jelentőségű tájképvédelmi területek övezetében csak olyan kiemelt térségi és megyei terület-felhasználási kategória jelölhető ki, amely a kijelölés alapjául szolgáló tájképi értékek fennmaradását nem veszélyezteti.”

(11.50)

Mi ezzel a baj? Elmondtuk, hogy alapvetően tudjuk támogatni. Ennek a kivételét javasolja a tervezet, mindössze annyit nyújtottam be módosítóként, hogy ez hadd maradjon már úgy, ahogy volt, hadd maradjon már úgy, hogy ne lehessen tájképi elemet veszélyeztetően eltérő szabályozást alkalmazni, és olyanokat odatenni, amivel esetleg a helyi közösség nem ért egyet. Módosító indítványt arra nyújtottunk be, hogy ez a szabályozás maradjon fenn, mert az összes többi nagyjából elfogadhatónak ítéltük volna.

Áttekintve a jogszabályt, ugye, Hiszékeny képviselő úr már nagyjából átnézte ennek az elemeit, jó néhány olyan, ami csak formális. Teljes mértékben osztom Hiszékeny képviselő úr aggályait, hogy ha valaminek nem sikerül a határidejét tartani, akkor javítsunk a jogszabályon. Ugyanakkor Kepli képviselő úr meggyőzött engem, hogy a Balaton esetében konkrétan a térség érdekeit szolgálja ennek a hosszabbítása. Az általános vitában a kormánypárti képviselők szintén meggyőzően érveltek, hogy a fővárosnak is ez az érdeke, ahol segíteni kell az önkormányzat működését. Tehát összességében miért várnánk el az önkormányzatoktól olyan határidő betartását, amiben egyébként a magyar kormány sem jeleskedik, hogy határidőket tartson be nemzetközi egyezményekben vállalt kötelezettségeire vagy bármire? Tehát miért lennének az önkormányzatok különbek? Tehát szerintem ez a része simán elfogadható lenne, és támogatható lenne, hogy ezt a jellegű szabályozást megvalósítsuk.

Összességében az építésügyi törvény 1., 2. és 3. §-ával kapcsolatos módosítások az elektronikus ügyintézés lehetőségén belül bővítenek eljárás szabályokat. Összességében ezzel se látunk nagy problémát. Tehát itt mindössze ez az egy pont volt, amit módosító indítványként ajánlottam volna kormánypárti képviselőtársaim figyelmébe, az országos területrendezési tervről szóló 2003. évi XXVI. törvény módosításában nagyon szeretttük volna, hogy a tájképvédelmi szempontok megmaradjanak.

Ezt nyújtottam be módosítóként. Egyébként elfogadható lenne a módosítás, ez az egy, amit kifejezetten aggályosnak vélünk, szeretttük volna, hogy a tájképvédelmi szempontok jobban megmaradnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Megkérdem, kíván-e még valaki a rendelkezésre álló időkeretben szólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Ilyet nem látok. Ezzel a vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, L. Simon László államtitkár urat, kíván-e reagálni. Kíván, öné a szó, tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az az igazság, hogy a mai vitában új szempont nem merült fel. Minden egyes képviselőtársaim által felvetett kérdésre már az általános vitában mind az

előterjesztői expozéban, mind a vita lezárásakor érdemben válaszoltam. Annyit szeretnék csak megjegyezni, Hiszékeny képviselőtársamnak tájékoztatóul elmondva, hogy ennek a törvényjavaslatnak számos pontját éppen az önkormányzatok, illetve az önkormányzati szervezetek kérésére nyújtottuk be. Tehát nemhogy nem akarjuk az érintettekkel megbeszélni a változtatást, hanem minthogy itt egy öt elemből álló törvénymódosításról van szó, számos momentumra éppen az érintettek kérésére került be a törvényjavaslatba.

Mást nem is kívánok elmondani, én azt hiszem, hogy mindent elmondtam az általános vitában, főleg a szöveges részre. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy az egységes szerkezetbe foglalt törvényjavaslatot szíveskedjenek szavazatukkal támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a jövő heti ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az azt összegző módosító javaslatok vitája**. Az előterjesztés T/2082. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2082/2. számon, jelentését pedig T/2082/3. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2082/5. számon, összegző jelentése pedig T/2082/6. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2014. december 4-i ülésén megtárgyalta a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló T/2082. számú törvényjavaslatot.

E törvényjavaslat azzal a céllal került benyújtásra, hogy módosítsa a régészeti örökség védelmével kapcsolatos, elsősorban a nagyberuházásokat megelőző régészeti feltárások szabályait. A műemlékvédelmi előírások módosítása a műemléki értékek megalapozottabb és differenciáltabb védelmére, a tulajdonosok és az értékvédelem érdekeinek jobb összehangolására terjed ki, míg a nemzeti emlékhelyre vonatkozó módosítás elsősorban technikai, pontosító jellegű. A nemzeti emlékhelyre vonatkozó szabályozásmódosítás során a rákoskeresztúri Új köztemető nemzeti emlékhely kiegészül a Kisfogházal, valamint nemzeti emlékhellyé nyilvánítja a törvényjavaslat az egri várat.

A módosítások jelentős részét az a jogalkotói törekvés indokolta, hogy a módosítás a kulturális örökség védelméről szóló törvény alapvető jogintézményeit kiegészítve a jelenlegihez képest átláthatóbb és kiszámíthatóbb szabályozást, az eljárások könnyítését, ezáltal gyorsítását szolgálja a kormány szándékának megfelelően, összehangolva a gazdaság, a tulajdonosok és az örökségvédelem érdekeit.

A fenti törvényjavaslat szemléletváltozást hoz a kulturális örökség védelme területén. A szemléletváltozással úgy emelhető az épített örökség megőrzésének stratégiai jelentősége, hogy nem növeli, sőt csökkenti a tulajdonosok és az ingatlan használóinak a terheit, egyszerűsíti az eljárásokat, így átláthatóbbá teszi a műemlékvédelem rendszerét. A fenti módosítások érdekeltté teszik a tulajdonosokat is a műemlékek megóvásában, így az építmények presztízse is emelkedhet.

A bizottsági ülés során a tagok vitát folytattak a Kulturális bizottság módosító javaslatáról, amelyet bizottságunk 23 igen, 4 nem és 8 tartózkodás mellett támogatott. A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további technikai módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amely 23 igen, 8 nem és 4 tartózkodás mellett került támogatásra.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 23 igen, 4 nem és 8 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem L. Simon László államtitkár urat, kíván-e most reagálni. *(L. Simon László nemet int.)* Nem kíván reagálni.

Ebben az esetben közlöm önökkel, hogy mivel a kijelölt Kulturális bizottság nem kíván előadót állítani, képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben.

Elsőként megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló T/2082. számú törvényjavaslat, az előterjesztett összegző módosító javaslat jelentős változtatásokat nem tartalmaz, a kormány az eredetileg beterjesztett irrományt szeretné gyakorlatilag módosítás nélkül elfogadni. Az LMP ezzel kapcsolatban több fontos kritikát is megfogalmazott a vita korábbi szakaszában, miközben elismertük a pozitív fejleményeket is.

Csak röviden összefoglalom. Problémásnak tartottuk, hogy a korábbi szabályozáshoz képest nem állhat valamennyi régészeti lelőhely általános védelem alatt. Elmondtuk, hogy a szükséges törvényi szigorításokkal párhuzamosan szükségesnek tartanánk, ha az ország régészetileg még ismeretlen tájegységeinek szisztematikus régészeti, topográfiai kutatása megvalósulna valamennyi intézmény közreműködésével.

Fölvetettük azt, hogy amiatt sem támogatjuk a javaslatot, mert súlyos problémának tartjuk a feltárással kapcsolatos viszonyrendszer új szabályozását. Nemhogy nem fog megvalósulni a korábban meghirdetett versenyhelyzet, de az új alvállalkozói rendszer jelentősen ronthatja a hatékonyságot a jövőben, továbbá a nagyberuházásokhoz kapcsolódó régészeti feltárás vonatkozásában megjelenő akkreditáció a mutyik lehetőségét vetíti előre. Ez a történet ugyanis nem a minőség biztosításáról, hanem a kompetenciák megkérdőjelezéséről szól, hogy mindenféle új szervezetet és intézményeket is bevonjanak a rendszerbe. Ki tudja, kihez fognak ezek kötődni?

(12.00)

Az egész akkreditációs eljárás nem világos még, az előttünk fekvő módosító sem tisztázza a részleteket. Tartunk tőle, hogy ezt is a miniszter fogja kézi vezérléssel szabályozni. Ezen túl beszéltünk még a megelőző feltárás költségeire vonatkozó szabályozás problémáiról, vagy arról is, hogy sok esetben nem válik el a régészeti munkát elvégző és az azt ellenőrző intézmény szerepköre.

Tisztelt Ház! Az LMP most is kitart az érvelése mellett, hogy nyilvánvaló előrelépés ettől függetlenül, hogy olyan további szigorító garanciákat kell beépíteni a szabályozásba, amelyek a nagy beruházók érdekeivel szemben végre valóban a természeti és a kulturális örökségvédelmi szempontokat érvényesítik. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, ezzel a vitát lezárom.

Megkérdem most az előterjesztőt, kíván-e reagálni. L. Simon államtitkár úr, tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen képviselőtársamnak a hozzászólását. Tulajdonképpen megismételte mindazt, amit az általános vitában elmondott. Éppen ezért válaszolni erre nem kívánok. Egy nagyszabású, a területet teljes egészében újra pozicionáló törvényjavaslat fekszik a tisztelt Ház előtt, ehhez képest túl nagy érdeklődést nem váltott ki, amit nagyon sajnálok.

Mindenesetre arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal szíveskedjenek az önök előtt fekvő törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a jövő heti határozathozatalok körében kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendnek megfelelően bejelentem, hogy a T/2083. számú törvényjavaslathoz benyújtott, részletes vitát lezáró

bizottsági módosító javaslat tárgyalását a Törvényalkotási bizottság december 4-ei ülésén nem fejezte be, így a mai napon a második olvasat vitájára nem kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/2087. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Külügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2087/9. számon, jelentését pedig T/2087/10. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2087/12. számon, összegző jelentése pedig T/2087/13. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetőjét később nevezi meg. Megkérdezem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül kívánja-e valaki a későbbiekben a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyen jelentkezőt nem látok.

Most Kucsák képviselő urat illetné a szó, aki a bizottság előadója, de ezt csak abban az esetben tudnánk élvezni *(Dr. Schiffer András: Ha itt lenne!)*, ha jelen lenne a teremben. De minthogy nincs, ezt nélkülözni vagyunk kénytelenek. Előre bejelentett felszólalók azonban vannak. Így aztán megadom a szót Demeter Mártának, aki szintén nincs a teremben, következésképpen az ő felszólalását sem élvezhetjük.

Ezek után pedig megkérdezem Íjgyártó István államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönettel nem, elnök úr. *(Rövid szünet.)*

ELNÖK: Technikai egyeztetést követően olyan képviselő jelentkezett és a neve a monitoron van, aki az ülésteremben is jelen van, így mind a két összefüggő rendben van ahhoz, hogy felszólaljon. Következésképp... *(Dr. Schiffer András jelzi, hogy Demeter Márta megérkezik.)* Az ülést én vezetem, és bár értem, hogy előzékenyen átadja a terembe beérkező képviselő asszonynak a szót, de most mégis úgy rendezem, hogy ön élhessen a lehetőséggel, képviselő úr. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, illetve egy olyan törvényjavaslatnak van az összegző vitája, amelyet egyrészt támogatni tudunk, másrészt viszont azt is meg kell jegyezni, hogy a nemzetközi fejlesztési politika tipikusan egy olyan közpolitikai terület, ahol kevésbé a törvényi normatív szabályozás számít, sokkal inkább egy politikai, külpolitikai koncepció. Innentől kezdve viszont kénytelen vagyok részben arról beszélni, ami talán jó lett volna, ha mégis bekerül ebbe

a törvényjavaslatba, de sokkal inkább arról, hogy milyen olyan külpolitikai stratégia lenne kívánatos, amelyben hatékonyan tud érvényesülni egy nemzetközi fejlesztési stratégia, egy nemzetközi fejlesztési politika.

Először is szeretném előljáróban megjegyezni, hogy azt, hogy legyen nemzetközi fejlesztési törvény Magyarországon, az elmúlt ciklusban éppen az LMP frakciója kezdeményezte. A nemzetközi fejlesztési politika azon a belátáson alapul, hogy egy olyan bolygón élünk, ahol a globális egyensúlytalanságok elég hamar be tudnak gyűrűzni bármelyik országba, ahol érvényesül a pillangóhatás, tehát nem lehetünk abban a hiszemben, hogy tőlünk távoli népek nyomorúságától, tőlünk távol történő környezeti katasztrófáktól, tőlünk távol problémákat okozó túlnépesedéstől, vagy éppen a klímaváltozásnak a tőlünk távoli káros hatásaitól Magyarország, a magyar nemzetgazdaság hosszú távon függetleníthetné magát. Nem így van!

Magyarországnak nem pusztán humanitárius, felebaráti kötelezettsége az, hogy legyen egy olyan nemzetközi fejlesztési politikája, amely tőlünk adott esetben távollévő országoknak, népeknek segíthet, hanem jól felfogott érdekünk is. Természetesen az etikai, erkölcsi dimenzió is fontos, tehát hogy tartozunk embertársainknak, tartozunk más népeknek is, de legalább ennyire fontos annak a belátása, hogy maga a bolygó az egyetlen ökoszisztéma, annak belátása, hogy a globális egyensúlytalanságok nagyon könnyen katasztrófális válságokhoz vezethetnek, amelyek hatása alól Magyarország sem tudja kivonni magát.

Éppen ezért lenne fontos az, hogy a magyar külpolitika egészében viszontlássuk azt a szemléletet, hogy a külpolitika nem pusztán üzleti érdekek érvényesítéséről szól. A problémám tehát nem önmagában a törvényjavaslattal van, hanem azzal, hogy az a külpolitikai stratégia, amelyen belül egyébként egy ilyen törvénynek érvényesülnie kell, homlokegyenest ellentmond a mindenféle nemzetközi fejlesztési együttműködési, nemzetközi fejlesztési politika szemléletének. Amiről a miniszterelnök, illetve a külügyminiszter az elmúlt hónapokban beszélt, az nagyjából annyi, hogy a külpolitika egyet jelent a gazdasági érdekek érvényesítésével. Viszont tisztában kell lennünk azzal, hogy a külpolitikának értékvezéreltnek kell lenni, azok az értékek, amelyeknek vezérelni kell a magyar külpolitikát, természetesen a magyar gazdasági érdekek belátásából is erednek.

Azért is fontos ezt hangsúlyozni, mert más esetekben Magyarországnak is szüksége volt a nemzetközi közösség segítségére, és Magyarországnak magának is vannak olyan, ha úgy tetszik, értékvezérelt törekvései, gondolok itt például a Kárpát-medencei magyarság megmaradására, ahol szükségünk van nemzetközi szövetségesekre. Ezen a ponton szeretnék arról is beszélni, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködés egy olyan külpolitikán belül tud érvényesülni, amely maga mögött hagyja a provincializmust. Kénytelen vagyok szólni arról, hogy amikor

két évvel ezelőtt Magyarország sikertelenül és dicstelenül pályázott a biztonsági tanácsi tagságra, hirtelen Magyarország, a magyar külpolitika számára fontossá vált, hogy különböző távoli országok szimpátiáját elnyerje. Akkor volt egy brutális szembesülés azzal, hogy a földgolyón töméntelen mennyiségben léteznek olyan szuverén államok, akikkel Magyarországnak semmiféle létező kapcsolata nincs. Egy olyan döntés előtt állt Magyarország, egy olyan nemzetközi döntés előtt, ahol jól felfogott érdeke lett volna, hogy ha más csatornán nem, de legalább a nemzetközi fejlesztési együttműködésen keresztül építsen ki szálakat más országok irányába. Sajnálatos, hogy például az ennek kapcsán létesült egyik IPU-csoportnak, a magyar-óceániai társaságnak az újjáalakításához eddig nem adta áldását a házvezetés.

Ez különösen azért lenne fontos, mert éppen a klímaváltozás hatásainak enyhítése érdekében Magyarországnak is van tennivalója, mint ahogy Magyarországon is a klímaváltozás hatásai már ma is érzékelhetőek. A klímaváltozás elleni fellépés kizárólag egy nemzetközi fejlesztési együttműködésen belül elképzelhető.

(12.10)

És ami nekem hiányérzetem, ezzel szeretném zárni felszólalásomat, hogy a méltányos kereskedelem támogatása, az olyan kereskedelem támogatása, ahol kizárólag környezetbarát, illetve a gyermekmunkát nem felhasználó módon állítanak elő terméket, kifejezett nemzetközi fejlesztési politikai cél kell hogy legyen Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Méltányoltam, hogy itt volt a teremben, ezért nem szóltam. Tisztelettel kérem, hogy a házszabályt mindenki tartsa be. Ez természetesen vonatkozik Demeter Márta képviselő asszonyra is, akinek most megadom a szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm a türelmet. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően egy üdvözlendő javaslat fekszik a Ház asztalán, hiszen, mint ahogy Schiffer képviselőtársam is említette az előbb, ez a kezdeményezés az előző parlamenti ciklusra nyúlik vissza, ahol az MSZP és az LMP is kezdeményezte ennek megalkotását.

A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény megalkotását a szakpolitikák végrehajtásában részt vevő hazai és nemzetközi szervezetek már régóta szorgalmazzák. És amint említettem, üdvözlendő, hogy Magyarország a nemzeti érdekeivel összhangban és az ország teherbíró képességének figyelembevételével közreműködik a szegénység elleni küzdelemben, az emberi és kisebbségi jogok, a fenntartható fejlődés, valamint a nemzetközi biztonság és stabilitás elősegítését célzó nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységben.

Emellett humanitárius segítségnyújtással részt vállal a természeti és civilizációs katasztrófák által okozott válsághelyzetek negatív hatásainak csökkentésében. Nagyon fontosnak tartjuk, és ez talán egy egységes külpolitikai stratégia elkészítését is végre elősegítheti, hogy a törvényjavaslat 6. §-a szerint a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység tervezése és a szakpolitikák fejlesztési célú összhangja érdekében a külgazdaságért felelős miniszter legalább négyéves időtávra szakpolitikai stratégiát készít.

A szakpolitikai stratégia meghatározza a kedvezményezett partnerországok körét, kijelöli az ágazati prioritásokat. Ennek során együtt kell működnie az érintett minisztériumokkal, konzultálnia kell a civil társadalommal is. Az egyik módosító javaslatom keretében azt kértem, hogy ebbe a konzultációs körbe vonja be a tárca a magyar parlamenti pártokat és a szakmai szervezeteket is. Megmagyarázhatatlan ugyanis, hogy míg a törvényjavaslat szerint a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység során a központi államigazgatási szervek együttműködnek a civil szervezetekkel és más társadalmi partnerekkel, különösen a tudomány, a kultúra, az érdek-képviselői szervek és a parlamenti pártok képviselőivel, addig pont az említett négyéves stratégia megalkotásából kihagyja a tárca azokat.

Támogatandónak és jónak tartjuk tehát, hogy a törvényjavaslat együttműködést ír elő a központi államigazgatási szervek, civil szervezetek és más társadalmi partnerek, különösen a tudomány, a kultúra, az érdek-képviselői szervek és a parlamenti pártok között. Az együttműködés rendszeres tájékoztatás és konzultáció formájában valósulna meg a szakpolitikákhoz kapcsolódó jogalkotás, tervezés, végrehajtás és ellenőrzés folyamán. Továbbra is kezdeményezzük, hogy a végrehajtás kapcsán a törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben érdemes tisztázni ezen rendszeres tájékoztatás és konzultáció meghívottjait, a találkozók rendszerességét és azt, hogy a meghívottak élhetnek-e a téma kapcsán napirendi javaslattal.

Ugyancsak fontosnak tartjuk, hogy a központi államigazgatási szervek a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység végrehajtásába bevonnak olyan gazdasági szereplőket, amelyek fenntartható, környezeti és társadalmi szempontból a nemzetközi normáknak megfelelő gyakorlatot folytatnak. A törvényjavaslat 10. §-a (1) bekezdésében rögzítve is van, hogy a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásban milyen szervezetek működhetnek közre. Ezek a következők a javaslat szerint: humanitárius nemzetközi, regionális és helyi szervezetek, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv központi szerve, minisztériumok, Magyarország külképviseletei, magyarországi székhellyel rendelkező civil szervezetek, a Nemzetközi Vöröskereszt és a Vörös Félhold mozgalom, illetve nemzeti szervezetei és a gazdasági szereplők.

Szintén egy módosító indítvány keretében javasoltam, hogy ebbe a körbe kerüljenek be az egyházak is, hiszen a nemzetközi humanitárius segítségnyújtás ma sem képzelhető el az egyházak közreműködése

nélkül. A bizottság többsége arra hivatkozva utasította el ezt a módosító javaslatomat, hogy az egyházak az alapítványaikon keresztül vesznek részt ezekben az akciókban. De mi azt gondoljuk, ez nem indokolja, hogy miért ne szerepelhetnének a felsorolt nevesített közreműködők között.

(Schmuck Erzsébet elfoglalja a jegyzői széket.)

A törvényjavaslat 15. §-a szerint a külgazdasáért felelős miniszter és a külpolitikáért felelős miniszter minden év július 31-ig jelentést készít a kormány részére az előző évi nemzetközi fejlesztési együttműködési és nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenységről. A jelentést annak kormány általi elfogadását követően a külgazdasáért felelős miniszter és a külpolitikáért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján hozza nyilvánosságra. Kérdés, hogy ez a jelentés miért nem kerülhet az Országgyűlés asztalára, és miért csak a minisztériumi honlapokon kerül nyilvánosságra hozatalra, miért nem vitatja meg az Országgyűlés, legalább bizottsági szinten. Erről szólt a harmadik módosító javaslatom, amit egyébként szintén leszávozott a kormánypárti többség.

De mindazonáltal ezek a javaslatok, amiket tetünk, bár nem kerültek sajnálatosan befogadásra, finomításai lettek volna ennek a törvényjavaslatnak. Alapvetően üdvözlendőnek tartjuk a kezdeményezést, és minél több hasonló jellegű kezdeményezésre lenne szükség amellet, hogy egyébként a kormánynak teljesen újra kellene gondolnia a külpolitikai stratégiáját, már ha van olyan. Hiszen jelen pillanatban azt láthatjuk, hogy teljes mértékig Orbán Viktor illúzióinak rabja a magyar külpolitika. Azok az érdekek érvényesülnek benne, azokat az érdekeket érvényesítik Magyarország nevében, ami nem egyenlő a magyar kormánnyal, amiket Orbán Viktor miniszterelnök éppen kitalál. És ebben nagyon folyamatosan és gördülékenyen közreműködő partnere egyébként a külgazdasági és külügyminiszter, Sziijártó Péter is.

Tehát hasonlóan jó és tartalmas javaslatokra lenne szükség, illetve a párbeszéd bővítésére. Nem tudunk egyébként a kormány külpolitikájával egyetérteni. Nem tudunk egyetérteni azzal, hogy a teljes elszigetelődésbe viszi Magyarországot, és azzal, hogy mindenféle politikai vélt vagy valós játszmák játszótérévé tegye az országot Orbán Viktor illúzióiban és álmaiban. Nagyon súlyos következményei vannak egy átgondolatlan és kapkodó külpolitikának. Azt is nagyon súlyosnak tartjuk, hogy az a Külgazdasági és Külügyminisztérium, amelyiknek egy rendkívül gyors reakcióideje kellene legyen, hogy megfelelően tudjon a nemzetközi eseményekre reflektálni, hogy megfelelően tudja Magyarország érdekeit, a magyar érdekeket képviselni, ott egy bénultság látszik, hiszen folyamatos átszervezések és folyamatos leépítések övezik az új külügyminiszter útját, úgyhogy ezt sem tartjuk helyes útnak. Itt stabilitásra és megfontoltságra lenne szükség.

És ha már a magyar érdeknél tartunk, hiszen rendkívül fontos, hogy tisztázzuk, mi is Magyarország érdeke, és mit nevezünk magyar nemzeti érdekeknek: folyamatos probléma az, hogy a miniszterelnök és egy nagyon szűk körének saját érdekeit, saját önös érdekeit és a saját esetleges előző lekötelezettségeit hazudja a kormánypárt folyamatosan magyar nemzeti érdekeknek, nem pedig azt tartja szem előtt, hogy hogyan lehetne minél több befektetőt vonzani Magyarországra, minél több új munkahelyet teremteni.

Visszatérnék a törvényjavaslatra, előremutató javaslatokat szeretnénk látni a jövőben, minél többet. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

(12.20)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérő felszólalásokkal folytatjuk a munkát. Elsőként megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Arról kívánok beszámolni, ami a Törvényalkotási bizottságban is elhangzott, és ebben csatlakozni lehet az MSZP álláspontjához. A jobbikosok is olyan módosító javaslatokkal álltak elő, amelyek befogadhatók lettek volna, amelyek lényegében technikai finomhangolások lettek volna, és részben egyeztek is azzal, amit az MSZP-s képviselő hölgy az előbb elmondott. De azért ismételtelen felhívnám rá a figyelmet, hiszen két olyan javaslatunk volt, amely minden esetben elfogadható lett volna, és semmilyenfajta érdemi indokolással, inkább mondhatjuk úgy, hogy a Balla képviselő úrra, bizottsági tagra jellemző indokolással lettek elutasítva, gyakorlatilag egy egyszerű lekezelő válasszal.

Lényegében mi is azt terveztük, hogy a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő szervezetek körét bővíthessük. Igaz, mi úgy fogalmaztunk, és egy kicsit zártabb közösséget céloztunk meg, ami a bevett egyházakra vonatkozott volna. Mi sem osztjuk és mi sem értjük a kormánynak azt az elképzelését, hogy miért kell annyira szigorúan, számokban meghatározni, hogy kik vehetnek részt, amikor a legutolsó pontban csak annyit ír, hogy egyébként gazdasági szereplők vehetnek részt. Hát ez a leggumibb szabály, amit bele lehetett írni. Úgy gondoljuk, ha két párt és egy nagyobb támogatottság részéről érkezik arra felvetés, hogy a gazdasági szereplők mellé az egyházakat tegyük be, hogy ne csak a civil szervezeteken vagy más szervezeteiken keresztül tudják gyakorolni ezt a jogukat, akkor ez minimum méltányolható lett volna. Természetesen egy lekezelő választ kaptunk.

De ennél még felháborítóbb volt az a felvetésünkre adott válasz, amely az 5. §-ban érintett módosítás lett volna, amelyben azt kívántuk, hogy a segélyezés és a humanitárius segély legelső prioritása a magyarság prioritása legyen, a határon túli magya-

rok elsődleges érdekeinek a szemmel tartása legyen, amire a válasz csak annyi volt, hogy ez nemzetközi jogszabályokba, nemzetközi egyezményekbe ütközik. De pontosabb definíciót senki nem mondott, és nem mondta el, hogy mely egyezményeket, milyen nemzetközi jogi elveket sért azzal Magyarország, ha ezt a törvényében elfogadja, és ezek szerint fog eljárni. Mert bizony kialakulhat olyan helyzet, akár a környező országokban is, ahol a számottevő magyarságot úgy kell kezelni és úgy kell őket majd támogatni, hogy prioritást élvezzenek, hiszen elég, ha csak tőlünk keletre nézünk, és látjuk azt, hogy mivé fejlődhet, a napirend előtti felszólalásokban már el is hangzott Kulcsár képviselőtársamtól, hogy milyen veszélyekkel, milyen fenyegetettséggel jár az arrafelé uralkodó helyzet. Tehát mindenképpen arra kell koncentrálnunk, hogy a magyarok és a magyarság ezekben az országban a humanitárius segítségnyújtásban prioritást élvezzen, így hát mi ezt kívántuk belevenni. Egyébként nem kértünk többet, mint ami bele van írva a jogszabály 2. §-ába is, azt akartuk volna kibővíteni, nyilván kedvezvén ezzel saját magunknak, a magyarságnak is. De hát ezt is csak a szokásos lekezelő stílusban kezelte már a bizottságban is a kormánypárt.

Tehát lényegében mindegyik finomhangolást lezavaszták, pedig úgy gondoljuk, hogy mind a kettő belefért volna, és mind a kettő egyébként jobbító szándékú és előremutató javaslat lett volna. Mindezeket egybevéve is azonban azt látjuk és azt kell tudni, hogy ez a jogszabály üdvözlendő és elfogadható, ezért úgy gondolom, hogy a támogatásában nem lesz kétség, azonban a hozzáállás miatt, illetve a tavábbiakban a kormánypárt hozzáállására való figyelmeztetésképpen kívántam elmondani az intencióimat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mire megkérdeztem volna, Szilágyi képviselő úr már jelentkezett is, úgyhogy neki adom meg a szót. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném egy kicsit jobban kifejteni azt a kérdéskört, amit képviselőtársam az előbb elmondott. Én konkrétumokat is mondanék, hogy mi volt az, ami a bizottsági ülésen a Jobbik képviselőinek abszolút nem tetszett.

Kezdjük ott, hogy önök nemzeti kormánynak nevezik magukat. Minden egyes intézkedéshez - ami ellen már többször fölemeltük a szavunkat - oda teszik a „nemzetit”. Nem értjük, hogy mitől nemzeti, mondjuk, egy dohánybolt, és még sorolhatnánk ezeket a dolgokat. Amikor viszont olyan kérdésekről kellene tárgyalni, amelyek valóban a nemzet ügyéhez tartoznak, akkor önök egész egyszerűen teljesen más álláspontra helyezkednek. Ilyen volt az, amit képviselőtársam is elmondott: mi azt szeretnénk volna, hogy a humanitárius segítségnyújtásnál egyértelműen elsőbbséget élvezzenek a magyarok által lakott

területek. Egy olyan országnak, mint Magyarország, amelynek a nagy részét elcsatolták, és jelen pillanatban idegen országok területének minősül, de magyarok lakják, egy ilyen helyzetben lévő országnak igenis kiemelten kell figyelni, s nemcsak szavakban, hanem tettekben is a határon túl élő magyarokra. Ami megdöbbentett minket, az például az volt, hogy államtitkár úr, aki ott ült azon a bizottsági ülésen, azt mondta, hogy a nemzethez tartozás nem lehet egy megkülönböztetett elbírálásnak, egy megkülönböztetett mérlegelésnek az alapja. Hát mi más lehetne, ha nem ez? Ez minket megdöbbentett, és felháborítónak is tartottuk.

A másik pedig, ami szintén felháborított minket, azok - ahogy képviselőtársam is említette - a Ballaféle reakciók az ilyen felvetésekre. Még egyszer hangsúlyozom, egy törvényről van szó. Mi jelen pillanatban országgyűlési képviselőként azért vagyunk felelősek, hogy a tisztelt Házban törvényeket alkossunk, és ezeket a törvényeket utána a lehető legjobban betartassuk, betartsák utána, mert ezzel tudjuk az országot irányítani és jobbra tenni. Mit mondott Balla György képviselő úr erre a felvetésünkre? Azt mondta szóról szóra, hogy ez csak egy papír. Teljesen mindegy, hogy mit írunk rá, az lesz a lényeg majd, hogy mit fogunk cselekedni. Azt mondta egy törvényről, amiről most itt a Ház előtt vitatkozunk, az amiről majd szavazni fogunk, hogy nem számít, mit írunk bele, teljesen mindegy, hogy mi szerepel ebben a törvényben, ez csak egy papír; az számít, hogy ha éppen majd humanitárius segítségnyújtásra van szükség, a kormány miként fog cselekedni, ha adott esetben magyarul területekről is van szó. Véleményem szerint ez felháborító. Mondja ezt egyébként az önök frakcióvezetője. Az az ember, akinek pont a legnagyobb felelőssége lenne, hogy itt olyan törvények menjenek át a tisztelt Házon, amely törvények ennek az országnak a javát szolgálják, amely törvények az emberek javát szolgálják, és amely törvényeket azért alkotunk meg, mert ezeket a törvényeket majd be is kell tartani. Ő meg erre azt mondja, hogy egy törvény, amit itt megalkotunk, csak egy papír, teljesen mindegy, hogy mit írunk rá, az a lényeg, hogy mit fogunk majd cselekedni. Ez tipikus példája annak egyébként, valóban - gondolom, önök az orbáni utat követik -, amikor Orbán Viktor azt mondta, ne azt nézzék, hogy mit mondok, hanem azt, hogy mit cselekszem. De mi ezzel soha nem fogunk egyetérteni, és igenis szeretnénk volna, s még mindig szeretnénk azt, ha kiemelt prioritásként kezelnék a magyarul lakott területeket abban az esetben, ha ott bármilyen humanitárius segítségre van szükség.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Kucsák László képviselő úr, Fidesz.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Magyarország a nemzetközi donorközösség tagjaként, a nemzeti érdekei-

vel összhangban és az ország teherbíró képességének figyelembevételével közreműködik a szegénység elleni küzdelem, az emberi és kisebbségi jogok, a fenntartható fejlődés, valamint a nemzetközi biztonság és stabilitás elősegítését célzó nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységben, továbbá humanitárius segítségnyújtással részt vállal a természeti és civilizációs katasztrófák által okozott válsághelyzetek negatív hatásainak csökkentésében. A magyar állam ezen tevékenysége elősegíti külkapcsolataink fejlesztését, a hazai szereplők külföldre jutását, az állami szektor egyes szegmenseinek részvételét és kapcsolati rendszerének bővülését, valamint előmozdítja a hazai tudás- és technológiatranszfer fejlesztését.

Az előttiünk fekvő törvényjavaslat megalkotását a hazai és nemzetközi szereplők régóta szorgalmazzák. Magyarország nemzetközi fejlesztési együttműködésre vonatkozó stratégiája és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásra vonatkozó szakpolitikai koncepciójáról szóló 1182/2014. (III. 22.) számú kormányhatározat 1.3. pontja felhívja a külügyminisztert, hogy az erről szóló előterjesztést készítse el és nyújtsa be a kormány részére. A törvényjavaslat keretjellel meghatározza ezen két szakpolitika alapelveit, valamint a tervezés, a végrehajtás, a finanszírozás és az ellenőrzés alapvető szabályait, valamint rögzíti, hogy a részletes végrehajtási szabályokat a törvény hatálybalépéséig megalkotásra kerülő kormányrendelet és miniszteri rendeletek fogják tartalmazni.

Az összegző módosító javaslat a Külügyi bizottság technikai pontosító javaslatát tartalmazza egyetlen szövegpontosítással. Ugyanakkor megjegyzem - az előbbieken elhangzottakhoz is kapcsolódva -, hogy a bizottság egyrészt nem támogatta az MSZP-nek azt az indítványát, hogy egyházak önállóan is nyújthassanak humanitárius segítséget, másrészt azt a jobbikos javaslatot sem, hogy a külföldi magyarokat külön nevesítse a törvény mint támogatandókat.

(12.30)

Az előbbi javaslat elutasításának oka, hogy az egyházak civil szervezeteik útján végzik effajta tevékenységüket, míg a másik indítványt azért vetette el a többség, mert szerintünk a külföldi magyarság nemzetünk része, ezért róluk gondoskodnunk alkotmányos kötelezettségünk. Így ennek nemzetközi szerződésben való rögzítése nem látszott szükségesnek.

Kérem ennek fényében a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Jelzésre:)* Szilágyi György képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, csak a jegyzőkönyv kedvéért: a külföldi magyarokat nem támogatandóknak, hanem a külföldi magyarokat

ezen egyezményeken belül kiemelten támogatandóknak kívántuk csak megnevezni. Véleményünk szerint egyébként teljesen belefért volna azok közé a keretek közé, amelyeket Kucsák képviselő úr is elmondott, hogy egy keretet határoz meg, egy keretjelleggel ad ennek az egésznek. Bőven belefért volna az, hogy ez az egy kitétel belekerüljön, és kimondjuk azt, hogy a külföldi magyarokat kiemelten támogatandóan kezeljük bármilyen humanitárius segítségnyújtás alkalmával. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Ismét felteszem a kérdést, hogy van-e még hozzászólásra jelentkező. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Ebben az esetben a vitát lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Íjgyártó István államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni. Igen, öné a szó, államtitkár úr. Tessék!

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csak néhány gondolatot engedjenek meg a vitában! Nagyon köszönöm a hozzászólásokat, amelyek támogatták a törvényjavaslatot, és kérem, hogy a szavazás során is ez így folytatódjék. Schiffer képviselő úr néhány gondolatára szeretnék reagálni. Nem értek egyet azzal a megközelítéssel, hogy provinciális lenne a magyar külpolitika, és válogatna a partnerek között.

A keleti nyitás meghirdetett politikája, amely természetesen nemcsak keletre vonatkozik, hanem délre és mindenféle más irányokra is, pontosan azt fejezi ki, hogy minél szélesebb körre tárjuk ki Magyarország partnereinek a számát, és minél kevésbé „diszkrimináljunk” a nagyobb és a kisebb államok között. Úgy hiszem, hogy ez egy nagyon jól haladó politika, és kifejezetten olyan államokkal is szóba állunk, olyan államokkal is fejlesztjük kapcsolatainkat, amelyek komoly gondokkal küszködnek, és a felajánlott - csak hogy egy példát hozzak - Stipendium Hungaricum program például a szakemberképzésben kifejezetten olyan lehetőségeket biztosít ezen államok polgárainak, hogy később hazatérve hozzájáruljanak az ország fejlődéséhez.

A második megjegyzésére szeretnék reagálni, hogy túlságosan egysíkú vagy bizonyos ökológiai szempontokat ne lenne figyelembe vevő a magyar kormány külpolitikája. Ez sem állja meg a helyét, hiszen kifejezetten hangsúlyosan szoktunk partnereinkkel kétoldalú vagy regionális alapon is olyan kérdésekkel foglalkozni, mint az egyre súlyosabbá váló vízhiány például Ázsia bizonyos területein, de felhozhatnám példának a Vietnámban zajló beruházásokat, ahol szintén a vízháztartáson szeretnénk segíteni. Úgy hiszem, hogy a magyar külpolitika igenis hangsúlyosan odafigyel ezekre a kérdésekre.

Itt a vitában már elhangzottak azok a válaszok, amelyek a legtöbb kifogást érték. Én úgy hiszem, hogy valóban tudomásul kell venni, és kérem a Jobbik igen tisztelt képviselőit, hogy ne érezzék ezt lekezelőnek a vitában, a hangsúlyt, nemzetközi együttműködésről van szó. Ha nemzetközi együttműködés-

ről beszélünk és nemzetközi humanitárius együttműködésről és segítségnyújtásról, ez valóban nem állhat a diszkrimináció talaján, tehát itt külön nevesíteni azt, hogy milyen népcsoportokat akarunk támogatni és nem kívánunk, ez valóban nem etikus megközelítés, és valóban nem a nemzetközi szellemiséget tükrözi ebben a vonatkozásban. Úgy hiszem, hogy ezzel párhuzamosan a határon túli magyarok által lakott régiók külön figyelmet élveznek számos más területen és számos más fejlesztés keretén belül. Itt mindenféleképpen hangsúlyos... - gondoljunk csak azokra a súlyos katasztrófákra, amelyek az elmúlt időben történtek akár a Kárpát-medencében is. Nyilván nem lett volna elfogadható a magyar hozzájárulás, ha különbséget teszünk ruszinok, magyarok, románok, szerbek vagy bárki között, akiknek a háza, vagyona elpusztult. Ez egy fontos szempont.

Demeter képviselő asszonynak szeretnék még annyiban reagálni a felvetésére, hogy valóban az Országgyűlés elé benyújtandó jelentés szövegét nem támogatta sem a kormány, sem a parlamenti többség, viszont a Külügyi bizottság előtt elhangzó éves beszámolóban természetesen ki fog térni a külgazdasági és külügyminiszter a beszámolójában a törvény által szabályozott kérdésekre is, úgyhogy mindenféleképpen az Országgyűlés asztalára a végrehajtással kapcsolatos beszámoló eljut. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a jövő héten kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Szatmáry Kristóf, Selmeczi Gabriella képviselők önálló indítványa T/2027. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy Gelencsér Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője arról tájékoztatót, hogy előterjesztőként csatlakozott a törvényhez. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2027/4. számon, jelentését pedig T/2027/5. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2027/7. számon, összegző jelentése pedig 2027/8. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemények ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. A bizottsági többségi véleményt Szűcs Lajos képviselő úr adta volna elő, aki azonban nem tudott itt megjelenni, így aztán a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Tájékoztatom önöket, hogy ketten jelentkeztek kisebbségi vélemény előadására, Tóth Bertalan és Lukács László György képviselő urak. Összesen 7 perc áll kettejük rendelkezésére. Elsőként megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottságban egy parázs vita zajlott le a törvényjavaslattal kapcsolatban, illetve a módosító javaslatokkal kapcsolatban, hiszen arra volt kíváncsi az ellenzék, hogy ez a törvényjavaslat most egy egyszeri büntetőadó kivetéséről szól-e, a Fidesz politikájába beilleszthető egyedi törvényalkotásnak, vagy valóban arról szól, hogy az egészségügyi ellátás bevételi oldalát szeretnék növelni és ehhez forrást keresnek. Ezért először azt kérdeztük és tisztáztuk, hogy ez egy egyszeri adótétel-e, a 2014. évi tevékenység alapján 2015-ben kivetendő adóteher-e. Erre a válasz az volt, hogy igen. Ebből mi arra következtettünk, hogy valóban egy egyedi jogalkotásról, egy büntetőadóról van szó.

A másik kérdésünk egy módosító indítvánnyal kapcsolatban, hogy a 2014. évet vizsgálja-e az adóalap szempontjából a jogszabály. Erre a válasz az volt, hogy igen, ez azt jelenti, hogy egy múltbeli gazdasági folyamat és múltbeli gazdasági tevékenység alapján jövőre nézve vet ki adót, ami - azt gondolom - az adójogszabályoknál teljesen vállalhatatlan és nem kezelhető, hiszen a gazdasági társaság így nem tud felkészülni az adózás szempontjából, nem tudja úgy alakítani az üzleti évét, hogy tudná, hogy az adott évben való tevékenysége után a jövő évben adót kell fizetnie. Majd beérkezett egy módosító indítvány, amely arról szólt, hogy nem minden szereplőnek kell ezt az adót teljes mértékben megfizetni, hanem azok a piaci szereplők, akik a 2014. évben beruháztak, megint egy múltbeli gazdasági folyamatról, gazdasági tevékenységről van szó, azok a beruházásuk egyharmadát, maximum az adómérték 80 százalékáig leírhatják, azaz mentesülhetnek az adó megfizetése alól.

Ez még inkább ráerősített arra, hogy egyedi jogalkotás van, Fideszhez közeli dohányipari vállalkozások megint jobban fognak járni, bár nem kaptuk meg azt a választ, hogy ez mely dohányipari cégre vonatkozhat, hiába kérdeztük a kormány képviselőit, holott ők egy hatástanulmányt végeztek, hiszen valamiből csak kiszámolták azt, hogy milyen adóbevételre számíthatnak ennél az adónál. Meghatároztak egy bizonyos összeget, de azt már nem voltak hajlandóak elmondani, hogy ebből a piac szereplői mennyit fognak fizetni. Így azt sem tudtuk meg, hogy mely piaci szereplő az, amelynek majd kedvezni fog ez a módosító indítvány.

(12.40)

Tehát hasonlóan a reklámadós törvényjavaslathoz, hasonlóan sok-sok törvényjavaslathoz, itt már megint valakik mentességet fognak kapni a Fidesz büntetőadója alól. De attól függetlenül, hogy a cél nemes, amelyet Selmeczi Gabriella képviselőtársunk előterjesztőként elmondott, a hátsó szándék sajnos kibukott a Törvényalkotási bizottságban.

A Törvényalkotási bizottság fideszes többsége ezeket a módosító javaslatokat megszavazta, mi nem támogattuk, és teljesen egyértelmű, hogy ilyen egyedi jogalkotási folyamatot a szocialista frakció nem fog támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lukács László György képviselő urat illeti a szó. Felhívom a figyelmét, hogy durván három és fél perce van. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatva ott, ahol Tóth Bertalan képviselőtársam abbahagyta, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleménye megalapozottan az MSZP-nek és a Jobbik ellenvéleményeire épül, de a többi képviselő is hasonlóan vélekedett erről, akik ellenzéki oldalon állnak.

Egyöntetűen fogalmaztuk meg, hogy ez a jogszabály nem jó eszköz a cél eléréséhez, és egyöntetűen foglaltunk állást abban is, hogy ez egy valakire ráfabrikált, valakire előre kreált jogszabálynak tűnik. Így hát többször felmerült, és nyugodtan kimondhatjuk ebben a körben, hogy a Continental dohányipari vállalatról volt szó, akire ez, úgy tűnik, hogy rá lett szabva, illetve úgy tűnik, hogy bizonyos piaci törekvések vezérelték ebben az egész törvényjavaslatban, de a törvényjavaslathoz benyújtott képviselői módosító javaslatban is egyéni érdekek képviselői vezették ebben a kormányt.

Mondtuk, hogy a célt támogatni lehetne, és ebben egyöntetűen mindenki egyetértett, hogy a cél támogatása az egészségügyi hozzájárulás, és az egészségügyben való tevékenykedés még elfogadható lenne, de hát úgy látszik, itt a Mikulás idejében a beöltözős bulik elharapódtak a kormánynál is, hiszen itt is egy dohányipari adót próbáltak egy egészségügyi hozzájárulás sapkával megtoldani, hátha nem tűnik fel senkinek. Az elhangzott módosítónál még nyilvánvalóbb lett, hogy a Continental fogja az előnyöket élvezni, hiszen a 10-12 milliárd forintos elvárt bevételből például - ennek az utólagos toldozgatás-foldozgatásnak hála - egy jó 600 millió forinttal csökkenthetik a saját adófizetési kötelezettségüket.

De egyébként merültek fel még olyan nevek is, akik ennél jóval nagyobb volumenben tudják csökkenteni, tehát az eredetileg elvárt 10-12 milliárd hozzávetőleg - és ezek óvatos becslések - 3-4 milliárddal is csökkenhet bevételben. És egyöntetűen foglalt állást egyébként mind az MSZP, mind a Jobbik és az ellenzéki képviselők, hogy ez nem lesz az egészségügynek számottevő, hiszen csak egyetlenegy évre szól, míg az egészségügyben folyamatos tendenciászerű tervezéssel kell számolni. Tehát egy egyszerű megsegítés, bár segítség, de nem elegendő segítség.

Egyöntetűen megfogalmaztuk azt az álláspontot, hogy eddig is egy legitimációs válság volt ezzel a jogszabállyal kapcsolatosan, amely legitimációs vál-

ságot - tehát ugye, hogy nem érnek össze az elérni kívánt célok az eszközzel - tovább erősítette ez a módosítás, aminél már, úgy látszik - ahogy korábban is fogalmaztunk -, már nemcsak egy lóláb, hanem egy egész lovarda lógott ki ez alól a jogszabály alól. Hát ezt megfogalmazni továbbra is teljesen célravezető.

Így hát teljesen jogosan és teljesen alaposan valamennyi ellenzéki párt arra jutott, hogy ezt a törvényjavaslatot ilyen módon támogatni nem lehet, és ennek adtak hangot a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményében és az ahhoz fűzött felszólalásokban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők jelezték, hogy majd a vita végén kívánnak szólni. Megkérdezem a kormány képviselőjét, hogy most kíván-e szólni. Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Ebben az esetben, minthogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem kívánt előadót állítani, most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Elsőként megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, Fidesz. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A dohányzás elleni küzdelem egyik eszköze a dohánytermékek megfelelő mértékű jövedéki adóztatása. Ahogyan a törvényjavaslat általános indoklása fogalmaz, ez a teher döntően a fogyasztókon csapódik le, miközben nem lehetnek kizárólag ők a dohányzás egyéni, társadalmi költségeinek viselői. A dohánygyártók a jövedéki adót könnyedén hártják át a dohányzó népességre, amely egészségpolitikailag ugyan döntő részben talán elfogadható, ugyanakkor a dohánygyártók személyes tehervállalása is feltétlenül indokolt.

A közelmúltban kezdődött meg az egészségügyi rendszer átalakításának, illetve hatékonyabbá tételének folyamata. Az egészségügyi ellátás színvonalának növelése pedig olyan kiemelt közpolitikai cél, amelyhez a szükséges anyagi forrásokat mindenképpen biztosítani kell.

A törvényjavaslat általános célja a fentiekre tekintettel tehát kettős. Egyszerre kíván érvényt szerezni az igazságos közteherviselés alapvető célkitűzésének akkor, amikor a dohánygyártók, illetve bejegyzett kereskedők teherviselését is előírja, ugyanakkor segíteni kívánja az egészségügyi rendszer átalakítására vonatkozó kormányzati elképzeléseket is további források bevonásával. A hozzájárulásból befolyó összeg a központi költségvetés bevétele, amely tehát kizárólag az államháztartás egészségügyi alrendszeirenek finanszírozására fordítható. A hozzájárulás fizetésére az a jogi személy köteles, amelyik Magyarországon dohánytermék gyártására és kereskedelmére irányuló tevékenységet folytat vagy folytatott. A törvényjavaslat sávosan határozza meg a fizetendő hozzájárulás mértékét. A hozzájárulás mértéke az adóalap 30 milliárd forintot meg nem haladó része

után 0,2 százalék, de legalább 30 millió forint. Az adóalap 30 milliárd forintot meghaladó, de 60 milliárd forintot meg nem haladó része után 2,5 százalék, az adóalap 60 milliárdot meghaladó része után pedig 4,5 százalék.

A Törvényalkotási bizottság indítványa finomít az eredetileg benyújtott javaslaton, azokra a dohányipari vállalkozásokra tekintettel, amelyek a 2014-es évben termelő beruházást valósítottak meg Magyarországon, hiszen ők egy fontos közpolitikai célhoz, a hazai ipari foglalkoztatás növeléséhez járultak hozzá jelentős mértékben és önkéntes módon. Ezért indokolt számukra lehetővé tenni, hogy az általuk fizetendő adót a megvalósított beruházás összegének egy részével csökkentésük.

Az összegző módosító javaslat szerint így az adófizetési kötelezettség legfeljebb a fizetendő adó 80 százalékgig csökkenthető a 2014. évben beruházásként elszámolt összeg 30 százalékának és a beruházás megvalósításához igénybe vett állami vagy uniós támogatások összegének különbözetével. Erre való tekintettel kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron következik Józsa István képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, ismét tanúi lehetünk egy alkotmányos sértő módosításnak; persze, ha Magyarországnak lenne alkotmánya és jogállam lenne. Ugyanis, ahogy Tóth Bertalan képviselőtársam elmondta, eleve az előterjesztés is alkotmányos alapjogot sért, amennyiben visszamenőleges hatályú adókievetést tartalmaz, a 2014., gyakorlatilag realizált év alapján vet ki különadót, és akkor erre tesz még rá a módosító javaslat egy lapáttal, hogy nem azonnal vágja le az egészet, hanem a szintén 2014-ben realizált termelő beruházás 30 százalékát le lehet vonni az adóból.

Hát mondhatom, nagy kegy, sokkal jobban örülnénk, ha a Fidesz-kormány az alkotmányos rendet, a jogbiztonságot tartaná szem előtt. Ez persze nem mond ellent annak, hogy a hirdetett céljával, hogy a dohányzás visszaszorítására lépéseket kell tenni Magyarországon, az MSZP-frakció ne értene egyet. Ugyanakkor ezek a lépések, amelyek jól hangzóan a dohányzás visszaszorításának a céljával fogalmazódnak meg, elég egyértelműen behatárolhatóan egy Fidesz-holdudvar, konkrétan Lázár János baráti körébe tartozó Sánta úr és az ő Continental tabak művek újabb kedvezményezését jelenti. Na persze, hogy a látszat valamelyest megmaradjon, órájuk is kivetnek adót, de hát sokkal kevesebbet, mint az összes többire.

(12.50)

A törvényjavaslat sávosan határozza meg a fizetendő, úgynevezett egészségügyi hozzájárulást, valóban működési adó mértékét. A kicsiknek úgymond

csak 0,2 százalékot, de mindenkinek, aki dohányipari termék forgalmazásával foglalkozik, kiveti, hogy 30 milliárd forintot meghaladó és 60 milliárdnál kevesebb forgalom - na, ebbe esik Lázár János baráti köre, ők 2,5 százalék, másutt iparűzésinek nevezett vagy működési adót fizet -, akinek meghaladja a 30 milliárd forintot az éves forgalma, ez után 4,5 százalékot, tehát elég jelentős adót kell fizetni.

Azt hiszem, nem csak feltételezés az, hogy előbb-utóbb ez az adó is meg fog jelenni a fogyasztói árakban, a kiskereskedelmi árakban, ugyanis az árreéseket is úgy határozzák meg, hogy nem tehetnek mást a gazdaság szereplői. Tehát azzal együtt, hogy maga ez a módosító javaslat, ha nem lenne alkotmányos sértő olyan értelemben, hogy már lezárt gazdasági tevékenység után szab ki visszamenőleges hatályú adót, illetve adókedvezményt, akkor akár támogatható is lenne, mert valóban termelő beruházást vesz figyelembe az adókedvezménynél, de egy olyan adóról van szó, amelyet önök úgy hirdetnek meg, hogy egyszeri, tehát elvileg ez a jogszabály 2015. február 1-jén lép hatályba és 2015. december 31-éig lesz érvényben, de mondták ezt más különadónál is, hogy csak egyszeri lesz, aztán mit tesz isten, nem úgy lett, azóta is fizetni kell, és lassan beépülnek az árakba.

Szeretném arra kérni többségi képviselőtársaimat, fideszes képviselőtársaimat, hogy az egyébként jól hangzó célokat, mint például az egészségügyi finanszírozása, inkább a kormány presztízsbetűzésének mérséklésével - mondjuk, a miniszterelnök sürgős Várba költözésének az elhalasztásával; ez körülbelül ugyanilyen léptékű, 10 milliárd forintos költséget feltételez, tehát hogyha nem akarna olyan sürgősen a Várba költözni a miniszterelnök, akkor erre a különadóra se biztos, hogy szükség lenne -, biztosítani lehetne az egészségügyi ellátásnak azt a 10-12 milliárdot más forrásból. Nem minthogyha a dohánykereskedőkért kellene hogy megszakadjon bárkinek a szíve, így a mi szívünk se értük szakad meg. Azzal is egyetértünk, hogy lépéseket kell tenni a dohányzás visszaszorítására. Ugyanakkor az ilyen jellegű törvények rombolják a jogbiztonságba vetett bizalmat, és ez, ha más területen, de vissza fog ütni a beruházások elmaradásában azzal, hogy Magyarország megítélése a befektetők körében egy olyan ország képét festi, ahol nincs tilalma a visszamenőleges hatályú adónak, ahol senkinek az üzlete, működése nincs biztonságban, ebből adódóan nem lehet befektetési területnek tekinteni.

Tehát hogyha Magyarország működésében, a gazdaság működésében gondolkodnak, annak fel lendítésében gondolkodnak, nemcsak ilyen hektikusan, ciklikusan, hogy egyik hónapban nő az ipari termelés, októberben éppen visszaesett az előző hónaphoz viszonyítva 2,6 százalékkal, akkor nem ilyen jogszabályokkal kellene előhozakodni, hanem egy stabil, kiszámítható gazdaságpolitikát és stabil, kiszámítható jogalkotást, jogbiztonságot kellene önöknek megteremtteni. A jó kormányzás, amire tegnap a miniszterelnök hivatkozott a szegénység elleni küz-

delemben, ami sajnos nő, a szegénység egyre nő Magyarországon, az önök véleményével ellentétben - kérdezzék meg a saját választókerületükben az embereket, már a középosztálybeliek is a lecsúszástól félnek -, ennek ellenszerét csak egy erősödő gazdasággal lehetne megteremteni, az erősödő gazdasághoz befektetők kellene, beruházások kellene, a befektetőket pedig pont ilyen törvényekkel lehet elriasztani.

Tehát azzal együtt, hogy az előterjesztés hangzatos célja nem vitatható, tényleg lépéseket kell tenni mind a dohányzás visszaszorítására, mind az egészségügy erőteljesebb finanszírozására, ez a törvényjavaslat véleményünk szerint káros, ezért nem javasoljuk az elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Szilágyi György képviselő úr. Felhívom a figyelmét, hogy a Jobbik-frakció időkerete terhére, nem csak két percben beszélhet.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Két dolog: az egyik, hogy a törvényjavaslatot önök megint nemes céllal, az egészségügy fontos helyzetének és annak javításával indokolják, majd hiába hívjuk föl az önök figyelmét arra, hogy ezeket a pluszterheket a dohánygyártók rá fogják terhelni a fogyasztókra, így akár 80 forinttal is nőhet, mondjuk, például egy-egy doboz cigaretta ára, ami azt fogja eredményezni, két dolgot, az egyik, hogy nőni fog a feketekezeskedelem, a másik pedig, hogy a fogyasztók majd az olcsóbb s rosszabb minőségű termékek felé fognak fordulni, ami növelheti az egyébként is magas egészségügyi kockázatot; ilyenkor ugye már nem számít az egészségügyi probléma.

A másik, amit kifejeztek önök, és a bizottsági ülésen is elmondták - és azért mondom el itt, mert szinte megszüntették a részletes vitát, tehát hogy tisztában legyenek esetleg azok, akik követik ezt a mai napot, hogy mi is hangzott el a bizottsági ülésen -, hogy itt az egészségügy fontos bevételhez jut, és az egészségügybe tudják befordítani ezt a pénzt. De az már nem érdekli önöket, hogy közben benyújtanak egy módosító javaslatot, amely módosító javaslatnál csökkentik majd ezt a befizetendő adómértéket azokkal, akik valamilyen beruházást végeztek el 2014-ben, és így csökkentik azt a pénzt is, amit az egészségügybe be tudnak rakni; itt már nem fontos, hogy mennyit kap az egészségügy.

Megkérdeztük, hogy milyen háttérszámítások vannak emögött, megnézték, hogy ez mennyi bevételkiesést fog eredményezni az egészségügynek, s akkor azt mondta Balla képviselő úr - mert az LMP is, mi is szóvá tettük -, hogy úgy néz ki, hogy az LMP meg a Jobbik összeér. Nekünk nem az a bajunk ezzel a törvényjavaslattal egyébként, és nem az a lényege, hogy az LMP meg a Jobbik összeér, az a bajunk pont, hogy ebben a törvényjavaslatban és ebben a módosításban is az látszik, hogy a kormány és a Continental összeér jelen pillanatban, és ez a törvényjavaslat és a

módosító javaslatok egy cégnek szolgálják egyértelműen az érdekét, ez pedig a Continental. Ez a legnagyobb problémánk ezzel a javaslattal és a módosításával is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Schiffer András képviselő úr, LMP. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Hatalmas élmény egy újabb állami piacra-
lási törvényről a korrupcióellenes világnapon beszélni úgy, hogy a mai napon önök már megtagadták a tárgysorozatba vételét az antikorrupciós törvény-csomagunknak és a politikusok kötelező vagyongyaprodásáról szóló törvényjavaslatunknak is, és talán nem véletlenül, ma két ellenzéki párt is tartott volna sajtótájékoztatót a korrupcióellenes világnapon, és - nyilván teljesen véletlenül - a közszolgálati Magyar Távirati Iroda egyik eseményt sem tartotta fontosnak, hogy közvetítse.

Azért hozom ezt ide, mert a közkeletű félreértésekkel ellentétben a korrupció nemcsak az, ami a büntető törvénykönyvben le van írva. Köznapi, szociológiai értelemben az is korrupció, amikor mondjuk, egy érdekcsoport a laptopjáról beküld egy szabályozási javaslatot, vagy lehet, hogy most már óvatosabbak, és nem a laptopjukról küldik, hanem mindegyféle kerülőutakon fölbe sűgják. De legyen világos, egy olyan törvénycsomag, illetve egy olyan törvény-csomagnak az egyik szelete - ez van itt előttünk -, amelyik nyilvánvalóan egy érdekkör számára teremt kedvező piaci lehetőséget, ez is korrupció, vagy ha úgy tetszik, ez az intézményesített korrupció, amikor még törvényt is ácsolnak. Szó nincs itt bűncselekményről, szó nincs itt büntetőjogi kategóriákról, hiszen maga a törvényalkotás szolgál ki bizonyos nagytőkés érdekeket.

Tisztelt Országgyűlés! Két dolgot szeretnék tisztázni. Az egyik az, hogy nyilvánvaló - ezt elmondtuk az általános vitában is -, az egészségvédelmi célokkal egyetértünk, mint ahogy azt gondolom, hogy minden normális ember egyetért. Továbbmegyek: elmondtuk az elmúlt négy évben, hogy önmagában a szektorális adók kivetését, azt, hogy az elmúlt években, évtizedekben pofátlanul magas extraprofitot termelő multinacionális cégeket vagy az ilyen jellegű szektorokat megadóztatják szektorális adókkal, ezt sem tartjuk ördögtől valóknak. Helyeseltük a bankadó bevezetését is. Itt viszont egészen másról van szó. A legfőbb hiányossága, illetve a legnagyobb aggály, ami miatt úgy fogalmaztam, hogy nemcsak a lóláb lóg ki, hanem egy teljes lovarda az újabb állami piacra-
lási törvénycsomagnál, az ott érhető tetten, hogy semmiféle hatástanulmányt a tárca ide nem hozott.

(13.00)

És ahogy igaz ez a Szatmáry Kristóf képviselő-társunk által benyújtott törvényjavaslat egészére, na, ez ugyanígy igaz arra a módosító javaslatra, amelyet egyébként a Törvényalkotási bizottság elfogadott.

Nem véletlen, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén Szilágyi képviselőtársammal pontosan az iránt érdeklődtünk, hogy ugyan a fideszes képviselők felmérték-e, hogy ez a módosítás hogyan fog kihatni, mondjuk, a Continental üzletmenetére, tudniillik még erre nézve sem hoztak ide számítást. Honnan tudják, hogy ez a kívánt jogpolitikai célt szolgálja-e? Nem lehet, hogy véletlenül itt a módosító javaslattal esetleg lábba lövik magukat?

Nyilvánvaló az a politika, amit követnek: ráteyerelnek jól jövedelmező piacokra, első körben olyan piacokra, amelyeknek a letarolása, állami eszközökkel, törvényhozási eszközökkel való elrablása viszonylag jól becsomagozható egy kommunikációs mázba. Az a szabály, amit most elfogadott a Törvényalkotási bizottság, az a mentesítési szabály adott esetben lehet, hogy támogatható, de fogalmunk nincsen, hogy önmagában ez a piacra milyen hatással van, az esetleges piacrablási törekvésekre milyen hatással van, és nem tudjuk azt, hogy egyébként a munkahelyekre, munkahelyteremtésre milyen hatással van.

Melyik az a párt, amelyik azt mondja, hogy mondjuk, dohányipari cégek mellett tüntetést szervez? Nyilvánvaló, hogy önök először azokra a piacokra mennek rá, amelyeknek a megítélése kedvezőtlen. Kommunikációs kérdés tisztán, hogy mikor melyik piaci szegmensre teszik rá a mancsukat. Ezért mondtuk azt, hogy nem egészségvédelmi célokról szól ez a javaslat, még csak nem is arról szól, hogy a nagy sápot húzó szektorokat akarnák igazságosan adóztatni, hiszen akkor nem ilyen furcsa sávossal operálnának. És nem egészségvédelmi célokról van szó, azért, mert ha valóban egészségvédelmi célokat szolgálna ez a javaslat, pontosan leírták volna azt, hogy ez egyébként az egészségügynek melyik szegmensét kívánna fejleszteni, és akkor nem beszélnének egyszeri adókivetésről. Ott teljesen álságos ez a javaslat, hogy önök - legalábbis ezt állította Szatmáry képviselőtársunk - kizárólag a 2015-ös költségvetési évre akarják bevezetni ezt az újabb adót. Ha valóban egészségvédelmi a célok, akkor miért nem hosszú távra terveznek?

Egyszerűen az egész törvénycsomag, ez a javaslat és a hozzá tartozó két másik törvényjavaslat arról szól, hogy folyik a fideszes oligarchák feltökésítése, folyik a nemzeti cinizmus rendszere győzteseinek a kijelölése. Erről van szó (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), nem pedig a fiatalok egészségének védelméről. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Józsa István képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A vitában elhangzott vélemények alapján egy összefüggést szeretnék még kifejteni.

Messzemenően egyetértek azokkal, akik megfogalmazták, hogy ez a törvényjavaslat is sajnálatos módon a feketekereskedelem bővüléséhez fog vezet-

ni, mert minden áremelkedés, ami a trafiktörvény eredeti bevezetése után is előállt, a feketekereskedelem irányába visz sok olyan embert, aki nem tudja megfizetni a számára szükséges dohánytermékeket.

(*Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Szerény szakértői becslések szerint a dohányipari termékek feketekereskedelme miatt 45-50 milliárdos az adókiesése a költségvetésnek. Önök most itt beszédnek 10 milliárdot - mondom, annak a költségét, amivel Orbán Viktor fel tud költözni a Várba -, ugyanakkor nem gondolnak arra az egészségügyi összefüggésre, hogy az ellenőrizetlen, a feketepiacon forgó termékek egészségügyi kockázata sokkal nagyobb. Azokról a termékekről egyetlen hatóság se tanúsította, hogy forgalomba hozhatók, mert nem is látta őket, azért feketekereskedelem.

Tehát ilyen módon ez a törvény a feketekereskedelembé bekerülő áruk nagyobb mennyisége és ellenőrizetlen volta miatt sajnos éppen az egészségügyi kockázatokat fogja növelni oly módon, hogy azt is csak becsülni lehet. Mint ahogy becslés az, hogy 45-50 milliárd nem jut be az adóbevételek ágán a feketekereskedelem miatt, ugyanakkor az egészségügyi negatív hatások a szintén ellenőrizetlen dohánytermékek oldalán meg fognak jelenni; lehet, hogy az orvosok fognak majd visszajelezni pont önöknek, hogy lehet, hogy nagyobb ellenőrzésre lenne szükség, és normálisabb szabályozására a dohányipari kereskedelemnek is. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Valóban, kapcsolódnom kell Schiffer Andrásnak, hogy a korrupcióellenesség diszkrét bája az, hogy ma tárgyalunk például erről a törvényről, hiszen az eddig benyújtott törvényjavaslatok, amelyek a dohánytermeléshez, a dohányértékesítéshez kapcsolódtak, és akármilyen mázba öltöztették, mind-mind a korrupció egyik ágát mutatják, hiszen korrupció nemcsak úgy jöhet létre, ha valakit effektíven pénzzel megvesznek, hanem úgy, hogy a kapcsolatait kihasználva a törvényeket úgy alakítják önök itt bent a parlamentben, hogy azok valakiknek egyértelműen kedvezzenek. Ezt lehet tagadni, akkor is általában így van.

És ez egy másik kérdés egyébként, hogy hogyan működik ez az ország. Hogyan működik az az ország, amikor két ellenzéki párt - két olyan ellenzéki párt, hozzáteszem, az LMP és a Jobbik, amelyeket vád sem érhet, hogy részt vettek az elmúlt 25 év szabadrablásában, részt vettek az olajszókitésben, a privatizációban, az ország szétrablásában, a korrupció különböző ágaiban - tartani szeretne a korrupcióellenes világnap alkalmából sajtótájékoztatót külön-külön, és arra a független Magyar Távirati Iroda egyszerűen

nem megy el? Nem megy el, mert nem hajlandó tudósítani arról, hogy ez a két párt teljes mértékben hitelesen el tudná mondani azt, hogy mi történt itt az elmúlt 25 évben.

Mert kiállhat ugyan a Fidesz és az MSZP is, és elmondhatja a korrupcióellenes világnap alkalmával, hogy ők aztán majd mostantól kezdve meg fogják változtatni a hazánkban működő rendszert, elmondhatják nyugodtan, csak az a probléma, hogy vagy tevételesen, vagy csak asszisztálva és hallgatólagosan, de mind a két párt részt vett az elmúlt 25 évben: részt vett az olajszőkítésben; részt vett a privatizációban; mind a két pártban a semmiből nőttek ki milliárdosok hirtelen és gazdagodtak meg; mind a két pártban az urambátyámrendszer nagyon jól működik, ez látható az ilyen törvényekből is jelen pillanatban; mind a két párt alatt a közbeszerzések nagyon súlyos módon történtek és működtek, az uniós pályázatok. Sorolhatnánk végig ezeket a dolgokat, és minden olyan törvényjavaslatot, amely a tisztább és átláthatóbb közéletet szolgálta volna, rendre önök leszavazzák, mint ahogy leszavazták ez előtt két nappal a Jobbik javaslatát is, hogy nyilvánosak legyenek a vagyonynyilatkozatok.

Es hozzákapcsolódik ahhoz, hogy olyanokat meg megszavazzák, mint például ez a törvény, ami jelen pillanatban itt van előttünk az ő saját maga módosítóival is, ami - mint elmondtam már egyszer - egy cégcsoportnak kedvez nagymértékben, egy cégcsoportot hoz helyzetbe. *(Balla György: Melyik az cégcsoport?)* Azt a cégcsoportot, amelyiket már egyébként helyzetbe hozták önök akkor is, amikor a koncessziókat osztogatták ebben az országban, és még sorolhatnám, hogy milyen törvényekkel hozták ezeket a cégcsoportokat helyzetbe.

De azt is elmondhatom, hogy olyan törvényeket is önök elfogadnak és behoznak a Ház elé, amely törvények nemhogy elősegítenék, mondjuk, ezt a korrupcióellenes harcot, hanem gátolják, sőt még inkább kinyitják a kiskapukat. Hiszen nem lehet mást feltételezni: a költségvetést megalapozó törvényeknél önök ide behozták a Ház elé, és el is fogják fogadni, ne legyen kétségünk efelől, megszűntették az összeférhetetlenséget, és most már az elbíráló a saját cégének is oszthat pályázatokat, meg a feleségének is meg a barátainak meg mindenki másnak. *(Közbeszólás: Szégyen!)* Ezek mind-mind hozzátartoznak, államtitkár úr!

De nem ez a szégyen. Tudja, mi a szégyen? Az a szégyen, hogy önök behoznak ilyen törvényeket a Ház elé, és beöltöztetik olyan köntösbe, amely során a fiatalok dohányzásról való leszoktatását vagy egyáltalán a dohánytermékekhez való hozzáférést, mondják önök, hogy ezt segíti ez elő; amelyben önök azt mondják, hogy itt egészségügyi hozzájárulásról van szó, és majd ez az egészségügyi hozzájárulás milyen nagy mértékben hozzá fog járulni ahhoz, hogy Magyarországon kevesebb legyen a dohányos.

Közben pont az ellenkező hatást csinálják, és az nem érdekli önöket. Tehát nem érdekli önöket az, hogy mondjuk, megnövelik az egészségügyi kockáza-

tot akkor, ha majd rosszabb minőségű és olcsóbb termékeket fognak fogyasztani ezek a dohányosok. Államtitkár úr, amikor majd ellenőrizetlen termékeket - hiszen elmondtuk annak idején is, amikor önök a dohánytörvényt hozták, hogy a feketekezeskedelem nagymértékben nőni fog, és a feketekezeskedelem nagymértékben nőtt, ezt mindenki elismeri, sőt most ezután még nagyobb mértékben fog nőni a feketekezeskedelem, és azt sem fogják tudni. Persze, lehet dölyfösen hátradólni a székében, tisztelt államtitkár úr, lehet lenézőnek lenni az ellenzékkel, lehet lenézőnek lenni azokkal, akiknek más a véleményük *(Tállai András: Ne személyeskedjél!)*, önök jelen pillanatban még megtehetik ezt, mert kétharmad birtokában vannak. *(Tállai András: Összevissza beszél!)*

Egy dolgot felejt el, államtitkár úr: azt, ha elmondjuk folyamatosan az embereknek, hogy a korrupció ellen a legnagyobb harcot pont ők vívhatják, és avval vívhatják a legnagyobb harcot, hogy majd amikor megint szavazniuk kell menni, akkor olyan pártokra vagy olyan politikusokra ne szavazzanak, akikre a korrupció árnyéka rávetül, akkor majd lehet, hogy nem fognak kétharmaddal itt ülni a parlamentben, és meg fog változni ez az ország. *(Taps a Jobbik soraiban. - Tállai András: Örülni fogsz...)*

(13.10)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Demeter Márta képviselő asszony kért szót. 18 másodperc áll rendelkezésére. Tessék!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Bár a képviselőtársaim tökéletesen összefoglalták ennek a javaslatnak a lényegét, csak Tállai államtitkár úr kedvéért szeretném nagyon röviden elmondani a véleményemet.

Ez, hogy egészségvédelmi intézkedésnek álcáznak javaslatokat, ennek álcázzák a haverok további kedvezményezését, ennek álcázzák a személyre szabott és cégre szabott jogalkotást, ez a probléma, és ez az, amit joggal kritizál a magyar társadalom. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólót nem látok, ezért megkérdem, kíván-e még valaki hozzászólni, elsősorban a kormánypártok részéről. *(Nincs jelzés.)* Nem jelezték. Akkor a vitát most lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, Szatmáry Kristóf, öné a szó, képviselő úr.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megpróbálnám itt a vita végén némileg higgadtan visszaterelni a szót az eredeti javaslatához.

Bár volt a vitában néhány olyan mondat, amit, azt gondolom, nem lehet szó nélkül hagyni, de szeretném a poént lelőni az elején a tekintetben, hogy a kvázi részletes vitában, ahol a módosító indítványról

vitatkozunk, és itt több képviselőtársunktól elhangzott, hogy lényegében a benyújtott módosítóval, ami az adókedvezmények érvényesíthetőségéről szól bizonyos beruházások tekintetében, amivel csökkent volna ez a bevétel, kvázi kilóg a lóláb, és ezzel egyértelműen kiderült, hogy itt valamiféle célzott vagy valamiféle durva beavatkozás lenne a piacba.

Szeretném jelezni az előterjesztők oldaláról, hogy a bizottsági vélemény ellenére nem támogatjuk a javaslatot. Tehát megnyugtatóként mondom, hogy semmi olyan javaslatot, ami az eredetileg tervezett bevételt - azt a körülbelül 10-12 milliárd forintot, ami a tervek szerint valóban egyszeri módon a költségvetést, illetve azon belül is az egészségügyi kiadásokat gyarapítaná - csökkenti, nem támogatunk, tehát még ha a benyújtott módosító javaslatnak egyébként lenne is gazdasági racionalitása, hogy bizonyos beruházásokat az adóból leírhatóvá tegyünk, pontosan az ügy egészségügyi volta miatt... (Szilágyi György közbeszólása.) Az egy dolog, én az előterjesztők... (Szilágyi György közbeszólása.) Előnézést, képviselőtársam, a parlamentnek megvannak bizonyos szabályai, ha itt kérdeznek a vitában, én el tudom mondani, hogy előterjesztőként ezt a javaslatot nem támogatjuk, és én azt fogom javasolni, egyeztetve a frakcióval, hogy ezt a javaslatot a végszavazáson sem fogjuk támogatni, tehát minden ilyen lólábkilógás vagy ennek az emlegetése ebből a szempontból értelmetlenné válik.

Azért van a vitában néhány olyan dolog, ami egyrészt talán ideológiai útra is elment. Szilágyi képviselőtársam, bár bírom a kritikát, de azért visszaválaszoló, hogy igazából szerintem annak van némi diszkrét bája, ne haragudjon, hogy önök, akik alapvetően bizonyos tekintetben radikálisabban kell hogy lássák a világot, mint a fideszes képviselők, most az MSZP-vel egy úton védik azt, hogy a nagy nemzetközi cégek lehetőleg ne fizessenek ilyen különadót. (Balla György: Így van! Ezt csináljátok!) Én ezt most zárójelbe tenném, én ezt egy gyenge kilengésnek gondolom (Szilágyi György: Persze...) a Jobbik oldaláról és nem egy tendenciának, de mindenesetre ennek inkább van diszkrét bája. Képviselő úr, nem is tudom, azt hiszem, intézményesített korrupcióról beszélt itt bárki, azért azt gondolom, hogy a demokráciának vannak bizonyos szabályai. Bármilyen törvényt hozunk, legyen az adótörvény, legyen az különadó, legyen egy egészségügyi törvény, értelemszerűen az a célja a kormánzatnak, hogy valakit jobban terheljen, valakit kevésbé terheljen. Azt kell megnézni, bármilyen törvényt hozunk, az a demokráciának az alapja, hogy azért kapunk felhatalmazást, kétharmaddal, többséggel, bármilyen módon, hogy az emberek életét jelentős módon érintő törvények tekintetében mérlegeljünk. Én vállalom azt, hogy ennek a törvénynek a benyújtott sávós adózása arról szól, hogy igen, van egy világtendencia, ami Magyarországon is igaz, hogy két-három nagy nemzetközi cég uralja a dohányipar nagy részét. Az adó úgy lett megálapítva, hogy azok, akik egyébként adott módon a piac legnagyobb részét lefedik, fizessék a több adót. Én azt

gondolom, hogy egyébként ebben épp a Jobbikkal bizonyos tekintetben a véleményünk egyezik is.

Arra vonatkozólag pedig még egyszer szeretném leszögezni, és talán ki is kérni magamnak: adót mindenki fizet. Ha elolvasták a javaslatot, különböző mértékben, sávosan, de az adót a piac minden szereplője bizonyos mértékig megfizeti, még azok is, akiket önök itt bizonyos közel álló vagy haveri cégeknek neveztek, ők is hozzájárulnak azáltal, hogy mindenkinek, aki ebbe a körbe tartozik, ezt az adót meg kell fizetni.

És hogy miért egyszeri adó, és ez igaz talán a feketekereskedelemre is: azért egyszeri adónak indul, mert vannak a jövő évi költségvetésnek olyan egyszeri egészségügyi kiadásai, amelyek remélhetőleg a későbbiekben nem jelentkeznek - ilyen a kórházak adósságrendezése. A 2014-es, most elfogadott, 2015-re vonatkozó költségvetés azt a célt tűzte ki, hogy a kórházak adósságát a következő évben lehetőleg hosszú távra rendezze, megszüntesse. Ez egy egyszeri kiadás, amihez többek között ez a dohányipari cégektől bejövő 10-12 milliárd adó is hozzá tud járulni, és ez igaz remélhetőleg a törvény benyújtói akaratának kifejtésére is, hogy ez nem fog a feketegazdaságban lecsapódni, ugyanis a feketegazdaság növekedéséről akkor tudunk beszélni alapvetően, ha azt feltételezzük, hogy ez mindenképpen az árakban teljes mértékben megjelenik. Ha nem jelenik meg az árakban, és a piaci szereplőkkel azért van némi kommunikáció e tekintetben, meg van némi elemzés arra vonatkozólag, hogy mivel egyszeri adóról van szó, a verseny elég komoly ezen a piacon, nem valószínű, hogy a dohánygyárak akár kivonulnának, akár drasztikus áremelésekkel az egyszeri adó megfizetésének terhére emelnék egyébként az áraikat. Egyébként, még egyszer, a javaslat alapvetően arra vonatkozik, hogy nem a fogyasztóknak, hanem a dohány-előállítók, -kereskedőknek kell megfizetni, tehát minden reményünk megvan arra, hogy nem fog az árakban az egyszeri volt miatt sem megjelenni.

Én nem akarnék még egyszer visszatérni a részletes vitában a dohányzás okozta károk és problémák orvoslására. Én azt gondolom, hogy a javaslat vállalható; nemcsak vállalható, hanem jó javaslat is, hiszen egy olyan szektortól próbál egyszeri hozzájárulást kérni a költségvetésben, amely nagyrészt előidézője és haszonélvezője egy népegészségügyileg nagyon-nagyon rossz folyamatnak, a dohányzás okozta károknak és az erre vonatkozó egészségügyi kiadásoknak. Annak figyelembevételével, hogy - még egyszer - előterjesztőként nem támogatjuk a benyújtott módosítót, még ha gazdasági alapja egyébként lenne is, de a dolog kényes voltára, egészségügyi voltára tekintettel nem javasolnánk olyan módosító támogatását, ami csökkenti a bevételeket, én kérném a képviselőtársaimat, hogy támogassák a benyújtott javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a jövő héten kerül sor.

Ezzel a napirendi pontjaink végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások következnek.**

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő: „A kormánynak csak szavakban fontos Magyarország biztonsága?” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor, biztos emlékszünk rá, Vilniusban a NATO-kötelezettségek fontosságáról beszélt, és – egészen pontosan idézném - azt mondta: most elsőbbséget élveznek a biztonsági kiadások. Ezzel csak az a nagy probléma, hogy sajnos nem látjuk ezeket.

Azt szeretném elmondani, hogy kifejezetten pozitívum, sőt azt gondolom, teljesen természetes, hogy a magyar katonák számtalan nemzetközi misszióban és gyakorlaton vesznek részt, ahol kivétel nélkül mindig kiemelkedően teljesítenek, joggal lehetünk büszkék rájuk, joggal lehetünk büszkék a teljesítményükre, és kiválóan képviselik Magyarországot, illetve hihetetlen gyakorlati tudással rendelkeznek. Ezt szeretném kiemelni, hogy ez teljesen természetes, az MSZP eddig is támogatott minden ilyen nemzetközi szerepvállalást, a jövőben is természetesen ezt meg fogja tenni.

(13.20)

De azt gondolom, hogy ez az alap, hiszen a NATO tagjaként alapvető fontosságú, hogy részt vegyünk nemzetközi gyakorlatokon, alapvető fontosságú, hogy növeljük a tagállamokkal az interoperabilitást is.

Viszont szomorú tény az, hogy a Magyar Honvédség működése a 2015. évben sem fog javulni, ennek az anyagi feltételei nem fognak javulni a miniszterelnök szavai ellenére sem. Ennek előzményeként nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt, hogy honnan indulunk, hiszen az elmúlt négy évben a magyar kormány egy teljes éves költségvetésétől, közel 250 milliárd forinttól fosztotta meg a Magyar Honvédséget és annak a működését.

A 2015-ös költségvetési javaslatot a honvédelmi fejezet tekintetében több szempontból vizsgálhatjuk. Azt gondolom, hogy ha a honvédelmi kiadásokat nézzük, és azok értékét ítéljük meg, s hogy ezek mennyire segítik az érdemi működést, akkor két megközelítésre van lehetőségünk. Az egyik a hagyományos számítási módszer, ami a NATO minden tagállamában és világszerte is bevett, hogy a tervezett GDP százalékában határozzuk meg, hogy hogyan néznek ki ezek a kiadások. Míg 2014-ben a GDP 0,79 százalékára volt ez tervezve, addig 2015-ben 0,75 százalék, ami egyértelmű csökkenést mutat. Vizsgálhatjuk másképp is a honvédség lehetőségeit és a kiadási főösszeget. Megnézhetjük azt, hogy egyébként amennyiben többletet biztosít a kormány a honvédség működéséhez, akkor ez ténylegesen az érdemi, a működőképesség javítását szolgáló forrás-e, és mire kerül felhasználásra. Ha ezt a számítási

módszert nézzük, akkor kimondhatjuk, hogy a kormány a jövő évben mindössze 1,5 milliárd forintot biztosít az alapfeladatok ellátásra. Ennyi a többlet, amit biztosít.

Azt gondolom, hogy ez rendkívül csekély összeg, főleg, ha megnézzük azt, hogy mekkora forráskivonás történt az elmúlt években a honvédség költségvetéséből. Ez már, azt gondolom, számmisztika, amikor a honvédelmi miniszter ezt úgy próbálja megmagyarázni, hogy egyébként egy minimális növekményt, amibe már a bevételeket is beleszámolja - és amibe a pluszfeladatokkal járó és biztosított forrásokat is beleszámolja -, ezt határozza meg a kiadási főösszeg százalékában, de ez alapvetően a működőképességet érdemben nem javítja. Tehát láthatjuk ezt a 2015-ös költségvetési javaslatból.

És még ami rendkívül fontos, az, hogy 20 milliárd forintot ígért a honvédelmi miniszter a pápai bázisrepülőtér fejlesztésére. Arra hivatkozik, hogy technikai okokból nem látszik ez az összeg a 2015-ös büdzsében. Mi már ezt nagyon szeretnénk látni, hogy ez milyen forrásból kerül biztosításra; illetve mik lehetnek egyáltalán ezek a technikai okok, amelyek miatt ez nem látszik?

Azt gondolom, már csak a felsorolt adatokból is láthatjuk ezt, hogy Magyarország a védelmi kiadások tekintetében is rendkívül rosszul teljesít, és míg szavakban egyébként mindent megígér a kormány, addig itthon nem teljesíti az ígéreteket.

Az elmúlt évek és hónapok eseményeire is szeretnék reflektálni, és hangsúlyozni még egyszer, hogy a Magyar Honvédség soha nem lehet pártpolitikai propaganda eszköze, és nem is arra való, hogy a miniszterelnök nem létező tekintélyét fenntartani próbáló propagandaeszköz legyen, úgyhogy ezt tartsák szem előtt, és Magyarország biztonsága érdekében gondolják újra, biztosítsanak forrást arra, hogy érdemben javuljon a honvédség működőképessége.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő: „A kormány végleg leírta a Dél-Dunántúl déli részét?” címmel. Megadom a szót a képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor Jókai Mór több mint száz esztendővel ezelőtt a kies Somogyországba látogatott, akkor megdöbbenve az állapotokon, azt mondta, hogy ilyen utak még Boszniában sem lehetnek. Nos, eltelt több mint száz év, és tulajdonképpen ugyanitt tartunk.

Ha mondjuk, egy mostani jeles írónk, teszem azt, Bán Mór Somogy megyébe látogatna, szintén azt mondhatná, hogy ilyen utak még Boszniában sem lehetnek. Mindazonáltal Barcs, a megye déli részének természetes központja hathatós állami támogatással abban az időben valamelyest ki tudott emelkedni ebből a hátrányos helyzetből. A saját maga javára tudta fordítani azt a hátrányt, amit az jelen-

tett, hogy a Dráva csak Barcsig volt hajózható, éppen ezért válhatott aztán Barcs egy átrakódóhelyé, egy, mostanában talán úgy mondanánk, intermodális csomóponti, logisztikai központtá. Ennek megfelelően aztán vasutak épültek, a kikötő fejlődött, a századfordulóra már 3 ezer vagon kapacitás befogadására képes raktárházak sorakoztak a Dráva partján. Miután megjelent 1856-ban az első gőzös a barcsi kikötőben, hihetetlen mód fölpezsdült a kereskedelem, az áruforgalom, és a század előtti időkre tulajdonképpen két és félszeresével múltuk fölül Eszék, a most majdnem 100 ezer lakóval bíró Eszék kereskedelmi és áruforgalmát.

1885-ben vasút jött létre Verőce és Barcs között, ennek megfelelően pedig egy vasúti híd ívelt át a Dráván. Sajnos mostanra ennek már a nyomait sem találjuk. 1890-1910 között aztán ismét lendületet kapott a helyi érdekű vasútvonalak építése, ugyanis az 1868-ban, az első kiegyezés utáni kormány által engedélyezett első vasútvonal, ami Barcsot és Pécs városát kötötte össze, további hálózati elemekkel egészülhetett ki, ugyanis Kaposvár felé, Somogyoszob felé, valamint Sellye felé is szárnyvonalak nőttek ki. Mostanra ezek szintén elpusztultak vagy szétlopták őket, vagy pedig az állam vidékpusztító politikájának következtében szüneteltették, szüntették be itt a fogalmat.

Sokszor hangsúlyoztam már azt, hogy Barcs számára, amely a rendszerváltás óta legalább 1500 lakóját veszítette el - ugyanis tömeges a fiatalok elvándorlása innen is -, nagyon-nagyon hathatós eszköz lenne a halmozottan hátrányos helyzetből való kitörésre, ha a vasút- és a kikötőfejlesztés mellett, mondjuk, a kormányzat jobban odafigyelne a közutak fejlesztésére is.

Erre megvolt az ígéret. Tavaly a kémesi kormányülésen Orbán Viktor személyesen ígérte meg, hogy az M60-as sztrádát Pécestől egészen Barcsig fogják elvezetni. Nos, az a helyzet, hogy úgy néz ki, ez ismét csak egy alaptalan ígéret volt, mondhatjuk azt is, hogy egyfajta kormányzati handabandával állhatunk szemben. (Közbeszólások a Jobbik padsorából: Szégyen!) Ugyanis október 27-én Fónagy János, a fejlesztési tárca parlamenti államtitkára még azt felelte, hogy valóban, ezt a kormány meg fogja valósítani, és 2018-ig ez a beruházás be fog fejeződni, és egyéb szép tervekről is hallhattunk itt mondatokat államtitkár úr részéről. Viszont a legfrissebb Magyar Közlönyben megjelent kormányrendelet szerint visszavonták az ezzel kapcsolatos közlekedésfejlesztési elképzeléseket, úgyhogy ismételen egy hatalmas nagy csalódásban lehet részük a dél-somogyi embereknek, úgy egyébként, ahogy megszoktuk: összevissza beszéd, folyton változó koncepciók.

Jogos a kérdés, hogy miért nem kap nagyobb figyelmet Dél-Somogy és az itt élő emberek? miért kárhozzatják páriásorsra az itt élő embereket? Szeretném egyébként ehhez kapcsolódóan fölolvasni egy térségbeli polgármester panaszos levelét. Ő írta:

„Végighallgattam a hozzászólását az Országgyűlésben, a viszonzválaszt is hallottam, ami az autópá-

lya-építésre vonatkozott. Már akkor is úgy éreztem, hogy mese a kapott válasz. Polgármesterként több esetben is elmondtam a véleményemet a Dél-Dunántúl teljes figyelmen kívül hagyásáról, az esélyegyenlőség teljes megszüntetéséről. Igazat kell adjak a megyei főépítész asszonynak, aki azt vizionálta, hogy 2050-re ez a térség teljesen elnéptelenedik, kihal. A falvak helyét erdő és bozót fogja ellepni. Úgy érzem egy ideje, hogy tudatosan teszi ezt velünk a politikai vezetés, nemcsak a mostani, az előzőek is. Ennyire kilátástalan, embertelen, megalázó helyzetben még sosem éltek a régióban a családok.”

Köszönöm figyelmüket. (Taps a Jobbik padsoraiban. - Közbeszólások: Úgy van!)

(13.30)

ELNÖK: Utolsóként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr: „LED inkább?” címmel. Megadom a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A hétköznapi energiatakarékoság fontosságára szeretném felhívni a figyelmet, parlamenti példákon keresztül szeretném ezt érzékeltetni. Ma, december 9-én, a téli napforduló felé közeledve egyre hosszabbak az éjszakák, nyilván a természetől elszakadva szükségszerűen az életmódunk olyan, hogy szükségünk van világításra.

Tehetjük ezt különböző módokon. A hagyományos háztartási használat keretei között tehetjük korszerűtlen, energiapazarló eszközökkel, amilyen például az igen-igen régi volfrámszálas izzók technológiája. Ezek élettartama körülbelül mindössze ezer óra, és mindössze 2-5 százalékát fordítják az energiának fény előállítására, a többi pedig hő formájában szabadul fel. Sajnos, ez a legerjedtebb fénykibocsátó eszköz. Ebben az épületben is igen nagy számmal, tehát az Országházban is igen nagy számmal találhatóak ezek a volfrámszálas izzók: folyosókon, lépcsőházakban, egyéb helyiségekben. A tárgyalókban szerencsére egyre elterjedtebbek a kompakt fénycsövek, ezek vannak többségben. Jelen tárgyalóteremben, amelyben vagyunk, itt is már egy jó ideje egyenként 20 wattos fogyasztású izzók vannak, 1032 darab látható ebben a teremben. Ezek a fényforrások, kompakt fénycsövek az 1980-as években kerültek kifejlesztésre, pontosabban: akkor kerültek be a hétköznapi használatba, és mindössze negyedötödét fogyasztják annak, amit egy hagyományos izzó. Az élettartamuk jóval több, az előbb említett ezerórás izzóval szemben, 6-15 ezer óra. Mindezen fogyasztás mellett hasonló fényerőt bocsátanak ki természetesen.

További előnyük a tartósságuk. Érdemes körbenézni, nem látnak kiégett izzókat. Ez nemcsak az itt dolgozók szorgos munkájának a következménye, hanem annak is, hogy lényegesen tartósabbak ezek. Sajnos, kínai gyártmányok, hazai gyártmányok is igazán lehetnének, erre sokszor felhívjuk a figyelmet, még annak ellenére is, hogy ez a technológia, a kom-

pakt fénycsövek technológiája mind az előállítás esetén, mind pedig a hulladékkezelés kapcsán meglehetősen problémás, hiszen olyan anyagok kerülnek felhasználásra, amelyek erősen környezetszennyezőek. További hátrányuk ezeknek a fényforrásoknak, hogy UV-fényt generálnak, és azt alakítja át a burkolatuk, ami burkolat ha sérül, jelentős mennyiségű UV-fény kerül a térbe. Nyilván ez káros hatással bír.

Van azonban egy harmadik technológia is, ami egyre elterjedtebb szerencsére, ez pedig a LED-technológia. Tudjuk, hogy ez egy dióda, ami fényt bocsát ki, és tudjuk azt is, hogy körülbelül a lézerrel egy időben, nagyjából ötven évvel ezelőtt lett ez kifejlesztve, azonban nem volt alkalmas még ez a technológia arra, hogy hétköznapi használatba kerüljön. Ez 1994-ben történt meg, három japán tudós, akik közül egyik az Egyesült Államokban él, név szerint is: Akaszaki Iszamu, Amano Hiroshi és Nakamura Szudsi, akik húsz évvel később, idén, ebben az évben kapták meg ezért a felfedezésért a Nobel-díjat, amely felfedezés nem más, mint a kék színű LED-ek kifejlesztése. Fontos tudni, hogy azok a LED-ek, amelyek a hétköznapi használatban vannak, kék színű fényt bocsátanak ki, amely egy speciális fluoreszkáló, sárga fluorréteg segítségével alakul át sárga, illetve fehéres, esetleg kékes fénné.

1999-ben készült el az első 1 wattos, háztartási használatba kerülő LED-fényforrás. Magam is majd-hogynem elrontottam, fontos megemlíteni, nem tudni, majd a közszóhasználatba miként kerül be, de itt nem izzókról van szó. A LED, lévén nem izzik, nem is ég, tehát ez egy világítótest, egy lámpa tulaj-

donképpen. Nyilván a magyar nyelv megbirkózik ezzel, láthattuk sok esetben, például az ajtókra, ablakokra a „nyílászáró” kifejezést használjuk, ez egy roppant csúnya kifejezés, hiszen ennek van megfelelője, azonban ezeket a lámpákat nem lehet izzónak vagy égőnek nevezni, mert nem azok. Kiderül majd, hogy kerül be a szóhasználatba. Fogyasztása nyolcada-tizede csak a hagyományos izzóénak, és 10-30 ezer óra az élettartama. Nyilván az árak jóval drágábbak sajnos, de nyilván csökken ez az ár, és UV-mentes fényt képesek kibocsátani.

A hátrányukat elmondtam, merthogy objektivitásra törekedve a hátrányokra is fel kell hívjam a figyelmet, hogy bizony az árak jelenleg még magasabbak, de hosszú távon ez megtérül. Illetve van egy olyan hátrányuk, amit kevesen tudnak: lévén kék fényről van szó, ez könnyen lehet, most kutatják, hogy káros hatással van az ember biológiai órájára. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

A hivatal főigazgatójához fordultam egy kérdéssel, hogy pontosan tájékozódjak a használatról. Erről majd tájékoztatom önöket, hogy az Országgházban miként folyik ez. Köszönöm. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat. Holnap reggel 8 órakor találkozunk. Az ülésnapot bezárom.

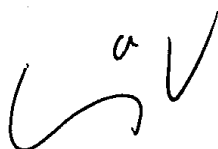
(Az ülésnap 13 óra 35 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)